

ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତକ

ବଳିଦାନ ଓ ନୈବେଦ୍ୟ

1 ସଦାପ୍ରଭୁ ପୁଅବୀର ପରମେଶ୍ୱର ସମାଗମ-ତମ୍ଭରୁ ମୋଶାଙ୍କୁ ଡାକ କହିଲେ, **2**“ତୁମ୍ଭେ ଲଗ୍ନାୟେଲ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ କୁହ, ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଯଦି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନୈବେଦ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗ କରେ, ତେବେ ସେ ନିଜ ପାଳିତ ଗୋରୁ, ମେଷ କମ୍ପା ଛେଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରୁ।

3“ସେ ଯଦି ନିଜ ଗୋଠରୁ ଗାଈ ହୋମବଳି ରୂପେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରେ, ତେବେ ତାହା ନିରୁଦ୍ଧ ନିଷ୍ପଣ ଅଣ୍ଡିର ବାଛୁରୀ ହୋଇଥିବ ଓ ସେ ତାକୁ ସମାଗମ ତମ୍ଭରୁ ଦ୍ୱାର ନିକଟକୁ ଆଣିବ। ତାହାହେଲେ ତାହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦ୍ୱାର ଗୃହୀତ ହେବ। **4**ପୁଣି ସେ ହୋମବଳିର ମସ୍ତକରେ ଆପଣା ହସ୍ତ ରଖିବ। ତାହାହେଲେ ସେହି ବଳି ତାହାର ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଗ୍ରାହ୍ୟହେବ।

5“ତା’ପରେ ସେ ଗୋଟିଏ ଯୁବା ଷଣ୍ଢ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବଳିଦାନ କରିବ। ହାରୋଣର ଯାଦକ ପୁତ୍ରଗଣ ରକ୍ତ ଆଣିବେ ଏବଂ ସମାଗମ-ତମ୍ଭରୁ ଦ୍ୱାର ନିକଟସ୍ଥ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ଉପରେ ଗୁରୁଆଡ଼େ ଛୁଆଁବେ। **6**ପୁଣି ସେ ଯାଦକ ସେହି ବଳିର ଚର୍ମ ଉତ୍ତାରବେ ଓ ସେ ମାଂସ କାଟି ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରିବେ। **7**ଅନନ୍ତର ଯାଦକ ହାରୋଣଙ୍କ ପୁତ୍ରଗଣ ସେହି ଯଜ୍ଞବେଦୀ ଉପରେ ଅଗ୍ନି ରଖିବେ ଓ ଅଗ୍ନି ଉପରେ କାଠ ସଜାଇବେ। **8**ପୁଣି ଯାଦକ ହାରୋଣର ପୁତ୍ର ଯାଦକମାନେ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ଉପରସ୍ଥ ଅଗ୍ନି ଉପରେ ଥିବା କାଠ ଉପରେ ସେହି ଖଣ୍ଡ ସଜାଇ, ମସ୍ତକ ଓ ମେଦ ରଖିବେ। **9**ମାତ୍ର ସେହି ଯାଦକ ଅନ୍ତ ଅଂଶ ଓ ଗୋଡ଼ ଜଳରେ ଧୋତ କରିବେ, ତା’ପରେ ଯାଦକ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ଉପରେ ତାକୁ ଦଗ୍ଧ କରିବେ ଓ ତାହା ଗୋଟିଏ ହୋମବଳି ହେବ। ଏବଂ ତାହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ସ୍ତୁବାସିତ ନୈବେଦ୍ୟ ହେବ।

10“ଯଦି ସେ ମେଷ କମ୍ପା ଛାଗ ଆପଣା ପଲରୁ ହୋମବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରେ, ତେବେ ତାହା ନିଷ୍ପଣ ପୁଂପଶୁ ହୋଇଥିବ। **11**ପୁଣି ସେ ଯଜ୍ଞବେଦୀର ଉତ୍ତର ପାର୍ଶ୍ୱରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ତାକୁ ବଧ କରିବ। ତା’ପରେ ଯାଦକ ହାରୋଣର ପୁତ୍ରମାନେ ଯଜ୍ଞବେଦୀର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ତାହାର ରକ୍ତ ସିଞ୍ଚନ କରିବେ। **12**ତା’ପରେ ସେ ଯାଦକ ତା’ର ମସ୍ତକ ଓ ମେଦ ସହତ ତାକୁ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରି ଯଜ୍ଞବେଦୀ ଉପରସ୍ଥ ଅଗ୍ନି ଓ କାଠ ଉପରେ ତାହା ସଜାଇ ରଖିବ। **13**ମାତ୍ର ସେ ତା’ର ଅନ୍ତ ଅଂଶ ଓ ଗୋଡ଼ ଜଳରେ ଧୋତ କରିବ। ତା’ପରେ ଯାଦକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପଶୁଟିକୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ ଓ ଏହାକୁ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ଉପରେ ଦଗ୍ଧ କରିବ। ତାହା ହେବ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ସ୍ତୁବାସିତ ନୈବେଦ୍ୟ।

14“ଯଦି କେହି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କୌଣସି ପକ୍ଷୀବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ, ତେବେ ତାହା କପୋତ କମ୍ପା ପାର ଶାବକ ହୋଇଥିବ। **15**ତହିଁ ଯାଦକ ତାକୁ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ନିକଟକୁ ଆଣି ତାହାର ମସ୍ତକ ମୋଡ଼ି ତାକୁ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ଉପରେ ଦଗ୍ଧ କରିବ। ଆଉ ତା’ର ରକ୍ତ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ନିଗାଡ଼ିବ। **16**ସେହି ଯାଦକ ସେ ପକ୍ଷୀର ଖାଦ୍ୟ-ନଳୀ, ମଳ ଓ ପର ନେଇ ପୂର୍ବପାର୍ଶ୍ୱସ୍ଥ ଭସ୍ମ ସ୍ଥାନରେ ନିକ୍ଷେପ କରିବ। **17**ତା’ପରେ ସେ ଯାଦକ ତା’ର ଦୁଇ ପକ୍ଷକୁ ଚିରିବ ମାତ୍ର ତାକୁ ଦୁଇ ଖଣ୍ଡ କରିବ ନାହିଁ। ତା’ପରେ ଯାଦକ ଏହାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଭାବରେ ବେଦୀରେ ଥିବା ଅଗ୍ନିକାଠ ମଧ୍ୟରେ ଦଗ୍ଧ କରିବ। ଏହି ହୋମବଳି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ତୁଗଣିତ ନୈବେଦ୍ୟ ହେବ।

ଗସ୍ୟ ନୈବେଦ୍ୟ

2 “ଆଉ କେହି ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଗସ୍ୟ ନୈବେଦ୍ୟ ଆଣିଲେ, ତାହା ଅତି ସୂକ୍ଷ୍ମ ମଇଦାରେ ନୈବେଦ୍ୟ ହେବ। ପୁଣି ସେଥିରେ ସେ ତୈଳ ଢାଳିବ ଓ ତା’ଉପରେ ଲୋବାନ ରଖିବ। **2**ପୁଣି ତାକୁ ହାରୋଣର ଯାଦକ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣିବ। ଯାଦକ ସେଥିରୁ ମୁଠିଏ ସରୁ ମଇଦା, କିଛି ତୈଳ ଓ ସମସ୍ତ କର୍ପୂର ନେବ। ତା’ପରେ ଯାଦକ ଏହି ସ୍ଥାନକ ଅଂଶ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ଉପରେ ଦଗ୍ଧ କରିବ। ତାହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ତୁଗଣିତ ନୈବେଦ୍ୟ ଅଟେ। **3**ଏହି ଗସ୍ୟ ନୈବେଦ୍ୟର ଅବଶିଷ୍ଟ ଅଂଶ ହାରୋଣର ଓ ତାହାର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କର ହେବ। ଏହି ଉପହାରରୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ନିଆଯାଇଥିବା ଅବଶିଷ୍ଟାଗ ମହାପବିତ୍ର ଅଟେ।

ପକ୍ୱ ଗସ୍ୟ ନୈବେଦ୍ୟ

4“ଆଉ ଯଦି କେହି ଭୃତ୍ୟରେ ପକ୍ୱ କରି ଗସ୍ୟ-ନୈବେଦ୍ୟ ଦିଏ, ତେବେ ତାହା ତାଡ଼ିଶୂନ୍ୟ ରୋଟୀ ଓ ତୈଳର ଛଣା ଯାଇଥିବା ସରୁ ମଇଦାର ପିଠା କମ୍ପା ତୈଳାଳ ସରୁତଳୁଳା ହେବ। **5**ପୁଣି ଯଦି ନୈବେଦ୍ୟ କରେଇରେ ସେକା ହୋଇଥିବା ପିଠା ହୁଏ, ତେବେ ଏହା ନିରୁଦ୍ଧ ତାଡ଼ିଶୂନ୍ୟ ସରୁ ମଇଦାରୁ ତିଆରି ହୋଇ ତୈଳରେ ଭଜା ହୋଇ ତିଆରି ହୋଇଥିବ। **6**ତୁମ୍ଭେ ତାହା ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରି ତା’ଉପରେ ତୈଳ ଢାଳିବ, ତାହା ହିଁ ଗସ୍ୟ-ନୈବେଦ୍ୟ ହେବ। **7**ଯଦି ତୁମ୍ଭେ କରେଇରେ ରୋଷେଇ ହୋଇ ଶେକା ଯାଇଥିବା ଗସ୍ୟ ଦିଅ, ତେବେ ତାହା ନିରୁଦ୍ଧ ତେଲରେ ଭଜା ଯାଇଥିବ ଓ ସରୁ ମଇଦାରେ ହୋଇ କରେଇରେ ପରସା ଯାଇଥିବ।

8“ତୁମ୍ଭେ ଏହିସବୁ ଦ୍ରବ୍ୟରେ ପ୍ରସ୍ତୁତି ଗସ୍ୟ-ନୈବେଦ୍ୟ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଛାମୁକୁ ଆଣିବ। ଆଉ ତାହା ଯାଦକକୁ ଦେବ ଓ

ଯାଦକ ତାକୁ ନେଇ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ଉପରେ ରଖିବ । ୨ପୁଣି ଯାଦକ ସେହି ଭଦା ଗସ୍ୟରୁ କିଛି ଅଂଗ ନେବା ଉଚିତ୍ ଓ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ଉପରେ ଏହି ସ୍ମରଣାର୍ଥକ ଅଂଗ ଦଗ୍ଧ କରା ଉଚିତ୍ । ତାହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ତବ୍ଧିତ ନୈବେଦ୍ୟ ଅଟେ । 10ସେହି ଗସ୍ୟ-ନୈବେଦ୍ୟର ଅବଶିଷ୍ଟ ଅଂଗ ହାରୋଣ ଓ ତାହାର ପୁତ୍ରଗଣର ହେବ । ଏହି ଅବଶିଷ୍ଟାଂଗ ଯାହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉପହାରରୁ ନିଆଯାଏ ମହାପବିତ୍ର ଅଟେ ।

11“ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯେ କୌଣସି ଗସ୍ୟ-ନୈବେଦ୍ୟ ଆଣିବ, ତାହା ତାଡ଼ିଗୁନ୍ଧ୍ୟ ହେବା ଉଚିତ୍ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନୈବେଦ୍ୟ ରୂପେ ତାଡ଼ି କି ମଧୁ କେବେ ଦଗ୍ଧ କରା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । 12ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରଥମଦାତ ଫଳର ନୈବେଦ୍ୟରୂପେ ତାଡ଼ି କି ମଧୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିଶ୍ଚିତ ଉତ୍ତର କରାଯାଉ, କିନ୍ତୁ ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ମଧୁର ସ୍ତବ୍ଧିତ ଉପହାର ହେବ । ଏହାକୁ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ଉପରକୁ ନିଆ ଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । 13ତୁମ୍ଭେ ସମସ୍ତ ଗସ୍ୟ ନୈବେଦ୍ୟରେ ଲବଣ ମିଶାଇବ, ଯାହା ତୁମ୍ଭେ ଉତ୍ତର କର । ପୁଣି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ରୁଚ୍ଛ ରୂପକ ଲବଣକୁ ଗସ୍ୟ-ନୈବେଦ୍ୟରେ ଦେବ । ଆଉ ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ ନୈବେଦ୍ୟ ସହତ ଲବଣ ଏକ ଅଂଗ ହେବ ।

ପ୍ରଥମଦାତ ଗସ୍ୟ-ନୈବେଦ୍ୟ

14“ପୁଣି ଯେବେ ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ପ୍ରଥମଦାତ ଗସ୍ୟ ନୈବେଦ୍ୟ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ତର କର, ତେବେ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରଥମଦାତ ଗସ୍ୟ ନୈବେଦ୍ୟ ରୂପେ ଅଗ୍ନିରେ ଭଦା ଭଦା ଗସ୍ୟ ଉତ୍ତର କର । 15ପୁଣି ତାହା ଉପରେ ତୈଳ ଦେବ ଓ ଲୋବାନ ରଖିବ । ତାହା ଗସ୍ୟ-ନୈବେଦ୍ୟ ହେବ । 16ତା’ପରେ କିଛି ମର୍ଦ୍ଦିତ ଗସ୍ୟ, କିଛି ତୈଳ ଓ ସମସ୍ତ ଲୋବାନ ଗୋଟିଏ ସ୍ମରଣାର୍ଥକ ଅଂଗ ରୂପେ ଦଗ୍ଧ କର । ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରତି ଗୋଟିଏ ଉପହାର ଅଟେ ।

ମଙ୍ଗଳାର୍ଥକ ନୈବେଦ୍ୟ

3 “ଯେବେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ମଙ୍ଗଳାର୍ଥକ ନୈବେଦ୍ୟ ଉତ୍ତର କରୁଥାଏ, ତେବେ ସେ ତା’ର ପଲରୁ ଅଣ୍ଡିର କମ୍ପା ମାଲ ପଶୁଟିଏ ଆଣିବ । ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଛାମୁକୁ ନିଖୁଣ ପଶୁ ଆଣିବା ଉଚିତ୍ । 2ପୁଣି ସେ ସମାଗମ-ତମ୍ବୁର ଦ୍ଵାର ଦେଶରେ ଆପଣା ବଳର ମସ୍ତକ ଉପରେ ହାତ ରଖି ତାକୁ ବଧ କର । ତା’ପରେ ହାରୋଣର ପୁତ୍ର ଯାଦକଗଣ ତାହାର ରକ୍ତ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ଉପରେ ଗୁଣିଆଡ଼େ ସିଞ୍ଚନ କରବେ । 3ସେ ମଙ୍ଗଳାର୍ଥକ ନୈବେଦ୍ୟର କିଛି ଅଂଗ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଉପହାର ରୂପେ ଉତ୍ତର କର । ଆଉ ଯାଦକ ଅନ୍ଧ-ଆଛାଦକ ମେଦ ଓ ଅନ୍ଧ-ଉପରିସ୍ଥ ମେଦ ଉତ୍ତର କର । 4ସେ ଦୁଇ ଗୁରୁଦା, ତହିଁ ଉପରିସ୍ଥ ପାର୍ଶ୍ଵରୂପ ମେଦ ଓ ଯକୃତର ଉପରିସ୍ଥ ଅନ୍ଧପାକ ନେବ । 5ତହିଁ ହାରୋଣର ପୁତ୍ରଗଣ ଯଜ୍ଞବେଦୀରେ ଏହିସବୁ ସହତ ଅଗ୍ନିକାଠରେ ଥିବା ହୋମବଳକୁ ଦଗ୍ଧ କରବେ । ତାହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସ୍ତବ୍ଧିତ ନୈବେଦ୍ୟ ଅଟେ ।

6“ଯେବେ କେହି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ତର

ମେଷ କମ୍ପା ଛେଳି ମଧୁର ମଙ୍ଗଳାର୍ଥକ ନୈବେଦ୍ୟ କରେ ତେବେ ସେ ନିଖୁଣ ଅଣ୍ଡିର କମ୍ପା ମାଲ ମେଷ ବା ଛେଳି ଉତ୍ତର କର । 7ଯଦି ସେ ନୈବେଦ୍ୟ ରୂପେ ମେଷ ଉତ୍ତର କରେ ତେବେ ସେ ନିଶ୍ଚିତ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ତାକୁ ଆଣିବ । 8ପୁଣି ସେ ନିଜ ବନ୍ଦୀର ମସ୍ତକରେ ହାତ ରଖି ସମାଗମ ତମ୍ବୁର ନିକଟରେ ତାକୁ ବଧ କର । ତା’ପରେ ହାରୋଣର ପୁତ୍ରମାନେ ତା’ର ରକ୍ତକୁ ନେଇ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ଉପରେ ଗୁଣିଆଡ଼େ ଛିଞ୍ଚିବେ । 9ଏହାପରେ ସେହି ମଙ୍ଗଳାର୍ଥକ ନୈବେଦ୍ୟରୁ ଏକ ଅଂଗ ନୈବେଦ୍ୟ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ଉପହାର ରୂପେ ହେବ । ସେ ତା’ର ମେଦ, ସମସ୍ତ ମେଦମୟ ଲାଙ୍ଗୁଳ, ମେରୁଦଣ୍ଡ ନିକଟରୁ କାଟି ନେବ । ସମସ୍ତ ମେଦ ଉପରିସ୍ଥ ଅଂଗ ଏବଂ ଏହାର ଅନ୍ଧ ଅଂଗଗୁଡ଼ିକ ନୈବେଦ୍ୟ ହେବ । 10ସେ ଦୁଇଟି ଗୁରୁଦା ମେଦ ଉପରିସ୍ଥ ଓ ଗୁରୁଦାର ପାର୍ଶ୍ଵରୂପ, ଯକୃତର ମେଦ ଏବଂ ନିମ୍ନ ଭାଗର ପଛ ମାଂସପେଶୀ ଗୁରୁଦା ସହତ ବାହାର କରି ନେବା ଉଚିତ୍ । 11ତତ୍ପରେ ଯାଦକ ସେସମସ୍ତ ନେଇ ବେଦୀ ଉପରେ ଦଗ୍ଧ କର । ଏହି ଭୋଜ୍ୟ ନୈବେଦ୍ୟ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଏକ ଉପହାର ହେବ ।

ମଙ୍ଗଳାର୍ଥକ ନୈବେଦ୍ୟ ରୂପେ ଏକ ଛାଗ

12“ଆଉ ଯଦି କେହି ଛାଗ ନୈବେଦ୍ୟ କରେ, ତେବେ ସେ ତାକୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆଣିବ । 13ସେ ସେହି ଛାଗ ମସ୍ତକରେ ହାତ ରଖିବ ଓ ସମାଗମ ତମ୍ବୁର ନିକଟରେ ତାକୁ ବଧ କର । ତା’ପରେ ହାରୋଣର ପୁତ୍ର ତା’ର ରକ୍ତ ନେଇ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ଉପରେ ଗୁଣିଆଡ଼େ ଛିଞ୍ଚିବେ । 14ତା’ପରେ ସେ ସହଭାଗିତାର ନୈବେଦ୍ୟରୁ ଏକ ଅଂଗ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଉପହାର ରୂପେ ଦେବ । ସେ ଅନ୍ଧ ଆଛାଦକ ମେଦ ଓ ଅନ୍ଧ ଉପରିସ୍ଥ ମେଦ ସବୁ ଉତ୍ତର କର । 15ସେ ଦୁଇଟି ଗୁରୁଦା, ମେଦ ଉପରିସ୍ଥ ଓ ଗୁରୁଦାର ପାର୍ଶ୍ଵରୂପ ଏବଂ ଯକୃତର ମେଦ ଏବଂ ନିମ୍ନଭାଗର ପଛ ମାଂସପେଶୀ ଗୁରୁଦା ସହତ ବାହାର କରି ନେବା ଉଚିତ୍ । 16ତା’ପରେ ଯାଦକ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ଉପରେ ଏହିସବୁ ଦଗ୍ଧ କର । ଏହି ଭୋଜ୍ୟ ନୈବେଦ୍ୟ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଏକ ସ୍ତବ୍ଧିତ ଉପହାର ଅଟେ । ମାତ୍ର ସମସ୍ତ ମେଦ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର । 17ଏହି ବଧ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୃହରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟତ ବଂଶାନୁକ୍ରମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅନୁକରଣୀୟ ହେବ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁଠାରେ ରୁହନ୍ତା କାହିଁକି ମେଦ କମ୍ପା ରକ୍ତ ଭୋଜନ କରବ ନାହିଁ ।”

ଅଜାତ ପାପ ପାଇଁ ନୈବେଦ୍ୟ

4 ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, 2“ଇଗ୍ରାୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୁହ, ଯଦି କେହି ଅଜଣାତରେ ଗୋଟିଏ ପାପ କରେ ଏବଂ ତାହା କରେ, ଯାହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞାରେ ମନା କରାଯାଇଅଛି ।

3“ଯଦି ଅଭିଷିକ୍ତ ଯାଦକ ପାପ କରେ ଏବଂ ଦେଶ ପାଇଁ ଦୋଷ ଆଣେ, ସେ ଗୋଟିଏ ନିଖୁଣ ବାଛୁରୀ ବଳିଦାନ କରବ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମସ୍ତକରେ ତାହା ପାପାର୍ଥକ ବଳିରୂପେ ଉତ୍ତର କରା ଉଚିତ୍ । 4ପୁଣି ସେ ଅଭିଷିକ୍ତ ଯାଦକ ଆପଣା

ବଳକୁ ସମାଗମ ତମ୍ବୁର ଦ୍ୱାର ନିକଟରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆଣିବ । ତା'ର ମସ୍ତକରେ ହାତ ରଖି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବଧ କରିବ । 5ଆଉ ସେହି ଅଭିଷିକ୍ତ ଯାଦକ ସେହି ବଳର ରକ୍ତରୁ କିଛି ସମାଗମ-ତମ୍ବୁ ମଧ୍ୟକୁ ଆଣିବ । 6ତା'ପରେ ସେ ଯାଦକ ସେହି ରକ୍ତରେ ନିଜର ଆଙ୍ଗୁଠି ବୁଡ଼ାଇ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଛାମୁରେ ମହାପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ବିଚ୍ଛେଦ ବସ୍ତୁ ଆଗରେ ସାତ ଥର ଛୁଣିବ । 7ଯାଦକ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଗରେ କିଛି ରକ୍ତ ନେଇ ସମାଗମ ତମ୍ବୁର ସ୍ତମ୍ଭ ଧୂପବେଦୀର ପାର୍ଶ୍ୱରେ ରଖିବା ଉଚିତ୍ ହେବ । ତା'ପରେ ସେ ଉତ୍ସର୍ଗିତ ଗୋବସ୍ତର ସମସ୍ତ ରକ୍ତ ନେଇ ସମାଗମ-ତମ୍ବୁର ଦ୍ୱାରସ୍ଥିତ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ମୂଳରେ ଢାଳିବ । 8ସେ ପାପ ପାଇଁ ଉତ୍ସର୍ଗିକୃତ ଷଣ୍ଠର ସମସ୍ତ ମେଦ, ଯାହାକି ଅନ୍ଧବୁଦ୍ଧିକାର ଉପରିସ୍ଥ ଏବଂ ପାର୍ଶ୍ୱବର୍ତ୍ତୀ ମେଦ ହେବା ଉଚିତ୍ । 9ସେ ଦୁଇଟି ଗୁରୁଦା, ମେଦର ଉପରିସ୍ଥ ପାର୍ଶ୍ୱବର୍ତ୍ତୀ ଗୁରୁଦାର ଏବଂ ଯଜ୍ଞତର ମେଦ ଏବଂ ନିମ୍ନଭାଗର ପଛ ମାଂସପେଶୀ ଗୁରୁଦା ସହତ ବାହାର କରନବା ଉଚିତ୍ । 10ସମାଗମ ନୈବେଦ୍ୟର ଗୋରୁ ହୋଇଥିଲେ ଯେପରି ଉତ୍ସର୍ଗ କରାଯାଏ ସେ ସେହିପରି କରିବ । ପୁଣି ଯାଦକ ହୋମବଳର ବେଦୀ ଉପରେ ତାହା ଦଗ୍ଧ କରିବ । 11-12ସେହି ଚର୍ମ, ମେଦ, ମସ୍ତକ, ପଦ, ଅନ୍ତ, ଗୋବର ଓ ଷଣ୍ଠର ସମସ୍ତ ଅଂଶ ନେଇ ଛାଉଣୀ ବାହାରକୁ ନିଆଯିବା ଉଚିତ୍ ଓ ଧର୍ମକାର୍ଯ୍ୟର ପଦ୍ଧତି ପାଇଁ ଏ ସ୍ଥାନକୁ କାଠ ରଖି ଅଗ୍ନି ଦ୍ୱାର ଦଗ୍ଧ କରିବ ।

13“ପୁଣି ଲଗ୍ନାୟେଲର ସମସ୍ତ ଜାତି ଯଦି ଅଗୋଚରରେ ପାପ କରନ୍ତି ଓ ସଦାପ୍ରଭୁ ଯାହା ନ କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଛନ୍ତି, ତାହା ଯେବେ ସେମାନେ କରନ୍ତି ତେବେ ସେମାନେ ଦୋଷୀ ହେବେ । 14ଯଦି ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ କୃତ ପାପ ଜାଣିବେ, ତେବେ ସେମାନେ ପାପାର୍ଥକ ବଳରୁପେ ଏକ ଗୋବସ୍ତ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବେ ଓ ସମାଗମ ତମ୍ବୁ ନିକଟକୁ ତାକୁ ଆଣିବେ । 15ତା'ପରେ ମଣ୍ଡଳୀର ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗ ସେହି ଗୋବସ୍ତର ମସ୍ତକରେ ହାତ ରଖି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ତାକୁ ବଧ କରିବେ । 16ତତ୍ପରେ ଅଭିଷିକ୍ତ ଯାଦକ ସେହି ଗୋବସ୍ତର କିଛି ରକ୍ତ ଧରି ସମାଗମ ତମ୍ବୁ ମଧ୍ୟକୁ ଆଣିବ । 17ପୁଣି ଯାଦକ ସେହି ରକ୍ତରେ ଆପଣା ଆଙ୍ଗୁଳି ବୁଡ଼ାଇ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବିଚ୍ଛେଦ ବସ୍ତୁ ଆଗରେ ସାତଥର ଛୁଣିବ । 18ଆଉ ଯାଦକ ସେହି ରକ୍ତରୁ କିଛି ନେଇ ସମାଗମ ତମ୍ବୁ ମଧ୍ୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖସ୍ଥ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ଗୁଞ୍ଜ ଉପରେ ଦେବ । ଅବଶିଷ୍ଟ ସମସ୍ତ ରକ୍ତ ସମାଗମ ତମ୍ବୁର ଦ୍ୱାର ସମୀପକୁ ହୋମବେଦୀ ମୂଳରେ ଢାଳିବ । 19ତା'ପରେ ଯାଦକ ବଳର ସମସ୍ତ ମେଦ ନେଇ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ଉପରେ ଦଗ୍ଧ କରିବା ଉଚିତ୍ । 20ପୁଣି ସେହି ପାପାର୍ଥକ ନୈବେଦ୍ୟର ଗୋବସ୍ତକୁ ଯେପରି କଲ, ଏହାକୁ ସେହିପରି କରିବ । ଏହିପରି ଯାଦକ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରିବ । ତା'ହେଲେ ଲଗ୍ନାୟେଲ ଲୋକ କ୍ଷମାପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ । 21ତା'ପରେ ସେ ଗୋବସ୍ତକୁ ଛାଉଣୀ ବାହାରକୁ ନେଇ ପୂର୍ବ ଗୋବସ୍ତ ପରି ତାକୁ ଦଗ୍ଧ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଏହା ସମଗ୍ର ଲଗ୍ନାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପାପାର୍ଥକ ନୈବେଦ୍ୟ ।

22“ଯଦି ଜଣେ ଗାସକ ଭୁଲ୍ ବଗତଃ ପାପ କରେ ଓ

ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଆଜ୍ଞାକୁ ବିରୁଦ୍ଧ କଲେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କରେ, ସେ ମଧ୍ୟ ଦୋଷୀ ବୋଲି ବିବେଚିତ ହେବ । 23ଯଦି ସେ ଗାସକ ଆପଣା କୃତ ପାପ ଜ୍ଞାତ ହୁଏ ତେବେ ସେ ଏକ ନିଷ୍ଠୁଣ ପୁଂ-ଛାଗ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ । 24ସେହି ଗାସକ ଛାଗ ମସ୍ତକରେ ହାତ ରଖି ହୋମବଳ ବଧ କରିବା ସ୍ଥାନରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ତାକୁ ବଧ କରିବ, ତାହା ହେବ ପାପାର୍ଥକ ନୈବେଦ୍ୟ । 25ତା'ପରେ ଯାଦକ ଆପଣା ଅଙ୍ଗୁଳିରେ ସେହି ପାପାର୍ଥକ ନୈବେଦ୍ୟର ରକ୍ତରୁ କିଛି ନେଇ ହୋମବେଦୀର ଶିଙ୍ଗ ଉପରେ ଦେବ ଓ ତାହାର ଅବଶିଷ୍ଟ ସମସ୍ତ ରକ୍ତ ହୋମବେଦୀ ମୂଳରେ ଢାଳିବ । 26ତା'ପରେ ସେହି ଯାଦକ ଉତ୍ସର୍ଗିକୃତ ପଶୁର ସମସ୍ତ ମେଦ ନେବ ଏବଂ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ଉପରେ ଦଗ୍ଧ କରିବ, ଯେଉଁ ଉପାୟରେ ସେ ମଙ୍ଗଳାର୍ଥକ ନୈବେଦ୍ୟରୁ ମେଦ ସହତ କରିଥିଲା । ଏହିପ୍ରକାରେ ଯାଦକ ସେ ଗାସକର ପାପ ପାଇଁ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରିବ ଓ ତା'ଦ୍ୱାରା ସେ ଗାସକ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦ୍ୱାର କ୍ଷମା ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ।

27“ଆଉ ସଦାପ୍ରଭୁ ଯାହା ନ କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଛନ୍ତି, ଯଦି ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଜଣେ ତାହା କରେ ଓ ଭ୍ରାନ୍ତିରେ ପାପ କରେ ତେବେ ସେ ଦୋଷୀ ହୁଏ । 28ଯଦି ସେହି ଲୋକ ତା'ର ପାପ ବିଷୟରେ ଜ୍ଞାତ ହୁଏ, ତେବେ ସେ ତା'ର କୃତ ପାପ ନିମନ୍ତେ ଏକ ନିଷ୍ଠୁଣ ଛାଗ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ । 29ପୁଣି ସେ ସେହି ପାପାର୍ଥକ ନୈବେଦ୍ୟର ମସ୍ତକରେ ହସ୍ତ ରଖି ହୋମବଳ ବଧ କରିବା ସ୍ଥାନରେ ତାକୁ ବଧ କରିବ । 30ତା'ପରେ ସେ ଯାଦକ ଅଙ୍ଗୁଳିରେ ତା'ର ରକ୍ତରୁ କିଛି ନେଇ ହୋମବେଦୀର ଗୁଞ୍ଜ ଉପରେ ଦେବ, ଆଉ ତା'ର ସମସ୍ତ ରକ୍ତ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ମୂଳରେ ଢାଳିବ । 31ପୁଣି ସହଭାଗିତାର ନୈବେଦ୍ୟରୁ ନେଇଥିବା ମେଦଭୂଲ୍ୟ ତାହାର ସମସ୍ତ ମେଦ ନେବ, ଆଉ ସେହି ଯାଦକ ସ୍ତବ୍ଧସିତ ଉପହାର ରୂପେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ଉପରେ ତାକୁ ଦଗ୍ଧ କରିବ । ଏହରୁପେ ଯାଦକ ପାପୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରାଇବ ଓ ସେଥିରେ ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାର କ୍ଷମା ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ । 32ଯଦି ସେ ପାପାର୍ଥକ ନୈବେଦ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ମେଷଶାବକ ଆଣେ ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ୍ତ ଏକ ନିଷ୍ଠୁଣ ମେଷଶାବକ ଆଣିବ । 33ପୁଣି ସେହି ପାପାର୍ଥକ ନୈବେଦ୍ୟର ମସ୍ତକରେ ହସ୍ତରଖି ହୋମବଳ ବଧ କରିବା ସ୍ଥାନରେ ତାକୁ ବଧ କରିବ । 34ତା'ପରେ ସେ ଯାଦକ ସେହି ପାପାର୍ଥକ ନୈବେଦ୍ୟର ରକ୍ତରୁ କିଛି ଅଙ୍ଗୁଳିରେ ନେଇ ହୋମବେଦୀର ଶିଙ୍ଗ ଉପରେ ଦେବ ଓ ଆଉ ସମସ୍ତ ରକ୍ତ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ମୂଳରେ ଢାଳିବ । 35ସେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରାଯାଇଥିବା ପଶୁଠାରୁ ସମସ୍ତ ମେଦ କାଢି ନେବ । ଯେପରି ସେ ସହଭାଗିତାର ନୈବେଦ୍ୟକୁ କରିଥିଲା ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଉପହାର ଦେବାକୁ ଯାଦକ ଏହାକୁ ଯଜ୍ଞବେଦୀରେ ଦଗ୍ଧ କରିବ । ଏହି ପ୍ରକାରେ ଯାଦକ ନିଜ ପାପ ପାଇଁ ତା'ର ତରଫରୁ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରିବ ଏବଂ ତାକୁ କ୍ଷମା ଦିଆଯିବ ।

ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଅବାଣତ ପାପ

5 “ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହା ଦେଖିଅଛି, ଶୁଣିଅଛି ବା ଜାଣିଅଛି ସାକ୍ଷୀରୂପେ ତାହା ପ୍ରକାଶ କରିବା କଥା, ମାତ୍ର

ତାହା ଯଦି ସେ ପ୍ରକାଶ ନ କରେ ତେବେ ସେ ପାପ କରେ ଓ ଅପରାଧୀ ହୁଏ । 2କମ୍ପା ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି କିଛି ଅଶୁଣିତ ଦ୍ରବ୍ୟ ସ୍ପର୍ଶ କରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଅଶୁଣିତ ପଶୁର ଗବ, କି ଅଶୁଣିତ ଗୋମେଷାଦି ଗବ କି ଅଶୁଣିତ ଉରୋଗାମୀ ପ୍ରାଣୀର ଗବ ସ୍ପର୍ଶ କରେ ଓ ଯଦି ସେ ଏହା ଅଜାଣତରେ କରିଥାଏ ତଥାପି ସେ ଅପରାଧୀ ହେବ । 3ଆହୁରି ଅନେକ ଦିନିଷ ଅଛନ୍ତି ଯାହା କି ମନୁଷ୍ୟକୁ ଅଶୁଣିତ କରେ । ଯଦି କେହି ଜାଣିଥାଏ ଯାହାକୁ ସ୍ପର୍ଶ କଲେ ଅଶୁଣିତ ହୁଏ ଏବଂ ସେ ତାହା ଅଜ୍ଞାତରେ କରିଥାଏ, ତେବେ ସେ ଯେତେବେଳେ ଜାଣେ ସେ ଦୋଷୀ ହେବ । 4କମ୍ପା କେହି ଯଦି ମୟ କରିବାକୁ କି ଭଲ କରିବାକୁ ବାଗୁଳତା ପୂର୍ବକ ଗପଥ କରେ ଏବଂ ସେ ଗପଥ ବ୍ୟସ୍ତରେ ଭୁଲିଯାଏ, ସେ ଦୋଷୀ ବୋଲି ବିବେଚିତ ହେବ, ଯେତେବେଳେ ସେ ମନେ ପକାଇବ କାରଣ ସେ ତା'ର ଗପଥ ରକ୍ଷା କରିପାରିଲା ନାହିଁ । 5ତେଣୁ ଯଦି କେହି ଏହି ବ୍ୟସ୍ତଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ଗୋଟିକରେ ଦୋଷୀ ହୁଏ, ତେବେ ସେ ନିଜର ସେ ପାପକର୍ମ ସ୍ୱୀକାର କରିବ । 6ତହିଁ ସେ ତା'ର କୃତପାପର ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ ପାଇଁ ପାପାର୍ଥକ ବଳିଦାନ ରୂପେ ପଲରୁ ଗୋଟିଏ ମାଲ ମେଣ୍ଟାଛୁଆ କମ୍ପା ମାଲ ଛେଳିଛୁଆ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଛାମୁକୁ ଆଣିବ । ତା'ପରେ ଯାଦକ ତା'ର କୃତ ପାପର ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ କରାଇବ ।

7“ଯଦି ସେ ମେଷ ଗାଈକ ଦେବାକୁ ଅକ୍ଷମ ତେବେ ସେ ଦୁଇଟି କପୋତ କମ୍ପା ଦୁଇଟି ପାଗୁଛୁଆ ଆପଣା କୃତ ଦୋଷାର୍ଥକ ବଳିଦାନ ରୂପେ ଆଣିବ । ତହିଁରୁ ଗୋଟିଏ ପାପ ନିମନ୍ତେ ଓ ଅନ୍ୟଟି ହୋମବଳି ନିମନ୍ତେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ତରଣ କରିବ । 8ପୁଣି ସେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଯାଦକ ନିକଟକୁ ଆଣିବ । ଯାଦକ ପ୍ରଥମେ ପାପାର୍ଥକ ନୈବେଦ୍ୟ ଉତ୍ତରଣ କରି, ତା'ର ବେକରୁ ମୁଣ୍ଡ ମୋଡ଼ିବ, ମାତ୍ର ତାକୁ ଦୁଇଭାଗ କରିବ ନାହିଁ । 9ତା'ପରେ ସେ ଏହି ରକ୍ତରୁ କିଛି ନେଇ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ପାଖରେ ଛିଞ୍ଚିବ, ପୁଣି ଅବଶିଷ୍ଟ ରକ୍ତ ସବୁ ନେଇ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ମୂଳରେ ଢାଳିବ । ଏହା ପାପରୁ ମୁକ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ଏକ ନୈବେଦ୍ୟ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବ । 10ତା'ପରେ ଯାଦକ ବଧୂ ଅନୁସାରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ପକ୍ଷୀକୁ ହୋମବଳି ରୂପେ ଉତ୍ତରଣ କରିବ । ଏହାରୁପେ ସେ ତା'ର କୃତ ପାପ ନିମନ୍ତେ ଯାଦକ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ତାକୁ କ୍ଷମା କରିବେ । 11ଯଦି ସେ ଦୁଇଟି କପୋତ ଛୁଆ କମ୍ପା ଦୁଇଟି ପାଗୁଛୁଆ ଆଣିବାକୁ ଅସମର୍ଥ ହୁଏ ତେବେ ସେ ପାପାର୍ଥକ ନୈବେଦ୍ୟ ପାଇଁ ଏମିତି ଦଶମାଂଶ ସରୁ ମଇଦା ଆଣିବା ଉଚିତ୍, ସେଥିରେ ତୈଳ ଦେବା ଉଚିତ୍ ନୁହଁ କି ସୁଗନ୍ଧି ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହଁ କାରଣ ତାହା ପାପାର୍ଥକ ନୈବେଦ୍ୟ । 12ସେ ଯାଦକ ନିକଟକୁ ତାହା ଆଣିବ ଓ ଯାଦକ ସେଥିରୁ ସ୍ୱରଣାର୍ଥକ ନୈବେଦ୍ୟ ରୂପେ ମୁଠାଏ ନେଇ ଯଜ୍ଞବେଦୀରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅଗ୍ନିକୃତ ନୈବେଦ୍ୟ ଉପରେ ଦଗ୍ଧ କରିବ । ପାପରୁ ମୁକ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ଏହା ପାପାର୍ଥକ ବଳି । 13ଏହାରୁପେ ଯାଦକ ନିଜକୁ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ କରିବ, ଏହି ପାପଗୁଡ଼ିକର କୌଣସି ବ୍ୟସ୍ତ ପାଇଁ ସେ କରିଛି ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ କ୍ଷମା ଦେବେ । ଅବଶିଷ୍ଟ ନୈବେଦ୍ୟ ଶସ୍ୟ ନୈବେଦ୍ୟ ପରି ଯାଦକର ହେବ ।”

14ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, 15“କେହି ଯଦି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପବିତ୍ର ବସ୍ତୁ ବ୍ୟସ୍ତରେ ଅଜାଣତରେ ପାପ କରେ, ସେ ତା'ର ପଲରୁ ଦୋଷାର୍ଥକ ବଳିରୂପେ କୌଣସି କ୍ଷତ ନଥିବା ଏକ ମେଷଛୁଆ ଆଣି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ତା'ର ପାଇଁ କ୍ଷତି ପୂରଣ ଦେବା ଉଚିତ୍ । ସେହି ମେଷ ଛୁଆର ମୂଲ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ମାପ ଅନୁସାରେ ନିରୂପିତ ହେବା ଉଚିତ୍ । 16ପୁଣି ପବିତ୍ର ବସ୍ତୁ ବ୍ୟସ୍ତରେ ସେ ଯେଉଁ ପାପ କରିଅଛି ତାହା ପରିଶୋଧ କରିବ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଏକ ପଞ୍ଚମାଂଶ ଯାଦକକୁ ଦେବ, ତହିଁ ଯାଦକ ଦୋଷାର୍ଥକ ନୈବେଦ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ତା'ପାଇଁ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ କରିବ, ତହିଁରେ ସେ କ୍ଷମା ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ।

17“ଯଦି ସଦାପ୍ରଭୁ ଯାହା ନ କରିବାକୁ କହିଥାନ୍ତି ଓ କୌଣସି ପ୍ରାଣୀ ସେଥିମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି କର୍ମ କରି ପାପ କରେ । ଯଦ୍ୟପି ସେ ଜାଣି ନ ଥାଏ, ତଥାପି ସେ ଦୋଷୀ ଅଟେ । ପୁଣି ସେ ତା'ର ଅପରାଧ ବହନ କରିବ । 18ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଅପରାଧର ମାତ୍ରା ଅନୁସାରେ ଏକ ନିଖୁଣ ମେଷ ଦୋଷାର୍ଥକ ନୈବେଦ୍ୟ ରୂପେ ଯାଦକ ନିକଟକୁ ଆଣିବ । ପୁଣି ଯେଉଁ ପାପ ସେ ଅଜ୍ଞାତରେ କରିଛି ସେଥିପାଇଁ ଯାଦକ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ କରିବ । ତହିଁରେ ସେ କ୍ଷମାପ୍ରାପ୍ତ ହେବ । 19ଏପରିକି ଯେଉଁ ପ୍ରାଣୀ ପାପ କରିଛି ଓ ସେ ଜାଣି ନାହିଁ ତଥାପି ସେ ଦୋଷୀ, ତେଣୁ ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଛାମୁରେ ଦୋଷାର୍ଥକ ନୈବେଦ୍ୟ ଉତ୍ତରଣ କରିବ ।”

ଅନ୍ୟ ପାପ ପାଇଁ ଦୋଷାର୍ଥକ ନୈବେଦ୍ୟ

6 ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, 2“କେହି ଯଦି ପାପ କରି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସତ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟନ କରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଗଚ୍ଛିତ ବା ହସ୍ତରେ ସମପିତ, କମ୍ପା ଅପହୃତ ଦ୍ରବ୍ୟ ବ୍ୟସ୍ତରେ ଆପଣା ପ୍ରତିବେଶୀ ସହତ ଅସତ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରେ, ଅଥବା ଆପଣା ପ୍ରତିବେଶୀ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ କରେ । 3କମ୍ପା ହଜାଇଥିବା ଦ୍ରବ୍ୟ ପାଇଁ ସେହି ବ୍ୟସ୍ତରେ ଅସତ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରେ ଓ ମିଥ୍ୟା କହି ଗପଥ କରେ, ଏହି ପ୍ରକାର ଯେ କୌଣସି କର୍ମରେ ମନୁଷ୍ୟ ପାପ କରେ, 4ଏହି ଦୋଷଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ କୌଣସି ଗୋଟିଏ କରେ ସେ ପାପୀ ବୋଲି ବିବେଚିତ ହୁଏ । ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଫେରାଳଦେବ, ଯାହା କିଛି ସେ ଚୋରି କରିଛି କମ୍ପା ଅନ୍ୟାୟ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିଛି କମ୍ପା ତାକୁ କିଛି ବିଶ୍ୱାସରେ ଦିଆଯାଇଛି କମ୍ପା କିଛି ଗୋଟେ ଅଧିକାର କରିଥିବା ଦ୍ରବ୍ୟ ଯାହାକି ହଜି ଯାଇଛି । 5ସେ ଯେଉଁଥିପାଇଁ ଗୋଟିଏ ମିଥ୍ୟା ଗପଥ କରିଥିଲା, ତାହାର ଏକ ପଞ୍ଚମାଂଶ ଅର୍ଥଦଣ୍ଡ ସହତ ସପୁଣ୍ଡ ଫେରାଳ ଦେବା ଉଚିତ୍ । ଏସବୁ ସେ କରିବ ଯେଉଁଦିନ ସେ ଦୋଷୀ ବୋଲି ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବ ଓ ସେହିଦିନ ସେ ଗ୍ରହତାକୁ ସେ ଦ୍ରବ୍ୟ ଦେବ । 6ପୁଣି ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତା'ର ଦୋଷାର୍ଥକ ନୈବେଦ୍ୟ ଉତ୍ତରଣ କରିବ । ପୁଣି ନିରୂପିତ ମୂଲ୍ୟ ଅନୁସାରେ ପଲରୁ ଏକ ନିଖୁଣ ମେଷ ଦୋଷାର୍ଥକ ନୈବେଦ୍ୟ ରୂପେ ଯାଦକ ନିକଟକୁ ଆଣିବ । 7ତା'ପରେ ଯାଦକ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଛାମୁରେ ତାହା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ କରିବ । ତେଣୁ ସେ ଯେଉଁ କର୍ମ ଯୋଗୁଁ ଦୋଷୀ ହୋଇଥିବ ସେଥିରୁ କ୍ଷମା ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ।”

ହୋମବଳ

8ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, 9“ତୁମ୍ଭେ ହାରୋଶଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରଗଣଙ୍କୁ ଏହ ଆଜ୍ଞା ଦିଅ, ଏହା ହୋମବଳର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଟେ, ହୋମବଳ ସମସ୍ତ ପ୍ରଭୃତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯଜ୍ଞବେଦୀର ଅଗ୍ନି ଉପରେ ରହିବ, ପୁଣି ଅଗ୍ନି ନିଜର ରହିବା ଉଚିତ୍ । 10ଯାଦକ ଶଶପୋଷାକ ଓ ନର୍ଦ୍ଦିଆ ପରିଧାନ କରିବା ଉଚିତ୍, ଆଉ ସେ ହୋମବଳର ଉଷ୍ଣ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ଉଚିତ୍ ଓ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ରଖିବା ଉଚିତ୍ । 11ତା’ପରେ ଯାଦକ ଆପଣା ବସ୍ତ୍ର ବଦଳାଇ ଅନ୍ୟ ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧିବ । ସେ ସେହି ଉଷ୍ଣକୁ ଛାଉଣୀ ବାହାରେ ଏକ ଗୁଡ଼ ସ୍ଥାନକୁ ନେଇଯିବ । 12ମାତ୍ର ଯଜ୍ଞବେଦୀ ଉପରସ୍ଥ ଅଗ୍ନି ସର୍ବଦା ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ରହିବ । ତାହା କେବେ ନିର୍ବାପିତ ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଯାଦକ ପ୍ରତି ପ୍ରଭୃତରେ ତା’ଉପରେ କାଠ ସଜାଇ ରଖିବ ଓ ସମାଗମ ନୈବେଦ୍ୟର ମେଦ ତା’ଉପରେ ଦଗ୍ଧ କରିବ । 13ଯଜ୍ଞବେଦୀ ଉପରେ ଅଗ୍ନି ସର୍ବଦା ନିଜର ରହିବ, କଦାପି ନିର୍ବାପିତ ହେବ ନାହିଁ ।”

ଗଣ୍ୟ ନୈବେଦ୍ୟ

14“ଏହା ହେଉଛି ଗଣ୍ୟ ନୈବେଦ୍ୟର ବ୍ୟବସ୍ଥା । ହାରୋଶର ପୁତ୍ରଗଣ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ସମ୍ମୁଖରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଛାମୁକୁ ଗଣ୍ୟ ଆଣିବେ । 15ଯାଦକ ସେହି ଗଣ୍ୟ ନୈବେଦ୍ୟରୁ ମୁଠାଏ ସରୁ ମଇଦା, କିଛି ତୈଳ ଓ ନୈବେଦ୍ୟ ଉପରସ୍ଥ ସମସ୍ତ ଲୋବାନ ନେଇ ଯଜ୍ଞବେଦୀରେ ଦଗ୍ଧ କରିବ । ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଭୁଷ୍ଟିନିଦନ ଆଦ୍ରାଣୀର୍ଥେ ସ୍ମରଣାର୍ଥକ ନୈବେଦ୍ୟ ହେବ ।

16“ପୁଣି ହାରୋଶ ଓ ତାହାର ପୁତ୍ରଗଣ ତହିଁର ଅବଶିଷ୍ଟାଗ ଭୋଜନ କରିବେ । ସେମାନେ ସମାଗମ ତମ୍ବୁର ପ୍ରାଙ୍ଗଣ ଭିତରେ କୌଣସି ଏକ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ତାଡ଼ି ବନା ତାକୁ ଭକ୍ଷଣ କରିବେ । 17ଗଣ୍ୟ ନୈବେଦ୍ୟ ବନା ତାଡ଼ିରେ ପାକ କରାଯିବ । ମୋତେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଉପହାରରୁ କିଛି ଅଂଶ ଯାଦକମାନଙ୍କୁ ଦେଇଅଛି । ତାହା ପାପାର୍ଥକ ବଳି ଓ ଦୋଷାର୍ଥକ ବଳି ଭୂଲ୍ୟ ମହାପବିତ୍ର ରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରାଯିବା ଉଚିତ୍ । 18ହାରୋଶଙ୍କ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁରୁଷ ତାହା ଭୋଜନ କରିବ । ପୁରୁଷାନୁକ୍ରମେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ନୈବେଦ୍ୟ ସେମାନେ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ଏକ ବଧୂ ହେବ । ଯାହା କିଛି ଦିନିଷ୍ଟଗୁଡ଼ିକ ଏହାକୁ ସ୍ୱର୍ଗ କରିବ ପବିତ୍ର ହେବ ।”

ଯାଦକମାନଙ୍କର ଗଣ୍ୟ ନୈବେଦ୍ୟ

19ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, 20“ଏହି ନୈବେଦ୍ୟ ହାରୋଶ ଓ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରଗଣ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଅଭିଷେକ ଦିନରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା ଉଚିତ୍ । ସେମାନେ ପ୍ରତିଦିନ ଗଣ୍ୟ ନୈବେଦ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏଫଫାର ଦଶମାଂଶ ସରୁ ମଇଦା ନେଇ ଅର୍ଦ୍ଧେକ ପ୍ରଭୃତରେ ଓ ଅର୍ଦ୍ଧେକ ସନ୍ଧ୍ୟା କାଳରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବେ । 21ପଲମରେ ତାହା ତୈଳ ମିଶ୍ରିତ ହୋଇ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯିବ । ପାକ ହେଲେ ତୁମ୍ଭେ ତାକୁ ଭିତରକୁ ଆଣିବ, ସେହି ନୈବେଦ୍ୟର ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ ପକ୍ୱାନୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରାଯିବ । ସେହି ଆଦ୍ରାଣୀ ତାଙ୍କର ଭୁଷ୍ଟିନିଦନ ହେବ ।

22“ହାରୋଶଙ୍କ ପରେ ତାଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟତ ବଂଶଧରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ ତାଙ୍କ ପଦରେ ଅଭିଷିକ୍ତ ଯାଦକ ହେବ, ସେ ଗଣ୍ୟ ନୈବେଦ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଦଗ୍ଧ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ । ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଅଟେ । ଏହି ପ୍ରକାରେ ତାହା ସଦାସର୍ବଦା କରାଯିବା ଉଚିତ୍ । 23ପୁଣି ଯାଦକର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗଣ୍ୟ ନୈବେଦ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦଗ୍ଧ ହେବ, ତାହା ଭୋଜନ କରାଯିବ ନାହିଁ ।”

ପାପାର୍ଥକ ବଳର ବ୍ୟବସ୍ଥା

24ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, 25“ହାରୋଶ ଓ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ରଗଣଙ୍କୁ କୁହ, ପାପରୁ ମୁକ୍ତ ପାଇବା ପାଇଁ ଏହା ହେଉଛି ପଶୁବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା । ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ହୋମବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରାଯାଏ, ସେହି ସ୍ଥାନରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ସମ୍ମୁଖରେ ପାପମୋଚନ ପାଇଁ ପଶୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରାଯିବ । ଏହା ମହାପବିତ୍ର ଅଟେ । 26ଯେଉଁ ଯାଦକ ପାପମୋଚନ ପଶୁବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ, ସେ ତାହା ଭୋଜନ କରିବ, କିନ୍ତୁ ସେ ସମାଗମ ତମ୍ବୁ ପ୍ରାଙ୍ଗଣର ଭିତରେ କୌଣସି ଏକ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ତାହା ଭକ୍ଷଣ କରିବ । 27ଯେ କେହି ପାପାର୍ଥକ ବଳର ମାଂସକୁ ସ୍ୱର୍ଗ କରିବ, ସେ ପବିତ୍ର ହେବ,

“ପୁଣି ଯେବେ କୌଣସି ବସ୍ତୁରେ ସେ ପାପାର୍ଥକ ବଳର ରକ୍ତ ଛଟା ପଡ଼ିଥାଏ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ସେହି ବସ୍ତୁକୁ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ଧୋତ କରିବ । 28ଯଦି ତାହା ମାଟିପାତ୍ରରେ ପାକ କରାଯାଏ ତେବେ ତାହା ଭଙ୍ଗା ଯିବ, ଯେବେ ପିତ୍ତଳ ପାତ୍ରରେ ତାହା ପାକ ହୁଏ ତେବେ ତାହା ମଜା ଯିବ ଓ ନିଳରେ ପରିଷ୍କୃତ ହେବ ।

29“ଯାଦକ ପରିବାରରୁ ଯେ କୌଣସି ପୁରୁଷ ତାହା ଭୋଜନ କରିବେ । ତାହା ଅତି ପବିତ୍ର ଅଟେ । 30ମାତ୍ର ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରାୟୁଗ୍ଣିତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଯଦି କୌଣସି ପାପାର୍ଥକ ବଳର ରକ୍ତ ସମାଗମ-ତମ୍ବୁ ଭିତରକୁ ଅଣାଯାଏ, ତେବେ ସେହି ପାପାର୍ଥକ ବଳି ନିଶ୍ଚୟ ଭୋଜନ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ତାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ।

ଦୋଷାର୍ଥକ ବଳ

7 “ଏହିସବୁ ଦୋଷାର୍ଥକ ବଳର ବଧୂ ଅଟେ । ତାହା ମହାପବିତ୍ର । 2ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଯାଦକ ହୋମବଳ ବଧୂ କରନ୍ତି, ସେହି ସ୍ଥାନରେ ସେମାନେ ଦୋଷାର୍ଥକ ବଳ ବଧୂ କରିବେ । ତା’ପରେ ଯାଦକ ସେହି ବଳର ରକ୍ତ ନେଇ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ଗୁଣପାଖରେ ଛିଞ୍ଚିବ ।

3“ଆଉ ସେ ଯାଦକ ତାହାର ସମସ୍ତ ମେଦ ଅର୍ଥାତ୍ ଲାଙ୍ଗୁଳର ମେଦ ଓ ଅନ୍ଧାଜ୍ଞାଦକ ମେଦ ଦୋଷାର୍ଥକ ବଳରୂପେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ । 4ଆଉ ସେ ଯାଦକ ଭୂଇଁ ଗୁରୁଦା ଓ ମେଦ ଉପରିସ୍ଥିତ ଓ ପାର୍ଶ୍ୱସ୍ଥ ମେଦର ପଛ ମାଂସପେଶୀର ନିମ୍ନଭାଗ ଓ ମେଦର ଆଜ୍ଞାଦିତ ଯକୃତ ନେଇ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା ଉଚିତ୍ । ସେ ଏହା ଗୁରୁଦା ସହତ ନିଶ୍ଚୟ ବାହର କରିବ । 5ପୁଣି ଯାଦକ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଉପହାର ସ୍ୱରୂପ ଏହିସବୁ ନେଇ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ଉପରେ ଦଗ୍ଧ କରିବ, ଏହା ହେଉଛି ଦୋଷାର୍ଥକ ବଳ ।

୯“ଯାଦକ ପରବାର ମଧ୍ୟରୁ ଯେକୌଣସି ପୁରୁଷ ଏହି ଦୋଷାଧିକ ବଳ ଭୋଜନ କରିପାରିବେ । ଏହା ମହାପବିତ୍ର, ତେଣୁ କୌଣସି ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ତାହା ଭୋଜନ କରିଯିବ । ୭ପାପାଧିକ ବଳ ଯେଉଁଠି, ଦୋଷାଧିକ ବଳ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି । ଯେଉଁ ଯାଦକ ସେହି ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରେ, ତାହା ତାଙ୍କର ହେବ । ଦୁଇଟିର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏକ । ୮ପୁଣି ଯାଦକ ଯେଉଁ ଲୋକର ହୋମବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରେ, ତା’ର ସେହି ଉତ୍ସର୍ଗାକୃତ ହୋମବଳିର ଚର୍ମ ସେହି ଯାଦକ ନିଦେ ନେବ । ୯ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗଣ୍ୟ ନୈବେଦ୍ୟ ଯାହା ଭୃତ୍ୟରେ ବା କରେଇରେ ପକ୍ୱ କରାଯାଏ, ସେସବୁ ଉତ୍ସର୍ଗକାରୀ ଯାଦକର ହେବ । ୧୦ସମସ୍ତ ଗଣ୍ୟ ନୈବେଦ୍ୟ ହାରୋଶଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କର । ତାହା ତୈଳ ମିଶ୍ରିତ ହେଉ ବା ଗୁଣ୍ଡ ହେଉ, ସେଥିରେ କିଛି ପ୍ରଭେଦ ରହିବ ନାହିଁ । ସେହି ନୈବେଦ୍ୟ ହାରୋଶଙ୍କ ପୁତ୍ରଗଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବଣ୍ଟାଯିବ ।

ମଙ୍ଗଳାର୍ଥକ ବଳ

୧୧“ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ମଙ୍ଗଳାର୍ଥକ ବଳ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା ପାଇଁ ନିମ୍ନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଟେ । ୧୨କେହି ଯେବେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କରିବାକୁ ମଙ୍ଗଳାର୍ଥକ ବଳ ଆଣେ, ତେବେ ସେ ତେଲରେ ଛଣା ହୋଇଥିବା ମଙ୍ଗଳାର୍ଥକ ବଳ ସହତ ଡାଡ଼ିଗୁନ୍ଧ୍ୟ ଗୋଟି, ତୈଳମୁକ୍ତ ଡାଡ଼ିଗୁନ୍ଧ୍ୟ ଚକ୍ୱଳି ଓ ସରୁ ମଇଦାର ତୈଳମିଶ୍ରିତ ପକ୍ୱପିଠା ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ । ୧୩ମଙ୍ଗଳାର୍ଥକ ବଳର ଅର୍ଥ ଦଶେ ବ୍ୟକ୍ତ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ପ୍ରକାଶ କରିବା ଓ ପ୍ରଣାମାର ସହତ ଅର୍ପଣ କରୁଥିବା ବଳ । ଏହି ଉପହାର ସହତ ସେ ଡାଡ଼ିଗୁନ୍ଧ୍ୟ ପିଠା ମଧ୍ୟ ଆଣିବା ଉଚିତ୍ । ୧୪ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରୁଥିବା ଉପହାରରୁ ଗୋଟିଏ ପିଠା ନେବ । ଯେଉଁ ଯାଦକ ମଙ୍ଗଳାର୍ଥକ ବଳର ରକ୍ତ ସିଞ୍ଚନ କରେ ପିଠାଟି ତାହାର ହେବ । ୧୫ମଙ୍ଗଳାର୍ଥକ ବଳ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦର ବଳ ରୂପେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରାଯାଏ । ସେହି ବଳର ମାଂସ ସେହି ଉତ୍ସର୍ଗ ଦିନରେ ଭୋଜନ କରିଯିବ । ତହିଁରୁ କୌଣସି ମାଂସ ପରଦିନ ପ୍ରାତଃକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିବ ନାହିଁ ।

୧୬“ମାତ୍ର ଯଦି ସେହି ମଙ୍ଗଳାର୍ଥକ ବଳ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ବା ସ୍ୱେଚ୍ଛାଦତ୍ତ ଉପହାର ହୁଏ । ତେବେ ସେ ତାହାର ସେହି ବଳ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା ଦିନ ହିଁ ତାହା ଭୋଜନ କରିବ । ପୁଣି ତହିଁରୁ ଯାହା ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିବ ତାହା ପରଦିନ ପ୍ରାତଃକାଳରେ ଭୋଜନ କରିବ । ୧୭ମାତ୍ର ଯେବେ କୌଣସି ବଳ ମାଂସ ପୁଣି ରହିଯାଏ, ତେବେ ତାହା ତୃତୀୟ ଦିନରେ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କରିବ । ୧୮ଯଦି ତୃତୀୟ ଦିନରେ ସେହି ମଙ୍ଗଳାର୍ଥକ ବଳରୁ କିଛି ମାତ୍ର ଭୋଜନ କରାଯାଏ, ତେବେ ତାହା ଗ୍ରାହ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ତାହା ବଳଦାନକାରୀ ପକ୍ଷରେ ଗଣାଯିବ ନାହିଁ । ତାହା ଘୃଣା ଯୋଗ୍ୟ ହେବ, ଆଉ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତ ତାହା ଭୋଜନ କରିବ ସେ ନିଜର ଅପରାଧ ବହନ କରିବ ।

୧୯“ଆଉ ଯଦି ତାହା କୌଣସି ଅଗୁଣ ବସ୍ତୁ ସଂସ୍ପର୍ଶରେ ଆସିଥାଏ, ତେବେ ତାହା ଭୋଜନ କରିଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ତାହା ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କରିଯିବା ଉଚିତ୍ । ଯେକୌଣସି ଗୁଣମନ୍ଦ

ଲୋକ ସେହି ମଙ୍ଗଳାର୍ଥକ ବଳରୁ ମାଂସ ଭୋଜନ କରିପାରିବ । ୨୦ମାତ୍ର ଯଦି କୌଣସି ଅଗୁଣ ବ୍ୟକ୍ତ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମଙ୍ଗଳାର୍ଥକ ବଳ ଭୋଜନ କରେ ତେବେ ସେ ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ଅଲଗା ରହିବ ।

୨୧“ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତ ଅଗୁଣ ବସ୍ତୁ କିମ୍ବା ଅଗୁଣ ପ୍ରାଣୀ କିମ୍ବା କୌଣସି ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ ଅଗୁଣ ବସ୍ତୁ ସ୍ପର୍ଶ କରେ ତେବେ ସେ ଅପବିତ୍ର ହୁଏ ଓ ଯଦି ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ପର୍କୀୟ ମଙ୍ଗଳାର୍ଥକ ବଳର ମାଂସ ଭୋଜନ କରେ ତେବେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ପୃଥକ୍ ରହିବ ।”

୨୨ଆଉ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗାଙ୍କୁ କହିଲେ, ୨୩“ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୁହ, ଗାଇ କି ମେଷ କି ଛାଗର ମେଦ ଭୋଜନ ନ କରିବା ପାଇଁ । ୨୪ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କୁହ ଯେ, ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ପଶୁର ସ୍ୱାଭାବିକ ମୃତ୍ୟୁ ହେଉ କିମ୍ବା ଯାହାର ଅନ୍ୟ ପଶୁ ଦ୍ୱାରା ବଦାଣ୍ଡ ହୋଇ ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଥିଲା ଖାଇବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ସେହି ମେଦ ଅନ୍ୟ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇପାରେ, ମାତ୍ର ସେମାନେ ତାହା ଭୋଜନ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ୨୫ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ସର୍ଗାକୃତ ପଶୁର ମେଦ ଭକ୍ଷଣ କରେ । ତେବେ ସେହି ଭୋଜନକାରୀ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ପୃଥକ୍ ରହିବା ଉଚିତ୍ ।

୨୬“ଭୃତ୍ସେମାନେ ଯେଉଁଠାରେ ବାସ କରନ୍ତା କାହିଁକି ଭୃତ୍ସେମାନେ କୌଣସି ପଶୁ କିମ୍ବା ପକ୍ଷୀର ରକ୍ତ ଭୋଜନ କରିବ ନାହିଁ । ୨୭ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତ ସେ ରକ୍ତ ଭୋଜନ କରେ ତେବେ ସେ ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ଅଲଗା ରହିବ ।”

ଦୋଳନୀୟ ନୈବେଦ୍ୟ ପାଇଁ ବ୍ୟ

୨୮ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗାଙ୍କୁ କହିଲେ, ୨୯“ଇଗ୍ରାୟେଲ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ କୁହ, ଯେ କେହି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ମଙ୍ଗଳାର୍ଥକ ବଳ ଉତ୍ସର୍ଗ କରେ, ସେ ଆପଣା ସମାଗମ ବଳରୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆପଣା ନୈବେଦ୍ୟ ଆଣିବ । ୩୦ତା’ର ନିଜ ହସ୍ତ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଦୋଳନୀୟ ନୈବେଦ୍ୟ ଆଣିବ । ସେ ବକ୍ଷ ଏବଂ ମେଦ ଆଣି ଯାଦକକୁ ଦେବା ଉଚିତ୍ । ସେହି ବକ୍ଷ ତା’ର ଆଗରେ ଉଠାଯାଇ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଉପହାର ଦିଆଯିବ । ୩୧ତା’ପରେ ଯାଦକ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ଉପରେ ସେହି ମେଦକୁ ଦଗ୍ଧ କରିବା ଉଚିତ୍ । ମାତ୍ର ବକ୍ଷ ହାରୋଶ ଓ ତା’ର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କର ହେବ । ୩୨ଭୃତ୍ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ମଙ୍ଗଳାର୍ଥକ ବଳରୁ ତ୍ରାହାଣ ଚଟୁଆ ଯାଦକକୁ ଦେବ । ୩୩ହାରୋଶଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯିଏ କେହି ମେଦ ଓ ରକ୍ତ ମଙ୍ଗଳାର୍ଥକ ବଳ କରେ, ସେ ଆପଣା ଅଂଶ ରୂପେ ତ୍ରାହାଣ ଚଟୁଆ ପାଇବ । ୩୪ମୁଁ (ସଦାପ୍ରଭୁ) ଇଗ୍ରାୟେଲ ସନ୍ତାନଗଣର ମଙ୍ଗଳାର୍ଥକ ନୈବେଦ୍ୟରୁ ବକ୍ଷ ଓ ଚଟୁଆ ନେଇ ଚରକାଳ ଦେୟ ରୂପେ ସେସବୁ ଯାଦକ ହାରୋଶଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରଗଣଙ୍କୁ ଦେଇଅଛି ।”

୩୫ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଯାଦକରୂପେ ସେବା କରିବାକୁ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲପରେ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉପହାରରୁ ଏହି ଅଂଶ ହାରୋଶ ଓ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଦିଆଗଲା । ୩୬ସେମାନେ ଅଭିଷିକ୍ତ ହେଲପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା ସେମାନଙ୍କୁ ଦେବା

ପାଇଁ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ । ପୁରୁଷାନୁକ୍ରମରେ ତାହା ସେମାନଙ୍କର ଅଂଶ ହେବ ।

37 ହୋମବଳ, ଗନ୍ଧ ନୈବେଦ୍ୟ, ପାପାର୍ଥକ ବଳ, ଦୋଷାର୍ଥକ ବଳ, ମଙ୍ଗଳାର୍ଥକ ବଳ ଓ ପଦ ନିଯୋଗାର୍ଥକ ବସ୍ତୁରେ ଏହିସବୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଛି । 38 ସଦାପ୍ରଭୁ ଯେଉଁ ଦିନ ସୀନୟ ପର୍ବତରେ ମୋଗାଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ ସେହିଦିନ ଇଗ୍ରାୟେଲ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ ସୀନୟ ପ୍ରାନ୍ତରସ୍ଥିତ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆପଣା ଆପଣା ଉପହାର ଦେବାକୁ ଆଜ୍ଞା କଲେ ।

ମୋଗା ଯାଦକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ

8 ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗାଙ୍କୁ କହିଲେ, 2 “ତୁମ୍ଭେ ହାରୋଣଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କ ସହତ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରଗଣଙ୍କୁ, ସକଳ ବସ୍ତୁ, ଅଭିଷେକାର୍ଥକ ତୈଳ, ପାପାର୍ଥକ ବଳ ନିମନ୍ତେ ଷଣ୍ଢ, ଦୁଇଟି ମେଷଛୁଆ ଓ ତାଡ଼ିଗୁନ୍ୟ ରୋଟୀର ଡାଳ ଏକତ୍ରୀତ କର । 3 ପୁଣି ସମାଗମ ତମ୍ଭୁ ଘୂରା ନିକଟରେ ସମଗ୍ର ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଏକତ୍ର କର ।”

4 ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଅନୁସାରେ ମୋଗା ସବୁ କଲେ, ସମାଗମ ତମ୍ଭୁ ନିକଟରେ ସମଗ୍ର ମଣ୍ଡଳୀ ଏକତ୍ରୀତ ହେଲେ । 5 ପୁଣି ମୋଗା ମଣ୍ଡଳୀକୁ କହିଲେ, “ଯାହାସବୁ କରିବାକୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି, ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ଏହା ।”

6 ତା’ପରେ ମୋଗା ହାରୋଣଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରଗଣଙ୍କୁ ଆଣି ନିକଟରେ ସ୍ନାନ କରାଇଲେ । 7 ସେ ହାରୋଣଙ୍କୁ ନାମା ପିନ୍ଧାଇଲେ, କର୍ତ୍ତାରେ ତାଙ୍କର ବେଲୁ ବାନ୍ଧିଲେ, ତାଙ୍କୁ ରୋଗା ପିନ୍ଧାଇଲେ, ତାଙ୍କୁ ଏଫୋଦ ପିନ୍ଧାଇଲେ, ତା’ପରେ ଏଫୋଦକୁ ସିନ୍ଦୂର ବେଲୁରେ ବାନ୍ଧିଲେ । 8 ସେ ହାରୋଣଙ୍କୁ ବୁକପଟା ଦେଲେ, ଆଉ ବୁକପଟାରେ ଉରାମ୍ ଓ ଭୂମ୍ପାମ୍ ରଖିଲେ । 9 ପୁଣି ତାଙ୍କ ମସ୍ତକରେ ପଗଡ଼ି ରଖିଲେ, ପଗଡ଼ି ସମ୍ମୁଖରେ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣପତ୍ରର ପବିତ୍ର ମୁକୁଟ ଦେଲେ; ମୋଗା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଅନୁସାରେ ଏହା କଲେ ।

10 ଅନନ୍ତର ମୋଗା ଅଭିଷେକାର୍ଥକ ତୈଳ ନେଇ ପବିତ୍ର ତମ୍ଭୁ ଓ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସସ୍ତୁ ବସ୍ତୁ ଉପରେ ସିଞ୍ଚନ କରି ସେସବୁକୁ ପବିତ୍ର କଲେ । 11 ତା’ପରେ ସେ ଅଭିଷେକାର୍ଥକ ତୈଳ ପାଇଁ ରଖାଯାଇଥିବା ତୈଳ ନେଲେ ଏବଂ ଏହା ଯଜ୍ଞବେଦୀ ଉପରେ ସାତଥର ଛଞ୍ଚିଲେ । ସେ ଯଜ୍ଞବେଦୀ, ତା’ର ସମସ୍ତ ପାତ୍ର, ପ୍ରକ୍ଷାଳନ ପାତ୍ର ଓ ରୁଖା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବସ୍ତୁକୁ ପବିତ୍ର କରିବାକୁ ଅଭିଷେକ କଲେ । 12 ଏହାପରେ ସେ ହାରୋଣଙ୍କ ମସ୍ତକରେ କିଛି ଅଭିଷେକାର୍ଥକ ତୈଳ ଢାଳି ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର କଲେ । 13 ତା’ପରେ ମୋଗା ହାରୋଣଙ୍କ ପୁତ୍ରଗଣଙ୍କୁ ଆଣି ସେମାନଙ୍କୁ ନାମା ପିନ୍ଧାଇଲେ, କର୍ତ୍ତାରେ ସେମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତାବସନା ବାନ୍ଧିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଗିରୋଭୁଷଣରେ ଭୂଷିତ କଲେ । ମୋଗା ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଅନୁସାରେ କଲେ ।

14 ତା’ପରେ ମୋଗା ପାପାର୍ଥକ ବଳର ଗୋବସ୍ତ୍ର ଆଣିଲେ । ତା’ପରେ ହାରୋଣ ଓ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରଗଣ ସେହି ପାପାର୍ଥକ ବଳର ଗୋବସ୍ତ୍ର ମସ୍ତକ ଉପରେ ହସ୍ତ ରଖିଲେ । 15 ତତ୍ପରେ ମୋଗା ତାକୁ ବଧ କଲେ ଓ ସେହି ରକ୍ତ ନେଇ ଅଙ୍ଗୁଳି ଘୂରା ଯଜ୍ଞବେଦୀର ଗୁଣ୍ଡାଥାଡ଼େ ଗିଞ୍ଜି ଉପରେ ଦେଇ ଯଜ୍ଞବେଦୀକ

ପାପ ମୁକ୍ତ କଲେ । ଆଉ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ମୂଳରେ ସେହି ରକ୍ତକୁ ଢାଳି ଦେଲେ । ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ ସେ ଏହାକୁ ପବିତ୍ର କଲେ । 16 ଅନନ୍ତର ମୋଗା ଅନ୍ତ ଚତୁଃପାର୍ଶ୍ୱସ୍ଥ ସମସ୍ତ ମେଦ, ଯକୃତ ଉପରସ୍ଥ ଅନ୍ତପ୍ଲାବକ, ଦୁଇ ଗୁରୁଦା ଓ ତାହାର ମେଦ ନେଇ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ଉପରେ ଦଗ୍ଧ କଲେ । 17 ମାତ୍ର ସେ ଚର୍ମ, ମାଂସ ଓ ଗୋମୟ ନେଇ ଛାଉଣୀର ବାହାରେ ଦଗ୍ଧ କଲେ । ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଅନୁସାରେ ମୋଗା ଏହା କଲେ ।

18 ତା’ପରେ ସେ ହୋମବଳ ପାଇଁ ମେଷ ଆଣିଲେ । ହାରୋଣ ଓ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରଗଣ ମେଷର ମସ୍ତକରେ ହସ୍ତ ରଖିଲେ । 19 ତା’ପରେ ମୋଗା ମେଷଟିକୁ ବଧ କଲେ ଓ ତା’ର ରକ୍ତ ନେଇ ଯଜ୍ଞବେଦୀର ଗୁଣ୍ଡାଥାଡ଼େ ଛଞ୍ଚିଲେ । 20-21 ଆଉ ସେ ମେଷକୁ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରି କାଟିଲେ, ମୋଗା ତାହାର ମସ୍ତକ, ସମସ୍ତ ମାଂସ ଖଣ୍ଡ ଓ ମେଦ ଦଗ୍ଧ କଲେ । ସେ ତାହାର ଅନ୍ତ ଓ ନଳିଗୋଡ଼ ନିକଟରେ ଧୌତ କଲେ । ତା’ପରେ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ଉପରେ ମୋଗା ସମସ୍ତ ମେଷକୁ ଦଗ୍ଧ କଲେ । ଏହାଥିଲା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ହୋମବଳ ଓ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଏକ ସ୍ତ୍ରବାସିତ ନୈବେଦ୍ୟ । ମୋଗା ଠିକ୍ ତାହା କଲେ, ଯାହା ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ ।

22 ଅନନ୍ତର ସେ ଅନ୍ୟ ମେଷ ଅର୍ଥାତ୍ ପଦ ନିଯୋଗାର୍ଥକ ମେଷ ଆଣିଲେ । ହାରୋଣ ଓ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରଗଣ ମେଷର ମସ୍ତକ ଉପରେ ହସ୍ତ ରଖିଲେ । 23 ତା’ପରେ ମୋଗା ମେଷକୁ ବଧ କଲେ ଓ ତାହାର କିଛି ରକ୍ତ ନେଇ ହାରୋଣର ଦକ୍ଷିଣ କଣ୍ଠ ଗହ୍ୱରରେ ଓ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତର ବୃଦ୍ଧାଙ୍ଗୁଳି ଉପରେ ଓ ହାରୋଣର ଦକ୍ଷିଣ ପାଦର ବୃଦ୍ଧାଙ୍ଗୁଳି ଉପରେ ଦେଲେ । 24 ଏହାପରେ ସେ ହାରୋଣର ପୁତ୍ରଗଣଙ୍କୁ ଆଣିଲେ । ତତ୍ପରେ ମୋଗା ସେହି ରକ୍ତରୁ କିଛି ନେଇ ସେମାନଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ କଣ୍ଠପ୍ରାନ୍ତରେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତର ବୃଦ୍ଧାଙ୍ଗୁଳି ଉପରେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ପାଦର ବୃଦ୍ଧାଙ୍ଗୁଳି ଉପରେ ଦେଲେ; ଆଉ ମୋଗା ଯଜ୍ଞବେଦୀ-ଉପରେ ଗୁଣ୍ଡାଥାଡ଼େ ରକ୍ତ ସିଞ୍ଚନକଲେ । 25 ପୁଣି ସେ ମେଦ ଓ ମେଦମୟ ଲାଙ୍ଗୁଳ, ଅନ୍ତ ଉପରସ୍ଥିତ ସକଳ ମେଦ, ଯକୃତର ଉପରସ୍ଥିତ ଅନ୍ତପ୍ଲାବକ ଓ ଦୁଇ ଗୁରୁଦା ଓ ତହିଁର ମେଦ ଓ ଡାହାଣ ଚକ୍ଷୁଆ ନେଲେ ।

26 ଆଉ ସେ ତାଡ଼ିଗୁନ୍ୟ ରୋଟୀ, ଯାହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିତ୍ୟ ରଖାଯାଉଥିଲା ତାହା ନେଲେ ଓ ତୈଳ ପକ୍ୱ ରୋଟୀର ଗୋଟିଏ ପିଠା ଓ ଗୋଟିଏ ତାଡ଼ିଗୁନ୍ୟ ରୋଟୀ ଓ ଡାହାଣ ଚକ୍ଷୁଆ ଓ ମେଦ ଉପରେ ଥୋଇଲେ । 27 ତତ୍ପରେ ସେ ହାରୋଣଙ୍କର ଓ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରଗଣଙ୍କର ହସ୍ତରେ ସେହିସବୁ ଦେଇ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଦୋଳନୀୟ ନୈବେଦ୍ୟାର୍ଥେ ଦୋଳାଇଲେ । 28 ଏହାପରେ ମୋଗା ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ସେସବୁ ନେଇ ଯଜ୍ଞବେଦୀସ୍ଥିତ ହୋମବଳ ଉପରେ ଦଗ୍ଧ କଲେ । ହାରୋଣ ଓ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଯାଦକ ରୂପେ ନିଯୁକ୍ତ ଉପଲକ୍ଷେ ଏହା ଏକ ନୈବେଦ୍ୟ ଥିଲା, ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ସ୍ତ୍ରବାସିତ ନୈବେଦ୍ୟ । 29 ଆଉ ମୋଗା ବନ୍ଧ ନେଇ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଦୋଳନୀୟ ନୈବେଦ୍ୟାର୍ଥେ ଦୋଳାଇଲେ । ପଦ ନିଯୋଗାର୍ଥକ ମେଷର ଏହି ଅଂଶ

ମୋଗାଙ୍କର ହେଲା । ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଅନୁସାରେ ମୋଗା ଏହା କଲେ ।

30 ଅନନ୍ତର ମୋଗା ଅଭିଷେକାର୍ଥକ ତୈଳରୁ ଓ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ଉପରିସ୍ଥ ରକ୍ତରୁ କିଛି ନେଇ ହାରୋଣଙ୍କ ଉପରେ ଓ ତାଙ୍କର ବସ୍ତ୍ର ଉପରେ । ପୁଣି ତାଙ୍କ ସହତ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରଗଣଙ୍କ ଉପରେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ବସ୍ତ୍ର ଉପରେ ତାହା ସିଞ୍ଚନକଲେ । ଆଉ ହାରୋଣଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ବସ୍ତ୍ରକୁ ପବିତ୍ର କଲେ ।

31 ମୋଗା ହାରୋଣଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରଗଣଙ୍କୁ କହିଲେ, “ସମାଗମ ତମ୍ଭୁ ସମ୍ମୁଖରେ ମାଂସ ରନ୍ଧା । ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ତାହା ସେଠାରେ ଭୋଜନ କରିବ ।” ନିୟୋଗାର୍ଥକ ଡାଲରେ ଥିବା ରୋଟୀ ନେଇ ଏକାଠି ଭୋଜନ କର । 32 ଯାହା ମାଂସ ଓ ରୋଟୀ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିବ ତାକୁ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କରିବ । 33 ଆଉ ପଦ ଅଭିଷେକ ଉତ୍ସବ ସାତ ଦିନ ଧରି ଚାଲିବ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ସାତଦିନ ଯାଏ ସମାଗମ ତମ୍ଭୁ ଦ୍ଵାରରୁ ବାହାରକୁ ଯିବ ନାହିଁ । କାରଣ ପୌରହତ୍ୟ ନିଗୂଢ଼ ସାତଦିନ ଯାଏଁ ଚାଲିବ । 34 ଆଦି ଯାହାସବୁ କରାଗଲା, ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ କରିବାକୁ ସେସବୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଛନ୍ତି । 35 ତୁମ୍ଭେମାନେ ସାତଦିନ ଧରି ଦିବ୍ୟରତ୍ନ ସମାଗମ ତମ୍ଭୁ ଦ୍ଵାରରେ ରହିବ । ତାହା ହେଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦ୍ଵାର ରକ୍ଷା ପାଇବ । ଏହା ପାଳନ ନକଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବ କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଏହି ଆଜ୍ଞା ଦେଇଛନ୍ତି ।”

36 ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗାଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ, ହାରୋଣ ଓ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରଗଣ ସେସବୁ କଥା ପାଳନ କଲେ ।

ପରମେଶ୍ଵର ଯାକମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିବ

9 ଅନନ୍ତର ଅଷ୍ଟମ ଦିନରେ ମୋଗା ହାରୋଣ ଓ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରଗଣଙ୍କୁ ଓ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗଙ୍କୁ ଡ଼କାଇଲେ । 2 ମୋଗା ହାରୋଣଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ପାପାର୍ଥକ ବଳି ନିମନ୍ତେ ଏକ ନିଖୁଣ ମେଷଛୁଆ ଓ ହୋମବଳି ନିମନ୍ତେ ଏକ ନିଖୁଣ ମେଷ ନେଇ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କର । 3 ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୁହ, ‘ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପାପାର୍ଥକ ବଳି ନିମନ୍ତେ ଏକ ଅଣ୍ଡିର ଛାଗ ଓ ହୋମବଳି ନିମନ୍ତେ ଏକ ଗୋବସ୍ତ୍ର ଓ ମେଷ ଗାବକ ନେବେ, କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା ଆଜ୍ଞା କରିଛନ୍ତି । ବାଛୁରୀ ଏବଂ ମେଷଛୁଆ ନିଗୂଢ଼ ଏକବର୍ଷୀୟ ଓ ନିଖୁଣ ହୋଇଥିବେ । 4 ପୁଣି ସହଭାଗିତାର ବଳି ନିମନ୍ତେ ଏକ ଷଣ୍ଢ ଓ ଏକ ମେଷ ନିଅ । ସେମାନେ ସେହି ଦିନିଷଗୁଡ଼ିକ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅର୍ପଣ କରିବା ଉଚିତ୍ । କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆଦି ସେମାନଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଉଛନ୍ତି ।”

5 ତେଣୁ ସମସ୍ତ ଲୋକ ସମାଗମ ତମ୍ଭୁ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ ଓ ମୋଗାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଅନୁସାରେ ସମସ୍ତ ଦିନିଷ ଆଣିଥିଲେ, ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଛଡ଼ା ହେଲେ ।

6 ତା’ପରେ ମୋଗା କହିଲେ, “ଏହି କଥା କରିବାକୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ । ଏହା କଲେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମହମା ପ୍ରକାଶ ପାଇବ ।”

7 ତା’ପରେ ମୋଗା ହାରୋଣଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଯଜ୍ଞବେଦୀ ନିକଟକୁ ଆସ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କରାଯାଇଥିବା ପାପର ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ ପାଇଁ ପାପାର୍ଥକ ବଳି ଓ ହୋମବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କର । ତା’ପରେ ଲୋକମାନଙ୍କର ଉପହାର ଉତ୍ସର୍ଗ କର ଓ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ କର । କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଏହା କରିବା ପାଇଁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଛନ୍ତି ।”

8 ତତ୍ପୂର୍ବ ହାରୋଣ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ନିକଟକୁ ଯାଇ ନିଜ ପାଇଁ ପାପାର୍ଥକ ବଳିର ଗୋବସ୍ତ୍ର ବଧ କଲେ । 9 ତା’ପରେ ହାରୋଣଙ୍କ ପୁତ୍ରଗଣ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ରକ୍ତ ଆଣିଲେ ତହିଁରେ ସେ ନିଜର ଅଙ୍ଗୁଳ ବୁଡ଼ାଇ ଯଜ୍ଞବେଦୀର ଗିଙ୍ଗ ଉପରେ ଛୁଆଁଲେ ଓ ଅବଶିଷ୍ଟ ରକ୍ତ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ମୂଳରେ ଢାଳିଲେ । 10 ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମୋଗା ପ୍ରତି ଆଜ୍ଞା ଅନୁସାରେ ହାରୋଣ ମେଦ, ଗୁରୁଦା ଓ ଯକୃତର ଆଜ୍ଞାସତ ହୋଇଥିବା ପାପାର୍ଥକ ବଳିସବୁକୁ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ଉପରେ ଦଗ୍ଧ କଲେ । 11 ତା’ପରେ ସେ ମାଂସ ଓ ଚର୍ମ ନେଇ ଛାଉଣୀର ବାହାରେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଦଗ୍ଧ କଲେ ।

12 ତାହାପରେ ହାରୋଣ ହୋମବଳି ପାଇଁ ଗୋବସ୍ତ୍ର ବଧ କଲେ । ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ରକ୍ତ ଆଣିଲେ ଓ ହାରୋଣ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ଉପରେ ଗୁଣିଆଡ଼େ ସିଞ୍ଚନ କଲେ ।

13 ତା’ପରେ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରଗଣ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ହୋମବଳିର ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ ମାଂସ ଓ ମସ୍ତକ ସମର୍ପଣ କଲେ । ସେ ସମସ୍ତ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ଉପରେ ଦଗ୍ଧ କଲେ । 14 ହାରୋଣ ମଧ୍ୟ ହୋମବଳିର ଅନ୍ତ ଓ ଗୋଡ଼ ଧୈତ କଲେ ଓ ସେ ସମସ୍ତ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ଉପରେ ଦଗ୍ଧ କଲେ ।

15 ତାହାପରେ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପହାର ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ । ଲୋକମାନଙ୍କର ପାପାର୍ଥକ ଛାଗ ନେଇ ପ୍ରଥମଟି ପରି ବଧ କରି ପାପାର୍ଥକେ ତାହା ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ । 16 ହାରୋଣ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଅନୁସାରେ ହୋମବଳି ବଧ ଅନୁସାରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ । 17 ପୁଣି ହାରୋଣ ଭକ୍ଷ୍ୟ ନୈବେଦ୍ୟ ବେଦୀ ନିକଟକୁ ଆଣି ତହିଁରୁ ମୁଠିଏ ନେଇ ପ୍ରଭୃତର ହୋମବଳି ସହତ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ଉପରେ ତାହା ଦଗ୍ଧ କଲେ ।

18 ଆଉ ମଧ୍ୟ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କର ମଙ୍ଗଳାର୍ଥକ ବଳିର ଗୋରୁ ଓ ମେଷ ବଧ କଲେ; ହାରୋଣଙ୍କ ପୁତ୍ରଗଣ ବଳିର ରକ୍ତ ଆଣି ତାଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କଲେ ଓ ସେ ତାହାକୁ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ଉପରେ ଗୁଣିଆଡ଼େ ସିଞ୍ଚନ କଲେ । 19 ପୁଣି ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରଗଣ ଷଣ୍ଢ ମେଦ ଓ ମେଷଛୁଆର ମେଦ ମେଦମୟ ଲାଙ୍ଗୁଳ, ଅନ୍ତ ଓ ଗୁରୁଦାର ଉପରିସ୍ଥ ମେଦ ଓ ଯକୃତର ଉପରିସ୍ଥ ଅନ୍ତାମ୍ଳାବକ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ ।

20 ଏହି ସବୁ ମେଦ ସେମାନେ ଗୋରୁ ଓ ମେଷର ବନ୍ଧ ଉପରେ ରଖିଲେ ଓ ହାରୋଣ ସେ ସମସ୍ତ ବେଦୀ ଉପରେ ଦଗ୍ଧ କଲେ । 21 ମୋଗାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଅନୁସାରେ ହାରୋଣ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବନ୍ଧ ଓ ତାହାଣ ଚଟୁଆ ଦୋଳନୀୟ ନୈବେଦ୍ୟ ରୂପେ ଦୋଳନ କଲେ ।

22 ତା’ପରେ ହାରୋଣ ଆପଣା ହସ୍ତ ଉତ୍ତୋଳନ କରି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ । ସେ ପାପାର୍ଥକ ବଳି, ହୋମବଳି ଓ ମଙ୍ଗଳାର୍ଥକ ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କଲାପରେ ସେ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିଲେ ।

23ଅନନ୍ତର ମୋଶା ଓ ହାରୋଣ ସମାଗମ ତମ୍ବୁରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ । ପୁଣି ବାହାରକୁ ଆସି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ । ସେତେବେଳେ ସବୁ ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରତି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ମିହିମା ପ୍ରକଟିତ ହେଲା । 24ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରୁ ଅଗ୍ନି ନିର୍ଗତ ହୋଇ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ଉପରିସ୍ଥ ହୋମବଳି ଓ ମେଦକୁ ଭସ୍ମ କଲା । ସେତେବେଳେ ସମସ୍ତ ଲୋକ ତାହା ଦେଖି ଉଜଧ୍ୱନି କରି ଭୂମିରେ ମଥାନତ କରି ପଡ଼ିଲେ ।

ପରମେଶ୍ୱର ନାଦବ ଓ ଅବୀହୁଁ ବନାଗ କରନ୍ତି

10 ଏହାପରେ ହାରୋଣଙ୍କ ପୁତ୍ର ନାଦବ ଓ ଅବୀହୁଁ ପାପ କଲେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଦ ନିଦ ଅଜ୍ଞାନଧାନୀ ନେଇ ତହିଁରେ ଅଗ୍ନି ଦେଇ ତହିଁ ଉପରେ ସ୍ପର୍ଶି ଧୂପ ରଖିଲେ । ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ, ତାଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ଅନୁସାରେ ଭିନ୍ନ ଅଗ୍ନି* ଉତ୍ତରଣ କଲେ । 2ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରୁ ଅଗ୍ନି ନିର୍ଗତ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ କଲା ଓ ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ମଲେ ।

3ମୋଶା ହାରୋଣଙ୍କୁ କହିଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁ କୁହନ୍ତି, ‘ଯେଉଁମାନେ ମୋ ନିକଟକୁ ଆସନ୍ତି, ସେମାନେ ଚିତ୍ରିବା ଉଚିତ୍ତ ଯେ, ମୁଁ ପବିତ୍ର କାରଣ ସବୁଲୋକଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ମୁଁ ଗୌରବାଦିତ୍ତ ହେବି।’” ତେଣୁ ହାରୋଣ ନିଦ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ କଥା ନ କହି ନୀରବ ରହିଲେ ।

4ଏହାପରେ ମୋଶା ହାରୋଣଙ୍କର କକା ଉଷୀୟେଲର ପୁତ୍ର ମାଖାୟେଲକୁ ଓ ଇଲୀଷାଫନକୁ ଡାକିଲେ ଏବଂ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ସମ୍ମୁଖକୁ ଯାଅ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସଂପର୍କୀୟ ଭଲମାନଙ୍କର ଗବକୁ ଛାଡ଼ଣୀର ବାହାରକୁ ନେଇଯାଅ ।”

5ତେଣୁ ମାଖାୟେଲ ଓ ଇଲୀଷାଫନ ମୋଶାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କଲେ । ସେମାନେ ନାଦବ ଓ ଅବୀହୁଁର ଗବକୁ ନାମା ସହତ ଛାଡ଼ଣୀର ବାହାରକୁ ନେଇଗଲେ ।

6ମୋଶା ହାରୋଣଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଇଲୀୟାସର ଓ ଇଥାମରଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବସ୍ତ୍ର ଚର ନାହିଁ କି କେଶ ମୁକୁଳା କର ନାହିଁ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦୁଃଖ ପ୍ରକାଶ କର ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭେ ମୁଁ ଆଦେଶ ଦେବାଦଳି କାର୍ଯ୍ୟ କର ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ସମଗ୍ର ମଣ୍ଡଳୀ ଉପରେ ରାଗିବେ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁ ଯେଉଁ ଅଗ୍ନିବାହ ପ୍ରଦଳିତ କରିଅଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭ ଭଦ୍ରବର୍ଗଙ୍କ ପାଇଁ ସମସ୍ତ ଇଗ୍ରାୟେଲ ବଂଶ ରୋଦନ କରନ୍ତୁ । 7ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ସମାଗମ ତମ୍ବୁ ଦ୍ୱାରରୁ ବାହାରକୁ ଯିବ ନାହିଁ, ଗଲେ ମରିବ । କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦେହରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଅଭିଷେକ ତୈଳ ଅଛି ।” ତେଣୁ ହାରୋଣ, ଇଲୀୟାସର ଓ ଇଥାମର ମୋଶାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଅନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ।

ଭିନ୍ନ ଅଗ୍ନି ସେମାନେ ବଳଦାନ ନିୟମ ଅନୁସାରେ ବେଦୀରୁ ଅଗ୍ନି ବ୍ୟବହାର କଲେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସମ୍ଭବତଃ କିଛି ଅଂଶ ମନ୍ଦିର ପଦାର୍ଥ ଅଣାଯାଇଥିଲା ।

8ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁ ହାରୋଣଙ୍କୁ କହିଲେ, 9“ତୁମ୍ଭେ କିମ୍ପା ତୁମ୍ଭର ପୁତ୍ରଗଣ ଯେତେବେଳେ ସମାଗମ ତମ୍ବୁରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ କିମ୍ପା ମଦ୍ୟପାନ କରିବ ନାହିଁ । ଯଦି ତାହା ତୁମ୍ଭେମାନେ କର ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମରିବ । ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ପୁରୁଷାନୁକ୍ରମେ ଅନନ୍ତକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଳିତ ହେବ । 10ତାହାଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭେମାନେ ପବିତ୍ର ଓ ଅପବିତ୍ର, ପୁଣି ଶୁଚି ଓ ଅଶୁଚି ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଭେଦ ସୃଷ୍ଟି ଭାବରେ ଦାଣିପାରିବ । 11ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ ଯେଉଁ ବ୍ୟବସ୍ଥାମାନ ଦେଇଥିଲେ, ମୋଶା ସେ ସମସ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଇଗ୍ରାୟେଲର ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ ଦେଲେ । ହାରୋଣ ତୁମ୍ଭେ ସେହିସବୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇପାରିବ ।”

12ଏହାପରେ ମୋଶା ହାରୋଣଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କର ଦାବିତ ଥିବା ଅବଗିଷୁ ଦୁଇପୁତ୍ର ଇଲୀୟାସର ଓ ଇଥାମରଙ୍କୁ କହିଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉପହାରରୁ ଅବଗିଷୁ ଯେଉଁ ଶସ୍ୟ ନୈବେଦ୍ୟ, ତାହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ନେଇ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ନିକଟରେ ବନା ତାଡ଼ରେ ଭୋଜନ କର, ତାହା ମହାପବିତ୍ର । 13ମୋର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁସାରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେହି ଶସ୍ୟ ନୈବେଦ୍ୟ ଏକ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ଖାଇବା ଉଚିତ୍ । କାରଣ, ଏହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଓ ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ରଗଣର ଅଂଶ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉପହାରରୁ । ଏହା ମୁଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲି ।

14“ପୁଣି ତୁମ୍ଭେ, ତୁମ୍ଭର ପୁତ୍ରଗଣ ଓ ତୁମ୍ଭର କନ୍ୟାଗଣ ଝୁଲୁଯାଇଥିବା ବନ୍ଧ ଓ ଚଟୁଆ ନେଇ ଏକ ଶୁଚି ସ୍ଥାନରେ ଭୋଜନ କରିବ, ଯେହେତୁ ଇଗ୍ରାୟେଲ ସନ୍ତାନଗଣର ମଙ୍ଗଳାର୍ଥକ ନୈବେଦ୍ୟ ମଧ୍ୟରୁ ତାହା ତୁମ୍ଭର ଓ ତୁମ୍ଭ ସନ୍ତାନଗଣର ପ୍ରାପ୍ୟ ଅଂଶ । 15ଯାହା ସେମାନେ ବୋଲନୀୟ ନୈବେଦ୍ୟ ସହତ ଉତ୍ତୋଳନୀୟ ଚଟୁଆ ଓ ଟଙ୍ଗାଯାଇଥିବା ବନ୍ଧ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଟାଙ୍ଗିବାକୁ ଆଣିବେ, ତାହା ତୁମ୍ଭର ଓ ତୁମ୍ଭ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କର ଅନନ୍ତକାଳୀନ ଅଧିକାର ହେବ । ଯେପରି ସଦାପ୍ରଭୁ ଆଜ୍ଞା କରିଛନ୍ତି ।”

16ମୋଶା ପାପାର୍ଥକ ଛାଗର ବହୁତ ଅନୁକ୍ଷଣ କଲେ, ମାତ୍ର ତାହା ଦଗ୍ଧ ହୋଇସାରିଥିଲା । ଏଣୁ ସେ ହାରୋଣଙ୍କ ଅବଗିଷୁ ଦୁଇ ପୁତ୍ର ଇଲୀୟାସର ଓ ଇଥାମରଙ୍କ ଉପରେ ରାଗି କହିଲେ, 17“ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ସେହି ପାପାର୍ଥକ ବଳି ଭୋଜନ କଲ ନାହିଁ? ତାହା ମହାପବିତ୍ର ଥିଲା । ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମଣ୍ଡଳୀର ଅପରାଧ ବହନକରି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରିବାକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେଇଛନ୍ତି । 18ଦେଖ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ଭିତରକୁ ଉତ୍ତରୀ ପଶୁର ରକ୍ତ ଅଣାଗଲା ନାହିଁ । ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହା ମୋ ଆଦେଶାଗୁସାରେ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ଭୋଜନ କରିବା ଉଚିତ୍ ।”

19ମାତ୍ର ହାରୋଣ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଦେଖ, ସେମାନେ ଆଦି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିଦ ନିଦର ପାପାର୍ଥକ ବଳି ଓ ନିଦ ନିଦର ହୋମବଳି ଉତ୍ତରଣ କଲେ । ତଥାପି ମୋ ପ୍ରତି ଏହା ଘଟିଲା । ଯେବେ ମୁଁ ଆଦି ପାପାର୍ଥକ ବଳି ଭୋଜନ କରିଥାନ୍ତି ତେବେ ତାହା କ’ଣ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଭଲ ହୋଇଥାଆନ୍ତା?” 20ଯେତେବେଳେ ମୋଶା ଏହା ଶୁଣିଲେ, ତାହା ତାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଭଲ ଦେଖାଗଲା ।

ମାଂସ ଭୋଜନ କରିବାର ବ୍ୟୁ

11 ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ ଓ ହାରୋଣଙ୍କୁ କହିଲେ, **2**“ଇଗ୍ରାୟେଲ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ କୁହ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୃଥିବୀସ୍ଥିତ ପଶୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏହି ସମସ୍ତ ଦାବ ଭୋଜନ କରିବ । **3**ପଶୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯାହାର ଖୁର ଦୁଇ ଭାଗରେ ବଦଳ ଓ ପାଦ ଚର ଏବଂ ଯେ ପାକୁଳି କରେ, ତାହାକୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭୋଜନ କରିବ ।

4-6“କେତେକ ପଶୁ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କି ପାକୁଳି କରନ୍ତି । ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କର ଖୁର ଦୁଇଫାଳରେ ବଦଳ ନୁହେଁ, ସେଭଳି ପ୍ରାଣୀଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭୋଜନ କରିବ ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଓଟ୍ଟ, ଗାଫନ ଓ ଠେକୁଆ ପ୍ରଭୃତି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଗୁଣ ଅଟେ । **7**ଆଉ କେତେକ ପ୍ରାଣୀ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଦୁଇଫାଳ ବଗିଷ୍ଟ ଖୁର ଅଛି । ମାତ୍ର ସେମାନେ ପାକୁଳି କରନ୍ତି ନାହିଁ । ସେଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭୋଜନ କରିବ ନାହିଁ । ସେପ୍ରକାର ପ୍ରାଣୀ ହେଉଛି ଗୁକର, ସେ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଗୁଣ । **8**ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ମାଂସ ଭକ୍ଷଣ କରିବ ନାହିଁ କି ସେମାନଙ୍କର ଗବ ସ୍ପର୍ଶ କରିବ ନାହିଁ । ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଗୁଣ ।

ସାମୁଦ୍ରିକ ଖାଦ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବ୍ୟୁ

9ସମୁଦ୍ର ଓ ନଦୀରେ ବାସ କରୁଥିବା ଜଳଜନ୍ତୁ ମଧ୍ୟରୁ ଯାହାର ଡେଣା ବା କାତି ଅଛି, ସେଗୁଡ଼ିକ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭୋଜନ କରିପାରିବ । **10-11**ମାତ୍ର ସମୁଦ୍ର କିମ୍ବା ନଦୀରେ ବାସ କରୁଥିବା ଜଳଚର ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଡେଣା ବା କାତି ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେ ଭୋଜନ କରିବ ନାହିଁ । ସଦାପ୍ରଭୁ କୁହନ୍ତି ସେଗୁଡ଼ିକ ଘୃଣ୍ୟଦାବ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ମାଂସ ଭକ୍ଷଣ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ କି ସେମାନଙ୍କର ଗବ ସ୍ପର୍ଶ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । **12**ଜଳଚରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଡେଣା ଓ କାତି ନାହିଁ, ସେହି ସମସ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଘୃଣା ଯୋଗ୍ୟ ।

ପକ୍ଷୀମାନେ ଯେଉଁମାନେ କି ଅଭକ୍ଷ୍ୟ

13“ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ଘୃଣା ଯୋଗ୍ୟ ଓ ଭୋଜନ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହନ୍ତି, ସେମାନେ ହେଲେ ଛଆଣ, ଶାଗୁଣା ଓ ବାଦପକ୍ଷୀ । **14**ପୁଣି ଚଳ ଓ ସବୁ ଜାତିର ବାଦପକ୍ଷୀ । **15**ପୁଣି ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ଡାମରା କାଉ । **16**ଠେପକ୍ଷୀ, ଡାମସପକ୍ଷୀ, ସମୁଦ୍ର ଚଳ ଓ ବଭ୍ରନ୍ ଜାତିର ଛଆଣ, **17**ପୁଣି କୋଷପକ୍ଷୀ, ପାଣିକୁଆ ଓ ବର । **18**ଦୀର୍ଘଗଳ ହଂସ, ପାଣିଭେଳା ଓ ଶାଗୁଣା । **19**ପୁଣି ଚରଳ, ବଭ୍ରନ୍ ଜାତିର କଙ୍କ, ଚିଳିବ ଓ ଗୁମରିକା ।

କାଟପତଳ ଭକ୍ଷ୍ୟ ବ୍ୟବହାର ବ୍ୟୁ

20“ପୁଣି ଗୁରପାଦ ଗମନକାରୀ ପକ୍ଷ ବଗିଷ୍ଟ ଦାବ ସକଳ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ ହେବେ । **21**ତଥାପି ଚତୁଷ୍ପଦ ଗମନକାରୀ ପକ୍ଷବଗିଷ୍ଟ ଜନ୍ତୁ ମଧ୍ୟରେ ଭୂମିରେ ଡେଇଁବା ପାଇଁ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଗୋଡ଼ନଳୀ ଦୀର୍ଘ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର

ଖାଦ୍ୟ ହେବେ । **22**ତୁମ୍ଭେମାନେ ସବୁ ଜାତିର ପଙ୍ଖପାଳ, ସବୁ ଜାତିର ବାୟୁଆ ପତଙ୍ଗ, ସବୁ ପ୍ରକାରର ଝିଙ୍କାରି ଓ ସବୁ ଜାତିର ଝିଣ୍ଡିକା ଖାଦ୍ୟ ରୂପେ ଭୋଜନ କରିପାରିବ ।

23“ମାତ୍ର ଏମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଗୁରଗୋଡ଼ିଆ ଉଡ଼ନ୍ତା ସମସ୍ତ ପତଙ୍ଗ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ ହେବେ । **24**ଆଉ ଏମାନଙ୍କ ଘାଗ୍ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅଗୁଣ ହେବ; ଯିଏ କେହି ସେମାନଙ୍କର ଗବ ଛୁଇଁବ ସେ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଗୁଣ ରହିବ । **25**ପୁଣି ଯେକେହି ସେମାନଙ୍କର ଗବର କୌଣସି ଅଂଶ ବହନ କରିବ, ସେ ନିଜର ବସ୍ତ୍ର ଧୋଇବ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଗୁଣ ରହିବ ।

ପଶୁମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଅଧିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା

26-27“ଯେଉଁସବୁ ଜନ୍ତୁର ଖୁର ବଦଳ ମାତ୍ର ପାଦ ଚର ନୁହେଁ, କିମ୍ବା ଯେଉଁମାନେ ପାକୁଳି କରନ୍ତି ନାହିଁ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଗୁଣ । ଯିଏ କେହି ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ପର୍ଶ କରିବ ସେ ଅଗୁଣ ହେବ । ପୁଣି ଗୁରଗୋଡ଼ିଆ ବନ୍ୟଜନ୍ତୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ ତଳପାଦରେ ଗୁଲନ୍ତି, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଗୁଣ । ଯିଏ କେହି ସେମାନଙ୍କ ଗବ ସ୍ପର୍ଶ କରିବ, ସେ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଗୁଣ ରହିବ । **28**ଯିଏ ସେମାନଙ୍କର ଗବ ବହନ କରିବ, ସେ ନିଜର ବସ୍ତ୍ର ଧୋଇବ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଗୁଣ ରହିବ । ସେଗୁଡ଼ିକ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଗୁଣ ।

ଉରୋଗାମୀ ଜନ୍ତୁମାନଙ୍କ ବ୍ୟବହାର ବ୍ୟୁ

29“ଆଉ ଭୂତର ଉରୋଗାମୀ ଜନ୍ତୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏଗୁଡ଼ିକ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଗୁଣ ହେବେ । ସେମାନେ ହେଲେ ବୁରୁଣ୍ଡା, ମୂଷା ଓ ସବୁ ଜାତିର ବଡ଼ ଏଣୁଆ । **30**ଆଉ ଝିଟ୍ଟିପିଟ୍ଟି, ସ୍ଥଳ କୁର୍ମ୍ଭାର, ଏଣୁଆ, ବାଲି ଏଣୁଆ ଓ ବଡ଼ଗୁପା ଏଣୁଆ । **31**ଏହି ଉରୋଗାମୀ ଜନ୍ତୁଗୁଡ଼ିକ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଗୁଣ ହେବେ । ଯେ କେହି ସେମାନଙ୍କର ଗବକୁ ଛୁଇଁବ ସେ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଗୁଣ ରହିବ ।

ଅଗୁଣ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ ବ୍ୟବହାର ବ୍ୟୁ

32“ଅଗୁଣ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ ଗବ କୌଣସି ଦ୍ରବ୍ୟ ଉପରେ ପଡ଼ିଲେ ତାହା ଅଗୁଣ ହେବ । ଯଦି ସେହି ଗବ କାଠପାତ୍ର, କି ବସ୍ତ୍ର, କି ଚର୍ମ କି ଅଖା କିମ୍ବା କୌଣସି କର୍ମ ହିତୀଆର ଉପରେ ପଡ଼ିଲେ ତାହା ଜଳରେ ଧୁଆଁଯିବା ଉଚିତ୍ । ଆଉ ତାହା ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଗୁଣ ରହିବ । ତା’ପରେ ଗୁଣ ହେବ । **33**ପୁଣି କୌଣସି ମାଟିପାତ୍ର ଉପରେ ସେମାନଙ୍କର ଗବ ପଡ଼ିଲେ, ତା’ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଦ୍ରବ୍ୟ ଅଗୁଣ ହେବ । ତେଣୁ ତାକୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭାଙ୍ଗି ପକାଇବ । **34**ପୁଣି ସେହି ଅଗୁଣ ପାତ୍ରରୁ ଯଦି ପାଣି କୌଣସି ଖାଦ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟ ଉପରେ ପଡ଼େ ତାହା ମଧ୍ୟ ଅଗୁଣ ହେବ । ଯେକୌଣସି ପାନୀୟ ପାତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଥିଲେ ତାହା ଅଗୁଣ ହେବ । **35**ପୁଣି ଯେକୌଣସି ଦ୍ରବ୍ୟ ଉପରେ ସେମାନଙ୍କର ଗବର କିଛି ପଡ଼େ, ତାହା ଅଗୁଣ ହେବ; ତୁମ୍ଭର ହେଉ କିମ୍ବା ହାଣ୍ଡି ହେଉ ତାହା ଭଙ୍ଗାଯିବ, ତାହା ଅଗୁଣ ଅଟେ ଓ ତାହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଗୁଣ ହେବ ।

36“କୌଣସି ଝରଣା କମ୍ପା କୁପରେ ଥିବା ନଳ ଗୁଡ଼ି ହେବ । ମାତ୍ର ଯିଏ କେହି ସେମାନଙ୍କର ଗବ ଛୁଏଁ ସେ ଅଗୁଡ଼ି ହେବ । 37ପୁଣି ବୁଣା ଯିବାକୁ ଥିବା ବହନ ଉପରେ ଯଦି ସେମାନଙ୍କର ଗବର କିଛି ପଡ଼େ ତେବେ ତାହା ଗୁଡ଼ି ରହବ । 38ମାତ୍ର ଯଦି ବହନ ପାଣିରେ ଥିବ, ଯେବେ ସେମାନଙ୍କ ଗବର କିଛି ଅଂଶ ପଡ଼େ, ସେସବୁ ବହନ ଭୃମ୍ପମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଗୁଡ଼ି ହେବ ।

39“ଆଉ ମଧ୍ୟ ଭୃମ୍ପମାନଙ୍କର ଖାଦ୍ୟ ଯୋଗ୍ୟ କୌଣସି ପଶୁ ମଲେ, ଯିଏ କେହି ସେହି ଗବକୁ ଛୁଇଁବ ସେ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଗୁଡ଼ି ରହବ । 40ପୁଣି ଯିଏ କେହି ସେହି ଗବ ଖାଏ, ସେ ନିଜର ବସ୍ତୁ ଧୋଇବ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଗୁଡ଼ି ରହବ । ଆଉ ଯିଏ କେହି ତାକୁ ବହନ କରେ, ସେ ମଧ୍ୟ ନିଜର ବସ୍ତୁ ଧୋଇବ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଗୁଡ଼ି ରହବ ।

41“ଆଉ ଭୃତର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉରୋଗାମୀ ପ୍ରାଣୀ ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ ଅଟେ; ତାହା ଖାଦ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ । 42ସରୀସୃପ ଯେଉଁମାନେ ପେଟରେ ଭରାଦେଇ ଗମନ କରନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ଗୁରପାଦରେ ଗମନ କରନ୍ତି କମ୍ପା ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଅନେକ ପାଦ ଅଛି, ଏପ୍ରକାର ସମସ୍ତ ଭୃତର ଉରୋଗାମୀ ନିନ୍ଦୁଙ୍କୁ ଭୃମ୍ପମାନେ ଖାଇବା ଉଚିତ୍ ନୁହଁ । କାରଣ ସେଗୁଡ଼ିକ ଘୃଣ୍ୟ । 43ଭୃମ୍ପମାନେ ଏହସବୁ ଭୃତର ଉରୋଗାମୀ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନିଜକୁ ଘୃଣା ଯୋଗ୍ୟ କରିବ ନାହିଁ କମ୍ପା ସେମାନଙ୍କର ଦ୍ଵାରା ଅଗୁଡ଼ି ହେବା ପାଇଁ ନିଜକୁ ଅଗୁଡ଼ି କରିବ ନାହିଁ । 44କାରଣ ଆମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଭୃମ୍ପମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ଵର ଅଛୁ । ଏଣୁ ଭୃମ୍ପମାନେ ନିଜକୁ ପବିତ୍ର କର ଓ ଭୃମ୍ପମାନେ ପବିତ୍ର ହୁଅ । ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭେ ପବିତ୍ର, ଭୃମ୍ପମାନେ ଭୂମିରେ ଗମନକାରୀ କୌଣସି ଉରୋଗାମୀ ନୀବ ଦ୍ଵାରା ନିଜକୁ ଅଗୁଡ଼ି କରିବ ନାହିଁ । 45ଆମ୍ଭେ ଭୃମ୍ପମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ଵର, ଭୃମ୍ପମାନଙ୍କୁ ମିଶରରୁ ଆଣିଅଛୁ । ଏଣୁ ଭୃମ୍ପମାନେ ପବିତ୍ର ହେବ କାରଣ ଆମ୍ଭେ ପବିତ୍ର ଅଛୁ ।”

46ସମସ୍ତ ଯୋଗା ପ୍ରାଣୀ, ପକ୍ଷୀ ଓ ଅନ୍ୟ ପୁଥିବୀସ୍ଥିତ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ ବନ୍ଧନରେ ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ସବୁ ଅଟେ । ସମସ୍ତ ନଳଚର ଓ ଉରୋଗାମୀ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ ବନ୍ଧନରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଟେ । 47ଅଗୁଡ଼ି ଓ ଗୁଡ଼ି ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ ବନ୍ଧନରେ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହସବୁ ଶିକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଟେ । ତେଣୁ ସେମାନେ କେଉଁ ପ୍ରାଣୀ ଭକ୍ଷ୍ୟ ଓ କେଉଁ ପ୍ରାଣୀ ଅଭକ୍ଷ୍ୟ ନାଣି ପାରିବେ ।

ପ୍ରଥମ ସନ୍ଧାନର ମାଆମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବଧୂ

12 ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗାଙ୍କୁ କହିଲେ, 2“ଲଗ୍ନାୟେଲ ସନ୍ଧାନଗଣଙ୍କୁ କୁହ, ‘ଯଦି କୌଣସି ସ୍ତ୍ରୀ ଗଭଧାରଣ କରି ପୁତ୍ର ପ୍ରସବ କରେ, ତେବେ ସେ ସ୍ତ୍ରୀ ଧର୍ମର ଅଗୌଚ ସମୟ ପରି ସାତଦିନ ଯାଏ ଅଗୁଡ଼ି ରହବ । 3ଅଷ୍ଟମ ଦିନରେ ବାଳକ ନିଶ୍ଚୟ ସ୍ନାନିତ ହେବ । 4ପୁଣି ସେ ସ୍ତ୍ରୀ ତେତିଗ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜର ଗୌଚ ନିମନ୍ତେ ରକ୍ତସ୍ରାବ ଅବସ୍ଥାରେ ରହବ । ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୌଚର ଦିନ ପୂର୍ଣ୍ଣ ନ ହୁଏ, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ କୌଣସି ପବିତ୍ର ବସ୍ତୁ ଛୁଇଁବ ନାହିଁ କମ୍ପା କୌଣସି ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରବେଶ କରିବ ନାହିଁ । 5ମାତ୍ର ଯେବେ ନିଜେ ସ୍ତ୍ରୀ

କନ୍ୟା ପ୍ରସବ କରେ, ସେହିଭଳି ସ୍ତ୍ରୀ ଧର୍ମର ଅଗୌଚ ସମୟରେ ରହେ, ସେ ଦୁଇସପ୍ତାହ ପାଇଁ ଅଗୁଡ଼ି ରହବ । ତା’ପରେ ତା’ର ଦେହର ରକ୍ତସ୍ରାବରୁ ଗୁଡ଼ି ହେବାପାଇଁ ତାକୁ ଆଉ ଛଅଅଷ୍ଟି ଦିନ ଅପେକ୍ଷା କରିବା ଉଚିତ୍ ।

6“ତା’ପରେ ପୁତ୍ର ବା କନ୍ୟା ପ୍ରସବର ଅଗୌଚ ଦିନ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ ସେ ବଳିଦାନ ନିମନ୍ତେ ଏକବର୍ଷାୟ ଏକ ମେଷ ଗାବକ ଓ ପାପାର୍ଥକ ବଳି ନିମନ୍ତେ ଏକ କପୋତ ଛୁଆ କମ୍ପା ଦ୍ଵାରା ଛୁଆ ସମାଗମ ତମ୍ବୁର ଦ୍ଵାରର ଯାଦକ ନିକଟକୁ ଆଣିବ । 7-8ଯଦି ନିଜେ ସ୍ତ୍ରୀ ମେଷ ଗାବକ ଉତ୍ତର କରିବାକୁ ଅକ୍ଷମ ହୁଏ ତେବେ ସେ ଦୁଇଟି କପୋତ କମ୍ପା ଦୁଇଟି ପାରାଛୁଆ ଆଣିବ । ସେଥିମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ପାପାର୍ଥକ ବଳି ନିମନ୍ତେ ଓ ଅନ୍ୟଟି ହୋମବଳି ନିମନ୍ତେ ଉତ୍ତର କରାଯିବ । ଯାଦକ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଉତ୍ତର କରିବା ଉଚିତ୍ ଏବଂ ଏହି ପ୍ରକାର ତା’ର ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ହୁଏ ଏବଂ ତା’ର ଗୁଣି ହୁଏ । ପୁତ୍ର ବା କନ୍ୟା ପ୍ରସବକାରଣୀ ସ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରତି ଗୁଡ଼ି ନିମନ୍ତେ ଏହସବୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଟେ ।”

ଚର୍ମରୋଗ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ନିୟମ

13 ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗା ଓ ହାରୋଣଙ୍କୁ କହିଲେ, 2“ଯେବେ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟର ଶରୀରର ଚର୍ମରେ ଫୁଲ କି ପାମା କି ଚକ୍କଣ ଚହୁ ହୁଏ କମ୍ପା ତା’ର ଶରୀରରେ ଚର୍ମରୋଗନିତ ଘା’ ହୁଏ, ତେବେ ତାକୁ ହାରୋଣ ଯାଦକ ନିକଟକୁ କମ୍ପା ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରଗଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ଯାଦକ ନିକଟକୁ ଅଣାଯିବା ଉଚିତ୍ । 3ତତ୍ପରେ ଯାଦକ ତା’ର ଶରୀରର ଚର୍ମ ଉପରସ୍ଥ ଘା’ ଦେଖିବ, ଆଉ ଯେବେ ଘା’ର ଲୋମ ଶ୍ଵେତବର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାଏ, ପୁଣି ଘା’ ଯେବେ ତା’ ଶରୀରର ଚର୍ମଠାରୁ ନୀଳ ଦିଶେ ତେବେ ତାହା କୁଷ୍ଠ ରୋଗର ଘା’ ଅଟେ । ଆଉ ଯାଦକ ତାହାକୁ ଦେଖିବ ଓ ତାକୁ ଅଗୁଡ଼ି ବୋଲି ପ୍ରକାଶ କରିବ ।

4“ସମୟେ ସମୟେ ନିଜେ ଶରୀରର ଚର୍ମ ଉପରେ ଧଳା ଛତା ଦେଖାଯାଏ, ଯଦି ସେ ଚହୁ ଚର୍ମଠାରୁ ନୀଳ ନଥାଏ, ତେବେ ଯାଦକ ତାକୁ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ସାତଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୃଥକ୍ କରି ରଖିବ । 5ସପ୍ତମ ଦିନରେ ଯାଦକ ସେହି ଚହୁକୁ ଦେଖିବ । ଯଦି ସେହି ଘା’ ବଦଳି ନଥାଏ କମ୍ପା ଚର୍ମ ଉପରେ ଅଧିକ ବ୍ୟାପି ନଥାଏ, ତେବେ ଯାଦକ ତାକୁ ଆହୁରି ସାତଦିନ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଠାରୁ ପୃଥକ୍ କରି ରଖିବ । 6ପୁଣି ସାତଦିନ ପରେ ଯାଦକ ପୁନର୍ବାର ତାହାକୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବ । ଯଦି ଘା’ ମଳିନ ହୋଇଯାଇଥାଏ ଘା’ ଚର୍ମରେ ଆଉ ବ୍ୟାପି ନ ଥାଏ, ତେବେ ଯାଦକ ତାକୁ ଗୁଡ଼ି ବୋଲି ପ୍ରକାଶ କରିବା ଉଚିତ୍ । ତାହା ଗୋଟିଏ ସାଧାରଣ ବକଳା ପରି ଥିଲା । ତେଣୁ ସେ ନିଜର ବସ୍ତୁ ଧୋଇ ଗୁଡ଼ି ହେବା ଉଚିତ୍ ।

7“ମାତ୍ର ସେ ଗୌଚ ନିମନ୍ତେ ନିଜକୁ ଯାଦକକୁ ଦେଖାଇଲେ ପରେ ଯେବେ ତା’ର ଘା’ ଚର୍ମ ଉପରେ ବ୍ୟାପେ, ତେବେ ସେ ପୁନର୍ବାର ଯାଦକକୁ ଦେଖାଇବ । 8ଯାଦକ ଯଦି ଦେଖିବ ସେହି କ୍ଷତ ଚର୍ମରେ ବ୍ୟାପିଲା, ତେବେ ସେ ତାକୁ ଅଗୁଡ଼ି ବୋଲି ପ୍ରକାଶ କରିବ ଏବଂ ତାହା କୁଷ୍ଠ ରୋଗ ।

୯କୌଣସି ଲୋକଠାରେ କୁଷ୍ଠ ରୋଗର କ୍ଷତ ହେଲେ ତାକୁ ଯାଦକ ନିକଟକୁ ଆଣାଯିବ । 10ତତ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯାଦକ ତାକୁ ଦେଖିବ, ଯଦି ତାହାର ଚର୍ମରେ ଶ୍ୱେତବର୍ଣ୍ଣ ଫୁଲ ଥାଏ, ତହିଁରେ ଲୋମ ଶ୍ୱେତବର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାଏ ଓ ସେହି ଫୁଲରେ କଞ୍ଚାମାଂସ ବୃଦ୍ଧି ପାଉଥାଏ । 11ତେବେ ତାହା ଗରୀରର ଚର୍ମରେ କୁଷ୍ଠ ରୋଗ ଅଟେ, ପୁଣି ଯାଦକ ତାକୁ ଅଗୁଣ ବୋଲି ପ୍ରକାଶ କରିବ । ସେ ତାହାକୁ ସମାଦରୁ ପୃଥକ୍ କରିବ ନାହିଁ, କାରଣ ସେ ଅଗୁଣ ।

12“ସମୟେ ସମୟେ କୁଷ୍ଠ ରୋଗ ଲୋକର ସମଗ୍ର ଗରୀରକୁ ବ୍ୟାପି ଥାଏ । ସେହି କୁଷ୍ଠ ରୋଗ ଆପାଦମସ୍ତକ ଗରୀରକୁ ଆକ୍ରମଣ କରିଥାଏ । ସେତେବେଳେ ଯାଦକ ସେହି ଲୋକର ସମସ୍ତ ଗରୀର ଦେଖିବ । 13ଯଦି ଯାଦକ ଦେଖିବ ଲୋକଟିର ସର୍ବାଙ୍ଗ କୁଷ୍ଠ ରୋଗରେ ଆକ୍ରମଣ ହୋଇଛି, ତେବେ ସେ ରୋଗୀକୁ ଗୁଣି ବୋଲି ପ୍ରକାଶ କରିବ । 14ଯଦି ତା’ର ଗରୀରରେ କଞ୍ଚାମାଂସ ପ୍ରକାଶ ପାଏ, ତେବେ ସେ ଅଗୁଣ ହେବ । 15ଯେତେବେଳେ ଯାଦକ କଞ୍ଚାମାଂସ ଦେଖିବ, ସେ ଅଗୁଣ ବୋଲି ପ୍ରକାଶ କରିବ । କଞ୍ଚାମାଂସ ଅଗୁଣ ଓ ଏହା କୁଷ୍ଠ ରୋଗ ।

16“ଯଦି ସେହି କଞ୍ଚାମାଂସ ବଦଳି ଶ୍ୱେତବର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯାଏ, ତେବେ ସେ ଯାଦକ ନିକଟକୁ ଆସିବ । 17ଯାଦକ ପୁନର୍ବାର ଲୋକଟିକୁ ଦେଖିବ ଓ ଯଦି ସେହି ଘା’ ଶ୍ୱେତବର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ଯାଦକ ତାକୁ ଗୁଣି ବୋଲି ପ୍ରକାଶ କରିବ, ସେ ଗୁଣି ।

18“ଦଣ୍ଡେ ବ୍ୟକ୍ତର ଗରୀରର ଚର୍ମରେ ବଥ ହୋଇ ଭଲ ହେଲାପରେ, 19ଯଦି ସେହି ବଥ ସ୍ଥାନରେ ଶ୍ୱେତବର୍ଣ୍ଣ ଫୁଲ କିମ୍ବା ରକ୍ତଶ୍ୱେତବର୍ଣ୍ଣ ଚିକ୍କଣ ଚର୍ମ ହୁଏ, ତେବେ ସେ ତାହା ଯାଦକକୁ ଦେଖାଇବ । 20ଯାଦକ ଦେଖିବ ଯଦି ତାହାର ସେହି ଘା’ ଚର୍ମର ନୀଳସ୍ଥ ହୋଇଥାଏ, ତହିଁରେ ଲୋମ ଶ୍ୱେତବର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ଯାଦକ ତାହାକୁ ଅଗୁଣ ବୋଲି ପ୍ରକାଶ କରିବ । ତାହା ବଥରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କୁଷ୍ଠ ରୋଗର ଘା’ । 21ମାତ୍ର ଯଦି ଯାଦକ ଦେଖିବ, ସେଥିରେ ଶ୍ୱେତବର୍ଣ୍ଣ ଲୋମ ନ ଥାଏ ଓ ତାହା ଚର୍ମର ନୀରସ୍ଥ ନ ହୋଇ ମଳିନ ହୋଇଥାଏ ତେବେ ଯାଦକ ତାହାକୁ ସାତ ଦିନ ପୃଥକ୍ କରି ରଖିବ । 22ଆଉ ଯଦି ତାହା ଚର୍ମରେ ବ୍ୟାପେ, ଯାଦକ ତାହାକୁ ଅଗୁଣ ବୋଲି ପ୍ରକାଶ କରିବ, ତାହା କୁଷ୍ଠ ରୋଗ ଘା’ । 23ମାତ୍ର ଯଦି ସେହି ଚିକ୍କଣ ଚର୍ମ ସ୍ୱସ୍ଥାନରେ ଥାଇ ଆଉ ନ ବଢ଼େ, ତେବେ ତାହା ବଥର ଚର୍ମ ଅଟେ । ଯାଦକ ତାହାକୁ ଗୁଣି ବୋଲି ପ୍ରକାଶ କରିବ ।

24-25“ଯଦି ଚର୍ମ ଉପରେ ଘୋଡ଼ାର ଗୋଟିଏ ଘା’ ଥାଏ ଓ ସେହି ଦାହର ବଢ଼ିଲା ମାଂସରେ ରକ୍ତ ଶ୍ୱେତବର୍ଣ୍ଣ କିମ୍ବା ଶ୍ୱେତବର୍ଣ୍ଣ ଚିକ୍କଣ ଚର୍ମ ହୁଏ, ତେବେ ଯାଦକ ତାହା ଦେଖିବ । ଯଦି ଉତ୍ତଳ ଚର୍ମରେ ଲୋମ ଶ୍ୱେତବର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାଏ ଓ ଚର୍ମର ନୀରସ୍ଥ ଦେଖାଯାଏ, ତେବେ ତାହା କୁଷ୍ଠ ରୋଗ, ତାହା ଅଗ୍ନି ଦାହରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଅଛି । ଆଉ ଯାଦକ ତାକୁ ଅଗୁଣ ବୋଲି ପ୍ରକାଶ କରିବ । ତାହା କୁଷ୍ଠ ରୋଗ ଅଟେ । 26ମାତ୍ର ଯଦି ଯାଦକ ଦେଖିବ, ସେହି ଚିକ୍କଣ ଚର୍ମରେ ଶ୍ୱେତବର୍ଣ୍ଣ ଲୋମ ନ ଥାଏ ଓ ତାହା ଚର୍ମର ନୀରସ୍ଥ ନ

ହୋଇ ମଳିନ ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ଯାଦକ ତାକୁ ସାତ ଦିନ ପୃଥକ୍ କରି ରଖିବ । 27ସପ୍ତଦିନ ଦିନ ଯାଦକ ପୁନର୍ବାର ଲୋକଟିକୁ ଦେଖିବ, ଯଦି ତାହା ଚର୍ମରେ ବ୍ୟାପି ଥାଏ, ତେବେ ଯାଦକ ତାହାକୁ ଅଗୁଣ ବୋଲି ପ୍ରକାଶ କରିବ, ତାହା କୁଷ୍ଠ ରୋଗର ଘା’ । 28ଯଦି ଉତ୍ତଳ ଚର୍ମ ସେହି ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ ରହି ବୃଦ୍ଧି ନ ପାଏ ଓ ମଳିନ ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ତାହା ଦାହର ଫୁଲ, ଆଉ ଯାଦକ ତାକୁ ଗୁଣି ବୋଲି ପ୍ରକାଶ କରିବ, ଯେହେତୁ ତାହା ଅଗ୍ନିଦାହର କ୍ଷତ ଚର୍ମ ।

29“ଆଉ ପୁରୁଷ ଅବା ସ୍ତ୍ରୀର ମସ୍ତକରେ ଅବା ଦାଢ଼ରେ ଘା’ ହେଲେ ଯାଦକ ସେହି ଘା’ ଦେଖିବ । 30ଯାଦକ ସେହି ଘା’ ଦେଖିବ, ଯଦି ତାହା ଚର୍ମର ନୀଳସ୍ଥ ଦେଖାଯାଏ, ତହିଁରେ ହଳଦିବର୍ଣ୍ଣ ସରୁ ଲୋମ ଥାଏ, ତେବେ ଯାଦକ ତାକୁ ଅଗୁଣ ବୋଲି ପ୍ରକାଶ କରିବ । ତାହା ଛତା, ତାହା ମସ୍ତକ ଅବା ଦାଢ଼ର କୁଷ୍ଠ ରୋଗ । 31ପୁଣି ଯାଦକ ଯଦି ଦେଖିବ ସେହି ଘା’ ଚର୍ମର ନୀରସ୍ଥ ହୋଇ ନ ଥାଏ ଓ ତହିଁରେ କୁଷ୍ଠବର୍ଣ୍ଣ ଲୋମ ନ ଥାଏ, ତେବେ ଯାଦକ ସେହି ଲୋକକୁ ସାତଦିନ ପୃଥକ୍ ରଖିବ । 32ସପ୍ତଦିନ ଦିନରେ ଯାଦକ ସେହି ଲୋକର ଘା’ ଦେଖିବ । ଯଦି ସେହି ଛତା ବଢ଼ି ନ ଥାଏ ଓ ତହିଁରେ ହଳଦିବର୍ଣ୍ଣର ଲୋମ ହୋଇ ନ ଥାଏ, ଆଉ ତାହା ଚର୍ମର ନୀଳସ୍ଥ ଦେଖା ନ ଯାଏ, 33ତେବେ ସେ ଲଣ୍ଡା ହେବ, ମାତ୍ର ଛତା ସ୍ଥାନ ଲଣ୍ଡା ହେବ ନାହିଁ ଓ ଯାଦକ ସେହି ଛତାପ୍ରବା ଲୋକକୁ ଆଉ ସାତଦିନ ପୃଥକ୍ କରି ରଖିବ । 34ପୁଣି ସପ୍ତଦିନ ଦିନରେ ଯାଦକ ସେହି ଛତା ଦେଖିବ । ଯଦି ସେହି ଛତା ଚର୍ମରେ ବଢ଼ି ନ ଥାଏ ଓ ତାହା ଚର୍ମର ନୀଳସ୍ଥ ଦେଖା ନ ଯାଏ, ତେବେ ଯାଦକ ତାକୁ ଗୁଣି ବୋଲି ପ୍ରକାଶ କରିବ, ପୁଣି ସେ ଆପଣା ବସ୍ତ୍ର ଧୋଇ ଗୁଣି ହେବ । 35ମାତ୍ର ଗୁଣି ହେଲାପରେ ଯେବେ ଚର୍ମରେ ସେହି ଛତା ବ୍ୟାପିଯାଏ । 36ତେବେ ଯାଦକ ସେହି ଲୋକକୁ ପୁନର୍ବାର ଦେଖିବ । ଯଦି ସେହି ଛତା ଚର୍ମରେ ବ୍ୟାପିଯାଏ, ତେବେ ଯାଦକ ଆଉ ହଳଦିବର୍ଣ୍ଣ ଲୋମର ଅନୁକ୍ଷଣ କରିବ ନାହିଁ । ସେହି ଲୋକ ଅଗୁଣ । 37ଯଦି ଯାଦକ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସେହି ଛତା ବଢ଼ି ନ ଥାଏ ଓ ତହିଁରେ କୁଷ୍ଠବର୍ଣ୍ଣ ଲୋମ ଉଠିଥାଏ, ତେବେ ସେହି ଛତା ଆରୋଗ୍ୟ ହୋଇଅଛି, ସେ ଗୁଣି ହୋଇଅଛି, ଆଉ ଯାଦକ ତାହାକୁ ଗୁଣି ବୋଲି ପ୍ରକାଶ କରିବ ।

38“ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତର ଚର୍ମରେ ଧଳା ଛତା ହୋଇଥାଏ । 39ତେବେ ଯାଦକ ସେହି ଛତା ଦେଖିବ, ଯଦି ସେମାନଙ୍କ ଗରୀରର ଚର୍ମରେ ସେହି ଚିକ୍କଣ ଚର୍ମ ଅଳ୍ପ ମଳିନ ଶ୍ୱେତବର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ, ତେବେ ତାହା ଚର୍ମରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କ୍ଷତିବ୍ରୀଣ ଯାଦୁ ରୋଗ ବୋଲି ବିବେଚିତ ହେବ ଓ ସେହି ଲୋକ ଗୁଣି ।

40“ଯଦି କୌଣସି ଲୋକର ମୁଣ୍ଡରୁ ବାଳ ଉପୁଡ଼ି ଯାଏ ତେବେ ସେ ଚନ୍ଦା, ମାତ୍ର ସେ ଗୁଣି ଅଟେ । 41ଆଉ ଯେବେ ତାହାର କେଶ ମସ୍ତକର ସମ୍ମୁଖ ଭାଗରୁ ଉପୁଡ଼ିଯାଏ, ତେବେ ସେ ଚନ୍ଦା କପାଳ, ସେ ମଧ୍ୟ ଗୁଣି । 42ଯଦି ଚନ୍ଦା ମୁଣ୍ଡରେ କିମ୍ବା ଚନ୍ଦା କପାଳରେ ରକ୍ତ ଶ୍ୱେତବର୍ଣ୍ଣ ଘା’ ହୁଏ, ତେବେ

ତାହା ଚନ୍ଦ୍ରା କପାଳରେ ବା ମୁଣ୍ଡରେ ଉପନ୍ନ ଚର୍ମ ରୋଗ । 43ଯାଦକ ତାହା ଦେଖିବ, ଯଦି ଗର୍ଭାଚର ରମସ୍ଥିତ କୁଷ୍ଠପରି ତାହା ଚନ୍ଦ୍ରାମୁଣ୍ଡ କି ଚନ୍ଦ୍ରା କପାଳର ରକ୍ତ ଶ୍ୱେତବର୍ଣ୍ଣ ଘା'ର ଫୁଲ ଦେଖାଯାଏ, 44ତେବେ ସେ କୁଷ୍ଠ ରୋଗରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ, ସେ ଅଶୁଚି । ଯାଦକ ତାହାକୁ ଅଶୁଚି ବୋଲି ପ୍ରକାଶ କରିବ, ତାହାର ମସ୍ତକରେ ଘା' ହୋଇଛି ।

45“ପୁଣି ଯେଉଁ ଲୋକ କୁଷ୍ଠରୋଗୀ, ତାହାର ବସ୍ତ୍ର ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ଓ ତାହାର ମସ୍ତକର କେଶ ମୁକୁଳା ରହିବ ଓ ସେ ନିଜର ଉପର ଓଷ୍ଠ ବସ୍ତ୍ରରେ ଢାଙ୍କିବ । ପୁଣି “ଅଶୁଚି, ଅଶୁଚି” ବୋଲି ଶବ୍ଦ କରବ । 46ତାହାଠାରେ ଯେତେଦିନ ଯାଏ ଘା' ରହିବ, ସେତେଦିନ ଯାଏ ସେ ଅଶୁଚି ରହିବ, ସେ ଅଶୁଚି ଯୋଗୁଁ ଏକାକୀ ବାସ କରିବ ଓ ଛାଉଣୀର ବାହାରେ ତାହାର ବାସସ୍ଥାନ ରହିବ ।

47-48“ଆଉ ମଧ୍ୟ ଯେଉଁ ବସ୍ତ୍ରରେ କୁଷ୍ଠ ରୋଗର ଦାଗ ହୁଏ, ତାହା ଲୋମବସ୍ତ୍ର ହେଉ କି ମସିନା ବସ୍ତ୍ର ହେଉ, ତାହା ଡାକ୍ତରୀରେ ବୁଣାହେଉ କିମ୍ବା ହାତରେ ବୁଣା ହେଉ, କିମ୍ବା ତାହା ଚର୍ମରେ କିମ୍ବା ଚର୍ମ ନିର୍ମିତ କୌଣସି ଦ୍ରବ୍ୟରେ ହେଉ । 49ଯେବେ ସେହି ଦାଗ ବସ୍ତ୍ରରେ କି ଚର୍ମରେ କିମ୍ବା ବୁଣା କିମ୍ବା ଗିଲାଇ କପଡ଼ା କିମ୍ବା କୌଣସି ଚର୍ମ ଦିନିକ୍ଷରେ ଗାଗୁଆ ବର୍ଣ୍ଣ କିମ୍ବା ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ, ତେବେ ତାହା ଚର୍ମ ରୋଗର ଦାଗ ଓ ତାକୁ ଯାଦକକୁ ଦେଖାଇ ଦିଆଯିବ । 50ଯାଦକ ସେହି ଦାଗ ଦେଖିବ ଓ ସେହି ଦାଗଥିବା ଦ୍ରବ୍ୟକୁ ସାତଦିନ ପୁଅକ୍ ରଖିବ । 51-52ସେ ସପ୍ତମ ଦିନରେ ସେହି ଦାଗ ପରୀକ୍ଷା କରିବ, ଯଦି ବସ୍ତ୍ରରେ କି ବୁଣା କିମ୍ବା ଉଲରେ ଗିଲାଇ କପଡ଼ା କିମ୍ବା ଗଣ କିମ୍ବା ଚର୍ମ କିମ୍ବା କୌଣସି ଚର୍ମ ଦିନିକ୍ଷରେ ସେହି ଦାଗ ଯଦି ବଢ଼ିଥାଏ ତେବେ ତାହା କ୍ଷୟ କୁଷ୍ଠ, ଓ ସେହି ବସ୍ତ୍ର ଅଶୁଚି ଅଟେ । ତେଣୁ ସେହି ଦାଗ ଥିବା ବସ୍ତ୍ର, ସ୍ତ୍ରୀର ବା ଚର୍ମର ହେଉ କିମ୍ବା ଲୋମ ନିର୍ମିତ ହେଉ ତାହା ଦଗ୍ଧ କରାଯିବ । କାରଣ ତାହା କ୍ଷୟ କୁଷ୍ଠ, ସେହି ବସ୍ତ୍ର କିମ୍ବା ଚର୍ମ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ ହେବା ଉଚିତ୍ ।

53“ଯାଦକ ଦେଖିବ ଯଦି ସେହି ଦାଗ ବଢ଼ି ନାହିଁ, ତେବେ ତାହା ସୁତାର ବସ୍ତ୍ର ହେଉ କି କୌଣସି ଚର୍ମର ଦିନିକ୍ଷ ହେଉ ତାହା ପାଣିରେ ଧୋଇ କରାଯିବ ଉଚିତ୍ । ପୁଣି ତାହା ଡାକ୍ତରୀରେ ବୁଣା ହେଉ କିମ୍ବା ହାତବୁଣା ହେଉ ତାହା ଧୁଆଁଯିବା ଉଚିତ୍ । 54ଯାଦକ ସେହି ଦାଗଯୁକ୍ତ ଦ୍ରବ୍ୟକୁ ଧୋଇବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେବ । ପୁଣି ସାତ ଦିନ ତାକୁ ପୁଅକ୍ କରି ରଖିବ । 55ଆଉ ତାହା ଧୁଆଁ ହେଲାପରେ ଯାଦକ ଦେଖିବ, ଯଦି ସେହି ଦାଗର ବର୍ଣ୍ଣ ବଦଳି ନଥାଏ ଓ ସେହି ଦାଗ ବଢ଼ି ନ ଥାଏ, ତେବେ ତାହା ଅଶୁଚି । ତାହା ବସ୍ତ୍ର ହେଉ କିମ୍ବା ଚର୍ମ ହେଉ ତାକୁ ନିଶ୍ଚୟ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କରିବ ।

56“ମାତ୍ର ଧୁଆଁ ଗଲାପରେ ଯଦି ଯାଦକ ଦେଖିବ, ସେହି ଦାଗ ମଳିନ ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ସେ ସେହି ବସ୍ତ୍ରକୁ କି ଚର୍ମକୁ ତାହା ଶର ପକାଇବ । 57ତଥାପି ଯଦି ସେହି ବସ୍ତ୍ରରେ କି ଚର୍ମରେ, ସେହି ଦାଗ ଥାଏ ଓ ତାହା ବଢ଼େ, ତାକୁ ଭୁଲେ ଅଗ୍ନିରେ ପୋଡ଼ି ପକାଇବ । 58ଯଦି ବସ୍ତ୍ର ଓ ଚର୍ମ ନିର୍ମିତ ଦ୍ରବ୍ୟକୁ ଧୋଇଲାପରେ ସେହି ଦାଗ ଗୁଲିଯାଏ,

ତେବେ ତାହା ଦ୍ୱିତୀୟ ଥର ଧୁଆଁଯିବ ଓ ତହିଁରେ ତାହା ଶୁଚି ହେବ ।”

59ବସ୍ତ୍ର ହେଉ ବା ଚର୍ମ ନିର୍ମିତ ଦ୍ରବ୍ୟ ହେଉ କିମ୍ବା ଶାଣୀର ହେଉ, କୁଷ୍ଠ ଦାଗ ବ୍ୟୟରେ ଶୁଚି ବୋଲି ପ୍ରମାଣ କରିବା ବା ଅଶୁଚି ବୋଲି ପ୍ରକାଶ କରିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏହା ଅଟେ ।

କୁଷ୍ଠରୋଗୀ ଶୁଚି ହେବାର ବ୍ୟ

14 ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗାଙ୍କୁ କହିଲେ, 2“କୁଷ୍ଠ ରୋଗୀର ଶୁଚିହେବା ଦିନରେ ତାହାର ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା,

“ସେ ଯାଦକ ନିକଟକୁ ଆସିବ ଓ ଯାଦକ ତାକୁ ଦେଖିବ । 3ତହିଁ ଯାଦକ ଛାଉଣୀର ବାହାରକୁ ଯିବ, ପୁଣି ଯାଦକ ଦେଖିବ ଯଦି ଘା' ସ୍ପୃଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ । 4ଯଦି ଲୋକଟି ସ୍ପୃଷ୍ଟ ତେବେ ଯାଦକ ତାହା ପାଇଁ ଦୁଇ ନିଆଁ ଶୁଚି ପକ୍ଷୀ, କିଛି ଏରସ୍ କାଠ, ସିନ୍ଦୂରବର୍ଣ୍ଣ (ଲୋମ) ଓ ବନସ୍ପତିର ପତ୍ର ନେବା ପାଇଁ ଆଜ୍ଞା ଦେବ । 5ପୁଣି ଯାଦକ ମୂତ୍ରିକାପାତ୍ରସ୍ଥିତ ସ୍ରୋତଦଳ ଉପରେ ଏକ ପକ୍ଷୀକି ବଧ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେବ । 6ତା'ପରେ ସେ ସେହି ନିଆଁ ପକ୍ଷୀ, ଏରସ କାଠ, ସିନ୍ଦୂର ବର୍ଣ୍ଣ (ଲୋମ) ଓ ବନସ୍ପତି ବୃକ୍ଷର ପତ୍ର ନେଇ ସେହି ସ୍ରୋତଦଳ ଉପରେ ବଧ କରାଯାଇଥିବା ପକ୍ଷୀର ରକ୍ତରେ ସେହି ସବୁକୁ ବୁଡ଼ାଇବ । 7ପୁଣି ଯାଦକ ସେହି କୁଷ୍ଠରୋଗୀ ଉପରେ ସାତଥର ରକ୍ତ ଛିଞ୍ଚିବ ଓ ଶୁଚି ହେଲା ବୋଲି ପ୍ରକାଶ କରିବ । ଆଉ ଅନ୍ୟ ନିଆଁ ପକ୍ଷୀଟିକୁ ନେଇ କ୍ଷେତ୍ରଆଡ଼େ ଛାଡ଼ିଦେବ ।

8“ତା'ପରେ ସେ ଶୁଚି ଲୋକ ନିଜର ବସ୍ତ୍ର ଧୋଇ କରି, ସମସ୍ତ କେଶ ଧୋଇ କରି ଜଳରେ ସ୍ନାନ କରିବ, ତା'ପରେ ସେ ଶୁଚି ହେବ । ତା'ପରେ ସେ ଛାଉଣୀ ଭିତରକୁ ଆସିବ । ମାତ୍ର ସେ ସାତ ଦିନ ନିଜର ତମ୍ବୁର ବାହାରେ ରହିବ । 9ସପ୍ତମ ଦିନରେ ସେ ନିଜର ସମସ୍ତ କେଶ ଅର୍ଥାତ୍ ମସ୍ତକର ଦାଡ଼ିରେ ଓ ଭୁଲତାର ସମସ୍ତ କେଶ ଧୋଇ କରିବ । ପୁଣି ନିଜର ବସ୍ତ୍ର ଧୋଇ ଜଳରେ ସ୍ନାନ କରି ଶୁଚି ହେବ ।

10“ଅଷ୍ଟମ ଦିନରେ ସେ କୁଷ୍ଠରୋଗୀ ଦୁଇ ନିଶ୍ଚୟ ମେଷବସ୍ତ୍ର, ଏକବର୍ଣ୍ଣାୟା ଏକ ନିଶ୍ଚୟ ମେଷବସ୍ତ୍ର, ଗସ୍ୟ ନୈବେଦ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଐଁଫାର ତିନି ଦଶମାଣ ତୈଳନିର୍ମିତ ସରୁ ମଇଦା ଓ ଏକ ଲୋଗ୍ ତୈଳ ନେବ । 11ତହିଁ ଶୁଚିକାରୀ ଯାଦକ ସେହି ଗୋଧନୀୟ ଲୋକକୁ ଓ ସେହିସବୁ ଦ୍ରବ୍ୟ ନେଇ ସମାଗମ-ତମ୍ବୁର ନିକଟରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସ୍ଥାପନ କରିବ । 12ଆଉ ଯାଦକ ଗୋଟିଏ ଅଣ୍ଡିର ମେଷବସ୍ତ୍ର ଓ ସେହି ଏକ ଲୋଗ୍ ତୈଳ ନେଇ ଦୋଷାର୍ଥକ ବଳିରୂପେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ, ଆଉ ଦୋଳନୀୟ ନୈବେଦ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସେସବୁ ଦୋଳନୀୟ କରାଯିବ ।

13ତା'ପରେ ସେ ଯାଦକ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ପାପାର୍ଥକ ଓ ହୋମବଳି ବଧ କରାଯାଏ ସେହି ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ସେହି ମେଷବସ୍ତ୍ର ବଧ କରିବ । ପାପାର୍ଥକ ବଳିପରି ଦୋଷାର୍ଥକ ବଳି ମଧ୍ୟ ଯାଦକର ଅଟେ । ତାହା ମହାପବିତ୍ର ଅଟେ ।

14“ତା'ପରେ ଯାଦକ ସେହି ଦୋଷାର୍ଥକ ବଳିର କିଛି ରକ୍ତ ନେବ, ପୁଣି ଯାଦକ ସେହି ଗୋଧନୀୟ ଲୋକର

ଦକ୍ଷିଣ କର୍ଣ୍ଣର ପ୍ରାନ୍ତରେ, ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତର ବୃଦ୍ଧାଙ୍ଗୁଳରେ ଓ ଦକ୍ଷିଣ ପାଦର ବୃଦ୍ଧାଙ୍ଗୁଳରେ ଲଗାଇବ । 15ଆଉ ଯାଦକ ସେହି ଏକ ଲୋଗ୍ ଡେଇଁଲେ କିଛି ନେଇ ନିଜର ବାମ ହସ୍ତର ପାପୁଲରେ ଢାଳିବ । 16ତା'ପରେ ଯାଦକ ସେହି ବାମ ହସ୍ତର ପାପୁଲରେ ଡେଇଁଲେ ଆପଣା ଦକ୍ଷିଣ ଅଙ୍ଗୁଳ ବୃଦ୍ଧାଙ୍ଗୁଳ ଅଙ୍ଗୁଳ ଧରି ସେହି ଡେଇଁଲେ କିଛି ନେଇ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସାତପର ଛଣିବ । 17ପୁଣି ଯାଦକ ଆପଣା ବାମ ପାପୁଲରେ ଅବଶିଷ୍ଟ ଡେଇଁଲେ ନେଇ ସେହି ଗୋଧନୀୟ ଲୋକର ଦକ୍ଷିଣ କର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରାନ୍ତରେ, ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତର ବୃଦ୍ଧାଙ୍ଗୁଳରେ ଓ ଦକ୍ଷିଣ ପାଦର ବୃଦ୍ଧାଙ୍ଗୁଳରେ ଲଗାଇବ । ଯେଉଁଠାରେ ଦୋଷାର୍ଥକ ବଳର ରକ୍ତ ଆଗରୁ ଲଗାଇଥିଲା । 18ଆଉ ଯାଦକ ଆପଣା ହସ୍ତରେ ଅବଶିଷ୍ଟ ଡେଇଁଲେ ସେହି ଗୋଧନୀୟ ଲୋକର ମସ୍ତକରେ ଲଗାଇବ । ପୁଣି ସେ ଯାଦକ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ତାହାପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରବ ।

19“ତା'ପରେ ଯାଦକ ପାପାର୍ଥକ ବଳ ଉତ୍ତର କରବ ଓ ସେହି ଗୋଧନୀୟ ଲୋକର ଅଗୌର ହେତୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରବ । ଏହାପରେ ସେ ହୋମବଳ ବଧ କରବ । 20ତତ୍ପରେ ଯାଦକ ହୋମବଳ ଓ ଶସ୍ୟ ନୈବେଦ୍ୟ ଆଣି ଯଜ୍ଞବେଦୀରେ ଉତ୍ତର କରବ । ଏହପର ଯାଦକ ତାହା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରବ ଓ ସେ ଶୁଣ ହେବ ।

21“ଆଉ ଯଦି ଲୋକଟି ଦରଦ୍ର ଓ ସେ ସମସ୍ତ ଦ୍ରବ୍ୟ ଦେବାକୁ ଅକ୍ଷମ, ତେବେ ସେ ନିଜର ପ୍ରାର୍ଥନା ପାଇଁ ଦୋଳନୀୟ ନୈବେଦ୍ୟ ରୂପେ ଦୋଷାର୍ଥକ ବଳ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ମେଷବସ୍ତ୍ର ଓ ଶସ୍ୟ ନୈବେଦ୍ୟରୂପେ ଏକ ସିଂଘର ଦଶମାଂଶ ଡେଇଁଲେ ମିଶ୍ରିତ ସରୁ ମଇଦା ଓ ଏକ ଲୋଗ୍ ଡେଇଁଲେ ଆଣିବ । 22ପୁଣି ସେହି ଦରଦ୍ର ଲୋକର ପ୍ରାପ୍ତିର ସାଧ୍ୟ ଅନୁସାରେ ଦୁଇଟି କପୋତ କମ୍ପା ଦୁଇଟି ପାଗ ଆଣିବ । ଆଉ ସେଥିରୁ ଗୋଟିଏ ପାପାର୍ଥକ ବଳ ଓ ଅନ୍ୟଟି ହୋମବଳ ହେବ ।

23“ଆଉ ଅକ୍ଷମ ଦିନରେ ସେହି ଲୋକ ସମସ୍ତ ଦ୍ରବ୍ୟ ଆଣି ସମାଗମ ତମ୍ବୁ ଧରି ନିକଟରେ ଯାଦକ ପାଖକୁ ଆଣିବ । ଯାଦକ ସେହି ସମସ୍ତ ଦିନିଷ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ତା'ର ପ୍ରାର୍ଥନା ପାଇଁ ଉତ୍ତର କରବ ଓ ସେ ଶୁଣ ହେବ ।

24ତତ୍ପୁଁ ଯାଦକ ଦୋଷାର୍ଥକ ବଳର ମେଷବସ୍ତ୍ର ଓ ସେହି ଏକ ଲୋଗ୍ ଡେଇଁଲେ ନେବ । ତା'ପରେ ଯାଦକ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଦୋଳନୀୟ ନୈବେଦ୍ୟାର୍ଥେ ତାହା ଦୋଳନ କରବ । 25ତା'ପରେ ଯାଦକ ସେହି ଦୋଷାର୍ଥକ ବଳ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମେଷବସ୍ତ୍ର ବଧ କରବ । ଆଉ ସେଥିରୁ କିଛି ରକ୍ତ ନେଇ ଯାଦକ ଗୋଧନୀୟ ଲୋକର ଦକ୍ଷିଣ କର୍ଣ୍ଣପ୍ରାନ୍ତରେ, ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତର ବୃଦ୍ଧାଙ୍ଗୁଳରେ ଓ ଦକ୍ଷିଣ ପାଦର ବୃଦ୍ଧାଙ୍ଗୁଳରେ ଲଗାଇବ । 26ଆଉ ମଧ୍ୟ ଯାଦକ ସେହି ଡେଇଁଲେ କିଛି ନେଇ ନିଜ ବାମହସ୍ତ ପାପୁଲରେ ଢାଳିବ । 27ଆଉ ଯାଦକ ନିଜର ଦକ୍ଷିଣ ଅଙ୍ଗୁଳଧରି ସେହି ବାମ ହସ୍ତରେ ଡେଇଁଲେ କିଛି ନେଇ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସାତପର ଛଣିବ । 28ଆଉ ମଧ୍ୟ ଯାଦକ ଆପଣା ହସ୍ତରେ ଡେଇଁଲେ ସେହି ଗୋଧନୀୟ ଲୋକର ଦକ୍ଷିଣ କର୍ଣ୍ଣପ୍ରାନ୍ତରେ, ଦକ୍ଷିଣହସ୍ତ ବୃଦ୍ଧାଙ୍ଗୁଳରେ ଓ ଦକ୍ଷିଣ ପାଦ ବୃଦ୍ଧାଙ୍ଗୁଳରେ ଦୋଷାର୍ଥକ ବଳର ରକ୍ତ ଲାଗିଥିବା ସ୍ଥାନରେ

ଲଗାଇବ । 29ପୁଣି ଯାଦକ ଗୋଧନୀୟ ଲୋକ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରବାକୁ ନିଜ ହସ୍ତରେ ଅବଶିଷ୍ଟ ଡେଇଁଲେ ତାହାର ମସ୍ତକରେ ଲଗାଇବ ।

30“ପୁଣି ସେ ତା'ର ପ୍ରାପ୍ତିର ସାଧ୍ୟ ଅନୁସାରେ ସେ ଦୁଇ କପୋତ ବା ଦୁଇ ପାଗ ଛୁଆ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଉତ୍ତର କରବ । 31ତାହାର ପ୍ରାପ୍ତିର ସାଧ୍ୟ ଅନୁସାରେ ଶସ୍ୟ ନୈବେଦ୍ୟ ସହିତ ଗୋଟିଏ ପାପାର୍ଥକ ବଳରୂପେ ଓ ଅନ୍ୟଟି ହୋମବଳ ରୂପେ ଉତ୍ତର କରବ । ପୁଣି ଯାଦକ ଗୋଧନୀୟ ଲୋକ ନିମନ୍ତେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରବ । ଫଳରେ ଲୋକଟି ଶୁଣ ହେବ ।”

32ଯେଉଁ କୁଷ୍ଠ ରୋଗର ଘା'ୟୁକ୍ତ ଲୋକ ନିଜ ଗୌର ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଦ୍ରବ୍ୟ ପାଇବାକୁ ଅସମର୍ଥ, ତାହା ପାଇଁ ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଟେ ।

ଗୃହସ୍ଥିତ କୁଷ୍ଠ ରୋଗର ଦାଗ ପାଇଁ ବଧ

33ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶା ଓ ହାରୋଣଙ୍କୁ କହିଲେ, 34“ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଦେଶ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ଅଧିକାର ନିମନ୍ତେ ଦେବା, ସେହି କିଶାନ ଦେଶରେ, ଭୃତ୍ୟମାନେ ପ୍ରବେଶ କଲେ ଯଦି ଆମ୍ଭେ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ଅଧିକୃତ ଦେଶରେ କୌଣସି ଗୃହରେ କୁଷ୍ଠ ରୋଗର ଦାଗ ଉତ୍ପନ୍ନ କରୁ, 35ତେବେ ସେହି ଗୃହମାଲିକ ଯାଦକ ନିକଟକୁ ଆସି କହିବ, ‘ମୋ ଗୃହରେ ଦାଗ ସୃଷ୍ଟି ହେଲାପରି ମୋତେ ଦେଖାଯାଉଛି ।’

36“ତତ୍ପୁଁ ଯାଦକ ଗୃହର ସମସ୍ତ ଦିନିଷ ବାହାରକୁ ନେବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେବ, ଯେପରି ସେଗୁଡ଼ିକ ଅଶୁଣ ନ ହୁଏ । ସମସ୍ତ ଦିନିଷ ବାହାରକୁ ଆସିଲାପରେ ଯାଦକ ଦାଗ ଦେଖିବାକୁ ଗୃହରେ ପ୍ରବେଶ କରବ । 37ଯାଦକ ସେହି ଦାଗ ନିରୀକ୍ଷଣ ବେଳେ ଯଦି ଦେଖିବ ଦାଗ କାନ୍ଥର ଖାଲ ଭିତରେ ବସି ଯାଇଥିବ ଓ କିଛିତ ଗାଗୁଆ ବର୍ଣ୍ଣ କମ୍ପା ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବ ଓ ତାହା କାନ୍ଥର ନୀଚରୁ ଦେଖାଯିବ । 38ତେବେ ଯାଦକ ଗୃହରୁ ବାହାର ଆସିବ ଓ ସେ ଗୃହକୁ ସାତଦିନ ରୁଦ୍ଧ କରି ରଖିବ ।

39“ସପ୍ତମ ଦିନରେ ଯାଦକ ପୁନର୍ବାର ଆସି ଘର ପରୀକ୍ଷା କରବ । ଆଉ ଯଦି ଗୃହ କାନ୍ଥରେ ସେହି ଦାଗ ବଢ଼ିଥାଏ ।

40ତେବେ ଯାଦକ ସେହି ଦାଗଯୁକ୍ତ ପ୍ରସ୍ତରସବୁ ବାହାର କରି ନଗରର ବାହାରେ ଅଶୁଣ ସ୍ଥାନରେ ପକାଇ ଦେବାକୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେବ । 41ପୁଣି ସେ ଗୃହର କାନ୍ଥ ଉପରେ ଥିବା ରୁନକୁ ଚଢ଼ାଇବ ଓ ସେହି ଚଢ଼ାୟିଲେ ନେଇ ନଗର ବାହାରେ ଅଶୁଣ ସ୍ଥାନରେ ପକାଇବ । 42ତା'ପରେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ନୂତନ ପ୍ରସ୍ତର ନେଇ କାନ୍ଥରେ ବସାଇବ ଓ କାନ୍ଥ ଉପର ସବୁ ନୂତନ ଲେପ ଲଗାଇବ ।

43“ଯଦି କାନ୍ଥରେ ପ୍ରସ୍ତର ବଦଳ କଲାପରେ ଓ ଗୃହ ଚଢ଼ାଇ ପରେ ଓ ନୂତନ ଲେପନ କଲାପରେ ଯେବେ ସେହି ଦାଗ ପୁନର୍ବାର କାନ୍ଥରେ ଫୁଟି ବାହାରେ, 44ତେବେ ଯାଦକ ଆସି ଦେଖିବ । ଆଉ ଯଦି ସେହି ଦାଗ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥାଏ ତେବେ ସେ ଗୃହରେ କ୍ଷୟକୁଷ୍ଠ ଅଛି ଓ ତାହା ଅଶୁଣ ଅଟେ । 45ତାହାହେଲେ ସେ ଲୋକ ସେ ଗୃହ ଘାଟି ପକାଇବ । ତହିଁରେ ଥିବା ପ୍ରସ୍ତର, କାଠ ଓ ଧୂଳିସବୁ ନେଇ

ନଗର ବାହାରେ ଅଗୁଣ ସ୍ଥାନରେ ପକାଇବ । 46 ସେହି ଗୃହ ରୁଦ୍ଧ ଅଲଗାବେଳେ ଯଦି କେହି ସେହି ଘର ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥାଏ, ସେହି ଲୋକ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଗୁଣ ରହିବ । 47 ଯଦି କେହି ସେହି ଘରେ ଭୋଜନ କରିଥିବ କିମ୍ବା ଗମ୍ଭୀର କରିଥିବ ତେବେ ସେ ତା'ର ବସ୍ତ୍ର ଧୋଇବ ।

48 “ଗୃହ ପୁନଃନିର୍ମାଣ ଓ ପୁନଃଲେପନ ଶେଷହେଲା ପରେ, ଯାଦକ ସେହି ଗୃହକୁ ଆସିବ ଓ ଦେଖିବ । ଯଦି ଦାଗ ବୃଦ୍ଧି ନ ପାଇଥାଏ, ତେବେ ସେ ତାହା ଗୁଣ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରିବ । କାରଣ ଦାଗ ଉଭେଇ ଯାଉଛି ।

49 “ପୁଣି ସେହି ଗୃହକୁ ଗୁଣ କରିବାକୁ ଯାଦକ ଦୁଇଟି ପକ୍ଷୀ, ଏରସ କାଠ, ଲାଲ ବସ୍ତ୍ର ଓ ବନସ୍ତ୍ର ନେବା ଉଚିତ୍ ।

50 ନଳସ୍ରୋତ ଉପରେ ଏକ ମାଟିହାଣ୍ଡି ଉପରେ ପକ୍ଷୀଟିକୁ ରଖି ଯାଦକ ତାକୁ ବଧ କରିବା ପାଇଁ କହିବା ଉଚିତ୍ ।

51 ତା'ପରେ ସେ ଯାଦକ ଏରସ କାଠ, ଏସୋବ, ଲାଲ ବସ୍ତ୍ର ନୀଅନ୍ଧା ପକ୍ଷୀକୁ ନେଇ ହତ୍ୟା କରିବ ଓ ସେହି ପକ୍ଷୀର ରକ୍ତ, ସେହି ନଳ ସ୍ରୋତରେ ବୁଡ଼ାଇବ ଓ ସେହି ଘରେ ସାତଥର ଛୁଣିବ । 52 ସେହି ସବୁଦିନିଷ ବ୍ୟବହାର କରି ସେ ଗୃହଟିକୁ ଗୁଣ କରିବ । 53 ତା'ପରେ ଯାଦକ ସେହି ନୀଅନ୍ଧା ପକ୍ଷୀକୁ ନଗର ବାହରସ୍ଥ କ୍ଷେତ୍ର ଆଡ଼େ ଛାଡ଼ିଦେବ । ଏହିପରି ସେ ଗୃହ ପାଇଁ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରିବ ଓ ଘରଟିକୁ ଗୁଣ କରିବ ।”

54 କୃଷ୍ଣ ରୋଗର ଯେକୌଣସି ଘା' ଓ ଛଉର ଏହିସବୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା । 55 ପୁଣି ବସ୍ତ୍ରସ୍ଥିତ ଓ ଗୃହସ୍ଥିତ କୃଷ୍ଣ ପାଇଁ, 56 ଆଉ ଫୁଲ, ଦାଗ ଓ ଚକ୍କଣ ଚିହ୍ନ ପାଇଁ, 57 ଏହିସବୁ ହେଉଛି ବ୍ୟବସ୍ଥା । ଆଉ ମଧ୍ୟ କେଉଁ ସମୟରେ ଗୁଣ ଓ କେଉଁ ସମୟରେ ଅଗୁଣ ଏହା ଜାଣିବା ପାଇଁ ଏସବୁ ବଧୁ ଅଟେ ।

ଦେହରେ ପ୍ରମେହ ରୋଗର ବଧୁ

15 ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗା ଓ ହାରୋଣଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କହିଲେ, 2 “ଇଗ୍ରାୟେଲ ସନ୍ଧାନଗଣଙ୍କୁ କୁହ, ଯଦି କୌଣସି ପୁରୁଷର ଲିଙ୍ଗରୁ ଧାତୁ କ୍ଷରଣ ହୁଏ, ସେ ଅଗୁଣ ଘୋଷିତ ହେବା ଉଚିତ୍ । 3 କ୍ଷରଣ ରୁଣିଆଉ କିମ୍ବା ବନ୍ଦ ହୋଇଥାଉ, କ୍ଷରଣ ହେଉଥିବା ଲୋକ ଅଗୁଣ ଅଟେ ।

4 ପ୍ରମେହ ରୋଗୀ ଯେଉଁ ଗମ୍ୟାରେ ଗମ୍ଭୀର କରେ ତାହା ଅଗୁଣ ଅଟେ । ଆଉ ସେ ଯେଉଁସବୁ ପଦାର୍ଥ ଉପରେ ବସିବ ତାହା ମଧ୍ୟ ଅଗୁଣ ହେବ । 5 ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିର ବନ୍ଧୁଣାକୁ ଛୁଏ, ତେବେ ସେ ତା'ର ବସ୍ତ୍ର ଧୋଇବ ଓ ନିଜର ସ୍ନାନ କରିବ । ସେ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଗୁଣ ରହିବ । 6 ଆଉ ଯେକୌଣସି ବସ୍ତୁ ଉପରେ ସେହି କ୍ଷରଣକାରୀ ବସିଥାଏ, ଯଦି ସେହି ବସ୍ତୁ ଉପରେ ଯେ କେହି ବସିବ ସେ ନିଜର ବସ୍ତ୍ର ଧୋଇବ ଓ ନିଜର ସ୍ନାନ କରିବ । ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ମଧ୍ୟ ଅଗୁଣ ରହିବ । 7 ଆଉ ଯଦି କେହି କ୍ଷରଣକାରୀଙ୍କୁ ଛୁଇଁବ ତେବେ ସେ ତା'ର ବସ୍ତ୍ର ଧୋଇବ ଓ ନିଜର ସ୍ନାନ କରିବ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଗୁଣ ରହିବ ।

8 କ୍ଷରଣକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଯଦି ଗୁଣ ଲୋକ ଉପରେ ଛେପ ପକାଏ ତେବେ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜର ବସ୍ତ୍ର ଧୋଇବ, ନିଜର ସ୍ନାନ କରିବ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଗୁଣ ରହିବ । 9 କ୍ଷରଣକାରୀ

ଯେଉଁ ଘୋଡ଼ାର ସାଜ ଉପରେ ବସେ ସେ ମଧ୍ୟ ଅଗୁଣ ହେବ । 10 ଆଉ ଯଦି କେହି ତାହାର ତଳସ୍ଥ କୌଣସି ବସ୍ତୁକୁ ଛୁଏ, ତେବେ ସେ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଗୁଣ ରହିବ । ପୁଣି ଯିଏ କେହି ତାହା ବନ୍ଦନ କରିବ, ସେ ନିଜର ବସ୍ତ୍ର ଧୋଇବ, ନିଜର ସ୍ନାନ କରିବ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଗୁଣ ରହିବ ।

11 “ପୁଣି କ୍ଷରଣକାରୀ ନିଜର ହାତ ନିଜର ଯଦି ଅନ୍ୟକୁ ଛୁଏ, ତେବେ ସେ ଛୁଇଁଥିବା ଲୋକ ନିଜର ବସ୍ତ୍ର ଧୋଇବ, ନିଜର ସ୍ନାନ କରିବ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଗୁଣ ରହିବ ।

12 “ଯଦି କୌଣସି କ୍ଷରଣକାରୀ ମାଟିପାତ୍ରକୁ ଛୁଏ ତେବେ ସେହି ପାତ୍ରକୁ ଭାଙ୍ଗି ଦିଆଯିବ । ଆଉ ଯଦି କୌଣସି କାଠପାତ୍ରକୁ ଛୁଏ ତେବେ ତାହା ନିଜର ଧୂଆଁଦିବା ଉଚିତ୍ ।

13 “କ୍ଷରଣକାରୀ ଯେତେବେଳେ ନିଜ କ୍ଷରଣ ସକାଶେ ଗୁଣ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ସେ ଶୌଚକ୍ରିୟା ନିମନ୍ତେ ସାତଦିନ ଅପେକ୍ଷା କରିବା ଉଚିତ୍ । ସେ ନିଜର ବସ୍ତ୍ର ଧୋଇବ ଓ ସ୍ରୋତ ନିଜର ସ୍ନାନ କରିବ । ତେବେ ସେ ଗୁଣ ହେବ ।

14 ଅଷ୍ଟମ ଦିନରେ ସେହି ଲୋକ ଦୁଇଟି କପୋତ କିମ୍ବା ଦୁଇଟି ପାରାଶୁଆ ଆଣିବ । ସେ ସମାଗମ ତମ୍ବୁ ଘାର ନିକଟରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଯାଦକକୁ ଅର୍ପଣ କରିବ ।

15 ପୁଣି ଯାଦକ ସେଥିରୁ ଗୋଟିକୁ ପାପାଅଁକ ବଳି ଓ ଅନ୍ୟଟିକୁ ହୋମବଳି ରୂପେ ଉତ୍ତରଣ କରିବ । ଆଉ ସେହି ଲୋକ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ହେବ । କାରଣ ତାଙ୍କର କ୍ଷରଣ ପାଇଁ ।

ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବଧୁ

16 “ଯଦି କୌଣସି ପୁରୁଷର ବୀର୍ଯ୍ୟପାତ ହୁଏ, ତେବେ ସେ ସମସ୍ତ ଗରୀରକୁ ନିଜର ଧୈର୍ଯ୍ୟ କରିବ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଗୁଣ ରହିବ । 17 ଯଦି କୌଣସି ବସ୍ତୁରେ କିମ୍ବା ଚର୍ମରେ ବୀର୍ଯ୍ୟପାତ ହୁଏ, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ନିଜର ଧୈର୍ଯ୍ୟ କରିବ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହା ଅଗୁଣ ରହିବ । 18 ଯଦି ସେ ପୁରୁଷ କୌଣସି ସ୍ତ୍ରୀ ସହତ ଗମ୍ଭୀର କରେ ଓ ତା'ର ବୀର୍ଯ୍ୟ ସ୍ମୃଜନ ଘଟେ, ତେବେ ସେ ଦୁହେଁ ନିଜର ସ୍ନାନ କରିବେ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଗୁଣ ରହିବେ ।

ସ୍ତ୍ରୀଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବଧୁ

19 “ଆଉ ଯଦି କୌଣସି ସ୍ତ୍ରୀ ରଜସ୍ୱଳା ହୁଏ ଓ ତା'ର ଦେହରୁ ରକ୍ତ କ୍ଷରଣ ହୁଏ, ତେବେ ସେ ସାତଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଶୌଚ ରହିବ । ଯିଏ କେହି ତାକୁ ସେ ସମୟରେ ଛୁଇଁବ ସେ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଗୁଣ ରହିବ । 20 ଆଉ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଧର୍ମ-ସମୟରେ ଯେକୌଣସି ଗମ୍ୟାରେ ଗମ୍ଭୀର କରିବ, ତାହା ଅଗୁଣ ରହିବ ଓ ଯାହା ଉପରେ ସେ ବସିବ ତାହା ମଧ୍ୟ ଅଗୁଣ ହେବ । 21 ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ତା'ର ଗମ୍ୟା ଛୁଇଁବ ସେ ତା'ର ବସ୍ତ୍ର ଧୋଇବ ଓ ସେ ନିଜର ସ୍ନାନ କରିବ । ଆଉ ସେ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଗୁଣ ରହିବ । 22 ପୁଣି ଯିଏ କେହି ତା'ର ବସିବା ଆସନରେ ବସିବ, ସେ ତା'ର ବସ୍ତ୍ର ଧୋଇବ ଓ ନିଜର ସ୍ନାନ କରିବ । ଆଉ ମଧ୍ୟ ସେ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଗୁଣ ରହିବ । 23 ଆଉ ତା'ର ଗମ୍ୟା କିମ୍ବା ଆସନ

ଉପରେ ଥିବା ଯେକୌଣସି ଦିନିଷ ନିଶେଷ କରାଯାଇଛି, ତେବେ ସେ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଗୁଣ ରହିବ ।

24“ଯଦି ରଜସ୍ୱଳା ସମୟରେ କୌଣସି ପୁରୁଷ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ ସହତ ଦୈନିକ ସମ୍ପର୍କ ରଖେ, ସେ ମଧ୍ୟ ସାତଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଗୁଣ ରହିବ । ପୁଣି ସେ ଯେକୌଣସି ଗର୍ଭାଗରେ ଗର୍ଭାସିନୀ କରେ ତାହା ଅଗୁଣ ହେବ ।

25“ଆଉ ସ୍ତ୍ରୀର ମାସିକ ଧର୍ମ ସମୟ ଛଡ଼ା ଯଦି କୌଣସି ସ୍ତ୍ରୀର ବହୁଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରକ୍ତସ୍ରାବ ହୁଏ, କିମ୍ବା ସାତ ଦିନ ଅତିବାହିତ ହେଲାପରେ ଯଦି ରକ୍ତ ସ୍ରାବ ହୁଏ, ତେବେ ରକ୍ତସ୍ରାବ ହେଉଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ସ୍ତ୍ରୀର ମାସିକ ଧର୍ମ ସମୟ ପରି ଅଗୁଣ ରହିବ ।

26ଯଦି ସେହି ରକ୍ତସ୍ରାବ ଗୁଲିଥିବା ସମୟରେ ସେ କୌଣସି ଗର୍ଭାଗରେ ଗର୍ଭାସିନୀ କରେ, ତେବେ ତାହା ସ୍ତ୍ରୀ-ଧର୍ମ ସମୟ ପରି ଅଗୁଣ ରହିବ । ଆଉ ସେ ଯେଉଁ ଆସନ ଉପରେ ବସିବ ତା’ ମଧ୍ୟ ସ୍ତ୍ରୀଧର୍ମ ସମୟ ପରି ଅଗୁଣ ରହିବ ।

27ପୁଣି ଯିଏ କେହି ସେହିସବୁ ଦିନିଷ ଛୁଇଁବ, ସେ ଅଗୁଣ ହେବ, ସେ ନିଜର ବସ୍ତ୍ର ଧୋଇବ ଓ ନିଜର ସ୍ନାନ କରିବ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଗୁଣ ରହିବ ।

28ପୁଣି ସେହି ସ୍ତ୍ରୀର ରକ୍ତସ୍ରାବ ବନ୍ଦ ହେଲେ, ସେ ଆଉ ସାତ ଦିନ ଅପେକ୍ଷା କରିବ । ତା’ପରେ ସେ ଗୁଣି ହେବ ।

29ତା’ପରେ ଅଷ୍ଟମ ଦିନରେ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ଦୁଇଟି କପୋତ କିମ୍ବା ଦୁଇଟି ପାଉଁରୁଆ ଆଣି ସମାଗମ ତମ୍ବୁର ଦ୍ୱାରା ନିକଟରେ ଯାଦକକୁ ଅର୍ପଣ କରିବ ।

30ତା’ପରେ ସେ ଯାଦକ ସେଥିମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ପକ୍ଷୀ ପାପାର୍ଥକ ବଳରୂପେ ଓ ଅନ୍ୟଟିକୁ ହୋମବଳ ରୂପେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ । ଏହାରୂପେ ସେ ଯାଦକ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସେ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଙ୍କୁ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରାଇବ ।

31“ଏଣୁ ତୁମ୍ଭେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ସମ୍ଭାନଗଣଙ୍କୁ ଅଗୁଣ ବ୍ୟୟରେ ସତର୍କ କରିଦେବ । ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ବଧୂ ବ୍ୟୟରେ ନି ନିଶାଳିବ, ତେବେ ସେମାନେ ଆତ୍ମର ପବିତ୍ର ତମ୍ବୁକୁ ଅଗୁଣ କରିଦେବେ । ଏଥିପାଇଁ ସେମାନେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବେ ।”

32ଧାତୁ ସ୍ରାବ ଓ ବର୍ଯ୍ୟ ଯତ୍ନ ହେଉଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହିସବୁ ବଧୂ । ଏବଂ ଏହାଦ୍ୱାରା ଅଗୁଣ ହୁଏ ।

33ପୁଣି ଏହିସବୁ ବଧୂ ରଜସ୍ୱଳା ନାରୀ, ବର୍ଯ୍ୟ ଯତ୍ନକାରୀ ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ରଜସ୍ୱଳା ନାରୀ ସହତ ଗର୍ଭାସିନୀ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଲାଗୁ ହେବ ।

ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତର ବିଧି

16

ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ସ୍ମରଣି ଧୂପର ନୈବେଦ୍ୟ ଦେଲାବେଳେ ହାରୋଣଙ୍କ ଦୁଇ ପୁତ୍ର ମଲେ । ଏହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, 2“ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଭ୍ରାତା ହାରୋଣଙ୍କୁ କୁହ, ଯେପରି ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ନ ହୁଏ, ଏଥିପାଇଁ ବିଚ୍ଛେଦ ବସ୍ତ୍ର ଭିତରେ ସିନ୍ଦୂର ଉପରସ୍ଥ ପାପାକ୍ରମଣ ସମ୍ମୁଖରେ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ସର୍ବଦା ପ୍ରବେଶ କରିବେ ନାହିଁ । କାରଣ ଆମ୍ଭେ ପାପାକ୍ରମଣ ଉପରେ ମେଘର ଦର୍ଶନ ଦେବା ।

3“ହାରୋଣ ମହାପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତର ବିଧି ପାପାର୍ଥକ ବଳରୂପେ ଏକ ଗୋବତ୍ସ ଓ ହୋମବଳ ରୂପେ ଏକ ମେଷକୁଆ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ବିଧି ଉତ୍ସର୍ଗ

କରିବ । 4ହାରୋଣ ନିଜର ନିଜର ଗର୍ଭାଗକୁ ଧୂପିତ କରି ପବିତ୍ର ଗୁଡ଼ି ନାମା ପିନ୍ଧିବେ, ଦେହରେ ଗୁଡ଼ି ନିର୍ଦ୍ଦିଆ ଧାରଣ କରିବେ, ଗୁଡ଼ି କଟାବନ୍ଧନୀ କଟିରେ ବାନ୍ଧିବେ ଓ ଗୁଡ଼ି ପଗଡ଼ି ମୁଣ୍ଡରେ ପିନ୍ଧିବେ । ଏସବୁ ପବିତ୍ର ବସ୍ତ୍ର ।

5“ପୁଣି ହାରୋଣ ଇଗ୍ରାୟେଲ ସମ୍ଭାନଗଣର ମଣ୍ଡଳୀରୁ ପାପାର୍ଥକ ବଳ ପାଇଁ ଦୁଇଟି ଛାଗ ଓ ହୋମବଳ ପାଇଁ ଏକ ମେଷ ନେବ । 6ତା’ପରେ ହାରୋଣ ନିଜ ପାଇଁ ଗୋବତ୍ସକୁ ପାପାର୍ଥକ ବଳରୂପେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ । ସେ ନିଜକୁ ଓ ନିଜ ପରିବାରକୁ ଏଥିରେ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରିବ ।

7“ତା’ପରେ ହାରୋଣ ଦୁଇଟି ଛାଗ ସମାଗମ ତମ୍ବୁର ଦ୍ୱାରା ଦେଶରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆଣିବ । 8ପୁଣି ହାରୋଣ ସେହି ଦୁଇ ଛାଗ ବ୍ୟୟରେ ଗୁଲିବାଣ୍ଟି କରିବେ । ସେଥିରୁ ଗୋଟିଏ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଓ ଅନ୍ୟଟି ତ୍ୟାଗ (ଅନାଦେଲ) ନିମନ୍ତେ ହେବ ।

9“ପୁଣି ଯେଉଁ ଛାଗ ଗୁଲିବାଣ୍ଟିରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ହେବ, ହାରୋଣ ତାକୁ ନେଇ ପାପାର୍ଥକ ବଳଦାନ କରିବ । 10କିନ୍ତୁ ଗୁଲିବାଣ୍ଟି ଦ୍ୱାରା ଅନାଦେଲ ନିମନ୍ତେ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ କରାଯାଇଥିବା ଛାଗକୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିଅନ୍ତା ଛଡ଼ା କରାଯିବ । ମରୁଭୂମିର ବାହାରକୁ ଅନାଦେଲ ଏହି ଛାଗକୁ ପଠାଇବା ଦ୍ୱାରା ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ହାରୋଣ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରିବ ।

11“ତା’ପରେ ହାରୋଣ ନିଜ ପାଇଁ ପାପାର୍ଥକ ବଳର ଯେଉଁ ଗୋବତ୍ସ ଆଣିଥିଲେ, ନିଜ ପାଇଁ ଓ ନିଜ ଘର ପାଇଁ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରିବ, ପୁଣି ନିଜ ପାପାର୍ଥକ ବଳର ସେହି ଗୋବତ୍ସକୁ ବଧୂ କରିବେ । 12ଆଉ ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖସ୍ଥ ଯଜ୍ଞବେଦୀରୁ ପ୍ରଦଳିତ ଅଜ୍ଞାନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରି ଓ ମୁଠିଏ ରୁଣ୍ଡି ସ୍ମରଣିଧୂପ ନେଇ ବିଚ୍ଛେଦ ବସ୍ତ୍ରରେ ଭିତରକୁ ଯିବ । 13ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଗ୍ନି ଉପରେ ସେ ସ୍ମରଣିଧୂପ ଦେବା ଉଚିତ୍ । ତାହାଦ୍ୱାରା ନିୟମ ସିନ୍ଦୂର ଉପରସ୍ଥ ପାପାକ୍ରମଣ ଧୂଆଁର ବାଦଳ ଆଜ୍ଞାନ ହେଲେ ସେ ମରିବ ନାହିଁ । 14ତତ୍ପୂର୍ବେ ସେ ଗୋବତ୍ସର କିଛି ରକ୍ତ ନେଇ ପାପାକ୍ରମଣର ପୂର୍ବଆଡ଼େ ଅଙ୍ଗୁଳରେ ଛିଞ୍ଚିବ । ପୁଣି ପାପାକ୍ରମଣ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଙ୍ଗୁଳ ଦ୍ୱାରା ସାତପରି ସେହି ରକ୍ତ ଛିଞ୍ଚିବ ।

15“ଏହାପରେ ହାରୋଣ ଲୋକମାନଙ୍କର ପାପାର୍ଥକ ବଳର ଛାଗ ନେଇ ବଧୂ କରିବ ଓ ତାହାର ରକ୍ତ ବିଚ୍ଛେଦବସ୍ତ୍ରର ଭିତରକୁ ଆଣି, ଯେପରି ଗୋବତ୍ସ ରକ୍ତ ନେଇ କରିଥିଲା, ସେହିପରି ତାହାର ରକ୍ତ ନେଇ କରିବ । ଅର୍ଥାତ୍ ପାପାକ୍ରମଣ ଉପରେ ଓ ପାପାକ୍ରମଣ ସମ୍ମୁଖରେ ତାହା ଛିଞ୍ଚିବ ।

16ଏହାରୂପେ ହାରୋଣ ମହାପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ ଗୌର କରିବ । ଇଗ୍ରାୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କ ଅଗୌର ଓ ପାପ ପାଇଁ ସେ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରିବ । ହାରୋଣ ସମାଗମ ତମ୍ବୁ ପାଇଁ ସେହିପରି କରିବ, କାରଣ ଏହା ଅଗୌର ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କ ସହତ ବାସ କରେ । 17ସେହି ସମୟରେ ହାରୋଣ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରବେଶ କରିବ, ସେ ନିଜ ପାଇଁ, ନିଜ ଘର ପାଇଁ ଓ ଇଗ୍ରାୟେଲର ସମସ୍ତ ସମାଜ ପାଇଁ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରି ନାହାନ୍ତି ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମାଗମ ତମ୍ବୁରେ କୌଣସି ମଣିଷ ରହିବେ ନାହିଁ । 18ଆଉ ସେ ବାହାରକୁ ଆସି ସମ୍ମୁଖସ୍ଥ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ପାଖକୁ ଯାଇ ତହିଁ

ନମନ୍ତେ ପ୍ରାୟୁଗ୍ଣିତ କରିବ । ପୁଣି ଗୋବସ୍ତ୍ର ଓ ଛାଗର କିଛି ରକ୍ତ ନେଇ ଯଜ୍ଞବେଦୀର ଶୁଙ୍ଘ ଉପରେ ଗୁଣିଆଡ଼େ ଦେବ । 19ତା'ପରେ ସେ ରକ୍ତରୁ କିଛି ନେଇ ଅଙ୍କୁଳି ଦ୍ଵାରା ସାତଥର ଛଣ୍ଡି ଅଗୁଣ ବେଦୀକୁ ଗୁଣି କରିବ ଓ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କ ଅଗୌତରୁ ତାହା ଗୁଣି କରିବ ।

20“ଏହି ପ୍ରକାରେ ସେ ମହାପବିତ୍ରସ୍ଥାନ, ସମାଗମ ତମ୍ଭୁ ଓ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ନମନ୍ତେ ପ୍ରାୟୁଗ୍ଣିତ କରିସାରିଲି ଉତ୍ତାରେ ସେହି ନୀଅନ୍ଧା ଛାଗକୁ ଆଣିବ । 21ପୁଣି ହାରୋଣ ସେହି ନୀଅନ୍ଧା ଛାଗର ମସ୍ତକରେ ଆପଣା ଦୁଇହସ୍ତ ରଖି ତାହା ଉପରେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ସନ୍ଧାନଗଣର ସମସ୍ତ ଅପରାଧ, ସମସ୍ତ ଅଧର୍ମ ଓ ସମସ୍ତ ପାପ ସ୍ଵୀକାର କରିବ । ଆଉ ତାହାସବୁ ସେହି ଛାଗର ମସ୍ତକରେ ଅର୍ପଣ କରି ପୁବରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିବା ଲୋକ ହସ୍ତରେ ତାହାକୁ ମରୁତୁମିକୁ ପଠାଇ ଦେବ । 22ତହିଁ ସେହି ଛାଗ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଅପରାଧ ଆପଣା ମସ୍ତକରେ ବନ୍ଦନ କରି ସେହି ଜନଗୁନ୍ୟ ଦେଶକୁ ନେଇଯିବ । ତାକୁ ନେଇଥିବା ଲୋକଟି ସେହି ସ୍ଥାନରେ ସେ ଛାଗକୁ ଛାଡ଼ିଦେବ ।

23“ତା'ପରେ ହାରୋଣ ସମାଗମ ତମ୍ଭୁକୁ ଆସିବ । ପବିତ୍ରସ୍ଥାନରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ସମୟରେ ଯେଉଁ ଶଶବସ୍ତୁ ପରିଧାନ କରିଥିଲେ, ତାହାକୁ କାଢି ଦେବେ । ସେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସମାଗମ ତମ୍ଭୁରେ ଛାଡ଼ିଦେବ । 24ତା'ପରେ ସେ କୌଣସି ପବିତ୍ରସ୍ଥାନରେ ନିଜର ଶରୀରକୁ ଜଳରେ ଧୋଇ କରି ନିଜ ବସ୍ତୁ ପିନ୍ଧି ବାହାରକୁ ଆସିବ, ପୁଣି ନିଜର ହୋମବଳି ଓ ଲୋକମାନଙ୍କର ହୋମବଳି ଉତ୍ତରଣ କରି ନିଜ ପାଇଁ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାୟୁଗ୍ଣିତ କରିବ । 25ଆଉ ସେ ପାପାର୍ଥକ ବଳିର ମେଦ ଯଜ୍ଞବେଦୀରେ ଦଗ୍ନ କରିବ ।

26“ପୁଣି ଯେଉଁ ଲୋକ ତ୍ୟାଗର (ଅନାଦେଲରେ) ଛାଗକୁ ନେଇ ଛାଡ଼ିଥାଏ ସେ ନିଜର ବସ୍ତୁ ଧୋଇ ଜଳରେ ସ୍ନାନ କରିବା ଉଚିତ୍ । ତା'ପରେ ଛାଉଣୀରେ ପ୍ରବେଶ କରିବ ।

27“ଯେଉଁ ପାପାର୍ଥକ ବଳି ଗୋବସ୍ତ୍ର ଓ ଛାଗର ରକ୍ତ ମହାପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ ଅଣାଯାଇ ପ୍ରାୟୁଗ୍ଣିତ ହେବା ପାଇଁ ଥିଲ, ସେମାନଙ୍କର ଚର୍ମ, ମାଂସ ଓ ମଳ, ଲୋକମାନେ ଛାଉଣୀ ବାହାରକୁ ନେଇ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ନ କରିବେ । 28ଯେଉଁ ଲୋକ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଦଗ୍ନ କରିବ, ସେ ତା'ର ବସ୍ତୁ ଧୋଇବା ଉଚିତ୍ ଓ ତା'ର ସମସ୍ତ ଶରୀର ଜଳରେ ଭଲ ଭାବରେ ଧୋଇବ ଏବଂ ତା'ପରେ କେବଳ ସେ ଛାଉଣୀରେ ପ୍ରବେଶ କରିବ ।

29“ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଚିରନ୍ତନ ବ୍ୟୁ ହେବ । ସପ୍ତମ ମାସର ଦଶମ ଦିନରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କିଛି ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଵଦେଶୀୟ ହେଉ ବା ବିଦେଶୀୟ ହେଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ କୌଣସି ପ୍ରକାର କାମ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । 30କାରଣ ସେହି ଦିନରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଗୁଣି କରିବା ନମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାୟୁଗ୍ଣିତ କରାଯିବ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିଜ ନିଜର ସକଳ ପାପରୁ ପରିଷ୍କୃତ ହେବ । 31ଏହି ଦିନଟି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମହାନ ବିଗ୍ରାମଦିନ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କିଛି ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଏହା ଚିରନ୍ତନ ବ୍ୟୁ ।

32“ପୁଣି ପିତା ବଦଳରେ ଯେଉଁ ପୁତ୍ର ମହାଯାଦକତ୍ଵ ପଦରେ ଅଭିଷିକ୍ତ ଓ ନିଯୁକ୍ତ ହେବ, ସେହି ମହାଯାଦକ

ପ୍ରାୟୁଗ୍ଣିତ କରିବ । ଆଉ ସେ ଗୁଣ୍ଡବସ୍ତୁ ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର ବସ୍ତୁସବୁ ପିନ୍ଧିବ । 33ଆଉ ସେ ମହାପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ, ସମାଗମ ତମ୍ଭୁ ଓ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ନମନ୍ତେ ପ୍ରାୟୁଗ୍ଣିତ କରିବ । ଆଉ ମଧ୍ୟ ସେ ଯାଦକଗଣ ଓ ସମାଦର ସମସ୍ତ ଲୋକ ନମନ୍ତେ ପ୍ରାୟୁଗ୍ଣିତ କରିବ । 34ପୁଣି ଇଗ୍ରାୟେଲ ସନ୍ଧାନଗଣ ନମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ପାପ ସକାଶୁ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଏକଥର ପ୍ରାୟୁଗ୍ଣିତ କରିବାର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନନ୍ତକାଳୀନ ବ୍ୟୁ ହେବ ।”

ତହିଁ ସେମାନେ ମୋଗାଙ୍କ ପ୍ରତି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଅନୁସାରେ କର୍ମ କଲେ ।

ପ୍ରଣାମନଙ୍କୁ ବଧକରିବା ଓ ଭକ୍ଷଣ କରିବାର ବ୍ୟୁ

17 ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗାଙ୍କୁ କହିଲେ, 2“ତୁମ୍ଭେ ହାରୋଣଙ୍କୁ, ତାଙ୍କର ସନ୍ଧାନଗଣଙ୍କୁ ଓ ଇଗ୍ରାୟେଲର ସମସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ବିଷୟରେ କୁହ । 3ଯଦି କେହି ଗାଈ କି ମେଷ କି ଛାଗ ଛାଉଣୀ ମଧ୍ୟରେ ବା ଛାଉଣୀ ବାହାରେ ବଧ କରେ, 4ସେହି ଲୋକ ସେହି ପ୍ରାଣୀକୁ ସମାଗମ ତମ୍ଭୁର ଦ୍ଵାର ନିକଟକୁ ଆଣିବ ଓ ସେହି ପ୍ରାଣୀର ଏକ ଅଂଶ ଉପହାର ସ୍ଵରୂପ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ତରଣ କରିବ । ସେ ଯଦି ତାହା ନ କରେ ତେବେ ରକ୍ତପାତର ଅପରାଧରେ ଅପରାଧୀ ହେବ । ସେ ରକ୍ତପାତ ଅପରାଧ ଯୋଗୁଁ ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ଅଲଗା ରହିବ । 5ଏଣୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ସନ୍ଧାନଗଣ ନିଜ ନିଜର ଯେଉଁ ବଳି କ୍ଷେତ୍ରକୁ ନିଅନ୍ତି, ସେ ସମସ୍ତ ସମାଗମ ତମ୍ଭୁର ଦ୍ଵାରରେ ଯାଦକ ନିକଟକୁ ଆଣିବେ ଓ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ମଙ୍ଗଳାର୍ଥକ ବଳିଦାନ ନମନ୍ତେ ଉତ୍ତରଣ କରିବେ । 6ତା'ପରେ ସେ ଯାଦକ ସମାଗମ ତମ୍ଭୁ ଦ୍ଵାର ନିକଟରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ଉପରେ ସେହି ରକ୍ତ ଛଣ୍ଡିବ, ଆଉ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଉପହାର ସ୍ଵରୂପ ସେହି ମେଦ ଦଗ୍ନ କରିବ । 7ତହିଁରେ ସେମାନେ ଯେଉଁ ଛାଗ ପ୍ରତିମାମାନଙ୍କ ସହିତ ବ୍ୟଭିଚାର କରୁଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆଉ ବଳିଦାନ କରିବେ ନାହିଁ । ଏହା ସେମାନଙ୍କର ପୁରୁଷାନୁକ୍ରମେ ପାଳନୀୟ ଅନନ୍ତକାଳୀନ ବ୍ୟୁ ହେବ ।

8“ତୁମ୍ଭେ ସବୁ ଲୋକଙ୍କୁ କହିବ, ଇଗ୍ରାୟେଲ ବଂଶଜାତ କୌଣସି ଲୋକ କିମ୍ବା ଭ୍ରମଣକାରୀ କିମ୍ବା କୌଣସି ବିଦେଶୀ ଲୋକ ଯେବେ ହୋମବଳି କି ବଳିଦାନ କରେ, 9ତେବେ ସେ ସେହି ବଳିଦାନ ସମାଗମ ତମ୍ଭୁର ଦ୍ଵାର ନିକଟକୁ ଆଣି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଉତ୍ତରଣ କରିବ । ଯଦି ସେ ତାହା ନ କରିବ ତେବେ ସେ ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ପୃଥକ୍ ରହିବ ।

10“ଆଉ କୌଣସି ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟ କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବାସୀ କୌଣସି ବିଦେଶୀ ଲୋକ, ଯଦି କୌଣସି ପ୍ରକାର ରକ୍ତ ଭୋଜନ କରେ, ତେବେ ଆମ୍ଭେ ସେହି ରକ୍ତଭୋଜି ପ୍ରାଣୀର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପଣା ମୁଖ ରଖିବା ଓ ତାହାର ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ତାକୁ ପୃଥକ୍ ରଖିବା । 11କାରଣ ରକ୍ତରେ ପ୍ରାଣୀର ଜୀବନ ଥାଏ । ପୁଣି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରାଣ ନମନ୍ତେ ପ୍ରାୟୁଗ୍ଣିତ କରିବାକୁ ଆମ୍ଭେ ତାହା ଯଜ୍ଞବେଦୀ ଉପରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେଇଅଛୁ, ଯେହେତୁ ପ୍ରାଣର ମୂଲ୍ୟରେ

ରକ୍ତ ହିଁ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରେ । 12ତେଣୁ ଆମ୍ଭେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ କହୁଛୁ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ରକ୍ତ ଭୋଜନ କରିବ ନାହିଁ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବାସୀ କୌଣସି ବଦେଶୀ ଲୋକ ରକ୍ତ ଭୋଜନ କରିବ ନାହିଁ ।

13“ଆଉ କୌଣସି ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟ ହେଉ କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବାସୀ କୌଣସି ବଦେଶୀ ଲୋକ ହେଉ, ଯଦି ମୃଗୟା କରି କୌଣସି ପଶୁ ବା ପକ୍ଷୀକୁ ଖାଦ୍ୟ ପାଇଁ ବଧ କରେ, ତେବେ ସେ ତାହାର ରକ୍ତ ଭୂମିରେ ଢାଳି ଧୂଳିରେ ଢାଙ୍କିବ । 14କାରଣ ସବୁ ପ୍ରାଣୀର ପ୍ରାଣ ରକ୍ତରେ ହିଁ ଥାଏ । ଏଣୁ ଆମ୍ଭେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ କହୁଛୁ, ତୁମ୍ଭମାନେ କୌଣସି ପ୍ରାଣୀର ରକ୍ତ ଭୋଜନ କରିବ ନାହିଁ । ଯେହେତୁ ସକଳ ପ୍ରାଣୀର ରକ୍ତ ହିଁ ତା’ର ପ୍ରାଣ । ଯେ କେହି ତାହା ଭୋଜନ କରେ ସେ ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ଅଲଗା ରହିବ ।

15“ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ନିଜ ଲୋକ କି ବଦେଶୀ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ କେହି ସ୍ୱୟଂ ମୃତ କିମ୍ବା ପଶୁ ଭୋଜନ କରେ, ତେବେ ସେ ନିଜର ବସ୍ତୁ ଧୋଇବା ଉଚିତ୍ତ, ଜଳରେ ସ୍ନାନ କରିବ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଗୁଚି ରହିବ, ତାହାପରେ ସେ ଗୁଚି ହେବ । 16ଯଦି ସେ ତା’ର ବସ୍ତୁ ନ ଧୁଏ କିମ୍ବା ସ୍ନାନ ନ କରେ, ତେବେ ସେ ପାପର ଅପରାଧ ବହନ କରିବ ।”

ଦୈହିକ ସଂପର୍କ ବିଷୟରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା

18 ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, 2“ତୁମ୍ଭେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ କୁହ, ଆମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ଅଛୁ । 3ଅତୀତରେ ତୁମ୍ଭମାନେ ମିଶର ଦେଶରେ ବାସ କରୁଥିଲ, ସେହି ଦେଶରେ ସେମାନେ କଳ୍ପପତ୍ର, ତୁମ୍ଭମାନେ କରିବା ଉଚିତ୍ତ ନୁହଁ । ପୁଣି ଯେଉଁ କିଶାନ ଦେଶକୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେବାକୁ ଯାଉଅଛି, ସେଠାରେ ବାସ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କର ପ୍ରଥା ଅନୁସରଣ କରିବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରଥା ଅନୁସାରେ ଚଳିବ ନାହିଁ । 4ତୁମ୍ଭମାନେ ଆମ୍ଭର ବିଧି ଓ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ କରିବ ଓ ତଦନୁସାରେ ଆଚରଣ କରିବ । କାରଣ ଆମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ଅଛୁ । 5ତେଣୁ ତୁମ୍ଭମାନେ ଆମ୍ଭର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ଆମ୍ଭର ବିଧି ପାଳନ କରିବ, ତାହା କଲେ ତୁମ୍ଭମାନେ ବଞ୍ଚିବ । ଆମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଛୁ ।

6“ତୁମ୍ଭମାନେ ଆପଣା କୁଟୁମ୍ବ ସହତ ଦୈହିକ ସଂପର୍କ ରଖିବ ନାହିଁ । ଆମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଛୁ ।

7“ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ମାତାଙ୍କ ସହତ ଦୈହିକ ସଂପର୍କ ରଖିବା ଉଚିତ୍ତ ନୁହେଁ । ଏହା କରିବା ଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତାପ୍ରତି ଅସମ୍ମାନ ହେବ । ତେଣୁ ନିଶ୍ଚୟ ତାଙ୍କ ସହତ ଦୈହିକ ସଂପର୍କ ରଖିବ ନାହିଁ । 8ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ପିତାଙ୍କ ଭ୍ରାତୃ୍ୟା ସହତ ଦୈହିକ ସଂପର୍କ ରଖିବ ନାହିଁ, ଯଦିଓ ସେ ତୁମ୍ଭର ମାଆ ନୁହେଁ, ତାହା ତୁମ୍ଭର ପିତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଅସମ୍ମାନ ହେବ ।

9“ତୁମ୍ଭେ ନିଜର ଭଗିନୀ, ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମ୍ଭ ପିତୃକନ୍ୟା ବା ମାତୃକନ୍ୟା, ସେ ଗୃହରେ ଜନ୍ମ ହୋଇଥାଉ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟତ୍ର ଜନ୍ମ ହୋଇଥାଉ, ତା’ ସହତ ମଧ୍ୟ ଦୈହିକ ସଂପର୍କ ରଖିବ ନାହିଁ ।

10“ତୁମ୍ଭେ ନିଜ ପୌତ୍ରୀର କିମ୍ବା ଦୌହିତ୍ରୀର ସହତ ଦୈହିକ ସଂପର୍କ ରଖିବ ନାହିଁ । କାରଣ ସେ ତୁମ୍ଭର ନିଜ ଭବିଷ୍ୟତ ବଂଶଧର ।

11“ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ବିମାତା କନ୍ୟା ସହତ ଯୌନ ସଂପର୍କ ରଖିବ ନାହିଁ, କାରଣ ସେ ତୁମ୍ଭର ପିତାଙ୍କଠାରୁ ଜନ୍ମିତ ଓ ସେ ତୁମ୍ଭର ଭଗିନୀ, ତା’ ସହତ ଯୌନ ସଂପର୍କ ରଖିବ ନାହିଁ ।

12“ତୁମ୍ଭେ ନିଜର ପିତୃସା ସହତ ଯୌନ ସଂପର୍କ ରଖିବ ନାହିଁ । କାରଣ ସେ ତୁମ୍ଭ ପିତାଙ୍କ ଅତି ନିକଟ ସଂପର୍କୀୟ ।

13ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ମାଉସୀ ସହତ ମଧ୍ୟ ଯୌନ ସଂପର୍କ ରଖିବ ନାହିଁ । କାରଣ ସେ ତୁମ୍ଭ ମାଆଙ୍କର ଅତି ନିକଟ ସଂପର୍କୀୟ ।

14ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର କକାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ସହତ ଦୈହିକ ସଂପର୍କ ରଖିବ ନାହିଁ । ତାଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଅନୁନୟନ କରି ନାହିଁ । ସେ ତୁମ୍ଭର ଖୁଡ଼ା ।

15“ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ପୁଅର ବୋହୂ ସହତ ଦୈହିକ ସଂପର୍କ ରଖିବ ନାହିଁ । କାରଣ ସେ ତୁମ୍ଭର ପୁତ୍ରବଧୂ । ତୁମ୍ଭେ ତାହା ସହତ ଯୌନ ସଂପର୍କ ରଖିବ ନାହିଁ ।

16“ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଭ୍ରାତୃବଧୂ ସହତ ଯୌନ ସଂପର୍କ ରଖିବ ନାହିଁ । କାରଣ ସେ ତୁମ୍ଭର ଭାଇଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ ଅଟେ । ତାହା ତୁମ୍ଭର ଭାଇ ପ୍ରତି ଅସମ୍ମାନ ହେବ ।

17“ତୁମ୍ଭେ କୌଣସି ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ତାହାର କନ୍ୟା ସହତ ଯୌନ ସଂପର୍କ ରଖିବ ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭେ ତାହାର ପୌତ୍ରୀ କିମ୍ବା ଦୌହିତ୍ରୀ ସହତ ଯୌନ ସଂପର୍କ ରଖିବ ନାହିଁ । କାରଣ ସେମାନେ ତା’ର ନିକଟ ସମ୍ପର୍କୀୟ । ଏପ୍ରକାର ଯୌନ ସଂପର୍କ ଭୟଙ୍କର ଭାବରେ ନୀତି ବିରୁଦ୍ଧ ।

18“ତୁମ୍ଭର ସ୍ତ୍ରୀ ନିବିଡ଼ ଥିଲେ ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଶାଳୀକୁ ବିବାହକରି ତାହା ସହତ ଯୌନ ସଂପର୍କ ରଖିବା ଉଚିତ୍ତ ନୁହେଁ ।

19“ପୁଣି କୌଣସି ରଜସ୍ୱଳା ନାରୀ ସହତ ଯୌନ ସଂପର୍କ ରଖିବ ନାହିଁ । କାରଣ ସେସମୟରେ ସେ ଅଗୁଚି ଅଟେ ।

20“ପୁଣି ତୁମ୍ଭେ କୌଣସି ପ୍ରତିବେଶୀ ସ୍ତ୍ରୀ ସହତ ଯୌନ ସଂପର୍କ ରଖି ନିଜକୁ ଅଗୁଚି କରିବ ନାହିଁ ।

21“ତୁମ୍ଭେ ନିଜ ବଂଶଜାତ କାହାକୁ ହିଁ ମୋଲକ୍ ଦେବତାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ସର୍ଗୀତ ହେବାକୁ ଦେବା ଉଚିତ୍ତ ନୁହେଁ, କିମ୍ବା ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ର ନାମକୁ କଳ୍ପିତ ନିଶ୍ଚୟ କରିବ ନାହିଁ । ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଟେ ।

22“ତୁମ୍ଭେ କୌଣସି ପୁରୁଷ ସହତ, ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ସହତ ଯୌନ ସଂପର୍କ ରଖିବ ନାହିଁ । କାରଣ ତାହା ଘୃଣ୍ୟ ପାପ ।

23“ତୁମ୍ଭେ କୌଣସି ପଶୁ ସହତ ଯୌନ ସଂପର୍କ କରି ନିଜକୁ ଅଗୁଚି କରିବ ନାହିଁ । ଆଉ କୌଣସି ସ୍ତ୍ରୀ କୌଣସି ପ୍ରାଣୀ ସହତ ଦୈହିକ ସଂପର୍କ ରଖିବ ନାହିଁ । ଏହା ପ୍ରକୃତି ବିରୋଧୀ ।

24“ତୁମ୍ଭମାନେ ଏହିସବୁ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି କ୍ରିୟା ଦ୍ୱାରା ନିଜକୁ ଅଗୁଚି କରି ନାହିଁ । କାରଣ ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରୁ ଦୂର କରୁଅଛୁ, ସେମାନ ଏହିସବୁ କ୍ରିୟା ଦ୍ୱାରା ଅଗୁଚି ହୋଇଅଛନ୍ତି । 25ସେମାନେ ଦେଶକୁ ଅଗୁଚି କରିଛନ୍ତି । ଏଣୁ ଆମ୍ଭେ ତାହାର ଅପରାଧ

ତାହାକୁ ଭୋଗ କରାଇ ଅଛୁ ଓ ସେହି ଦେଶ ତାହାର ନିବାସୀମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍‌ଗାର କରୁଅଛୁ ।

26“ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆତ୍ମର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ବଧୂ ପାଳନ କରିବ । ସୁଦେଶୀୟ ହେଉ ବା ବିଦେଶୀୟ ହେଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ସକଳ ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ କର୍ମ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି କର୍ମ କରିବ ନାହିଁ । 27କାରଣ ତୁମ୍ଭର ପୁର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଦେଶବାସୀ ଏହିସବୁ ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ କର୍ମକରି ଦେଶକୁ ଅଶୁଚି କରିଛନ୍ତି । 28ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯଦି ସେହି ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ କର୍ମ କର, ତେବେ ଦେଶକୁ ଅଶୁଚି କରିବ । ଦେଶ ଯେପରି ତୁମ୍ଭର ପୁର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ନିବାସୀମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍‌ଗାର କଲା, ସେହିପରି ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍‌ଗାର କରିବ । 29ତେଣୁ ଯେଉଁମାନେ ଏହି ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ କର୍ମ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି କର୍ମ କରିବେ, ତେବେ ସେହି କର୍ମକାରୀ ପ୍ରାଣୀମାନେ ନିଜ ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ପୃଥକ୍ ରହବେ । 30ଏଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୁର୍ବପରି ଘୃଣ୍ୟକର୍ମ କରି ନିଜକୁ ଅଶୁଚି କରିବ ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆତ୍ମର ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ କରିବ । ଆମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ଅଛୁ ।”

ଇଗ୍ରାୟେଲ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅଧିକାରରେ

19 ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗାଙ୍କୁ କହିଲେ, 2“ଇଗ୍ରାୟେଲର ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ କୁହ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ପବିତ୍ର ହେବ । କାରଣ ଆମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ପବିତ୍ର ଅଛୁ ।

3“ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜ ନିଜ ପିତା ମାତାଙ୍କୁ ଭୟ ଓ ସମ୍ମାନ କରିବ । ଏବଂ ମୋର ବିଶ୍ୱାମତ୍ତ ପାଳନ କରିବ, କାରଣ ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ଅଟେ ।

4“ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରତିମାଗଣଙ୍କୁ ଉପାସନା କରିବା ଉଚିତ ନୁହଁ । କୌଣସି ଦେବତା ନିର୍ମାଣ କର ନାହିଁ । ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ଅଟେ ।

5“ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯଦି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ମଙ୍ଗଳାର୍ଥକ ବଳିଦାନ କର, ତେବେ ତାହା ଗୃହୀତ ହେବା ପାଇଁ ବଧୂ ଅନୁସାରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ । 6ବଳିଦାନ ଦିନ କିମ୍ବା ତା’ର ପରଦିନ ତାହା ଭୋଜନ କରାଯିବ । ଯଦି ତୁତୀୟ ଦିନକୁ ଅବଶିଷ୍ଟ ବଞ୍ଚିବ ତେବେ ତାକୁ ଦଗ୍ଧ କରିବ । 7ଯେବେ ତୁତୀୟ ଦିନ ତହିଁରୁ କିଛି ଭୋଜନ କରାଯିବ । ତେବେ ତାହା ଘୃଣାଯୋଗ୍ୟ ଓ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ ହେବ । 8ଆଉ ତହିଁର ଭୋକ୍ତା ନିଜ ଅପରାଧ ବହନ କରିବ । କାରଣ ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପବିତ୍ର ବସ୍ତୁ ଅପବିତ୍ର କଲା । ତେଣୁ ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ପୃଥକ୍ ରହିବ ।

9“ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅମଳ ସମୟରେ ଯେବେ ଗସ୍ୟ କାଟୁଛ ତେବେ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ନିଃଶେଷ କରି ଗସ୍ୟ କାଟିବ ନାହିଁ । କିମ୍ବା ନିଜ ଗସ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରରୁ ତ୍ୟକ୍ତ ଗସ୍ୟ ସାଉଣ୍ଡିବ ନାହିଁ । 10ପୁଣି ତୁମ୍ଭର ପ୍ରାଣାକ୍ଷେତ୍ରରୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରାଣା ଖୁଣ୍ଟି ତୋଳିବ ନାହିଁ କିମ୍ବା କ୍ଷେତ୍ରରେ ପଡ଼ିଥିବା ଫଳ ସାଉଣ୍ଡିବ ନାହିଁ । ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଦଗ୍ଧ ଓ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଛାଡ଼ି ଦେବ । ଆମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ଅଛୁ ।

11“ତୁମ୍ଭେମାନେ ଚୋରି କରିବ ନାହିଁ, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତାରଣା କରିବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ପରସ୍ପର ମିଥ୍ୟା କହିବ ନାହିଁ ।

12ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆତ୍ମ ନାମ ନେଇ ମିଥ୍ୟାଗଣ କରିବ ନାହିଁ । ତାହାକଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନାମ ଅପବିତ୍ର କରିବ, ଆମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁ ।

13“ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ପ୍ରତିବେଶୀ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ କରିବ ନାହିଁ ଓ ତାଙ୍କଠାରୁ ଚୋରି କରିବ ନାହିଁ । ପୁଣି ବେତନଦାବିର ବେତନ ରାତ୍ରିଠାରୁ ସକାଳ ଯାଏ ତୁମ୍ଭ ପାଖରେ ରହିବ ନାହିଁ ।

14“ତୁମ୍ଭେ ବଧୂରକୁ ଅଭିଗାପ ଦେବନାହିଁ ଓ ଅନ୍ୟ ଆଗରେ ଝୁଣ୍ଟିବାର ବସ୍ତୁ ରଖିବ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୟ କରିବ, ଆମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଛୁ ।

15“ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଗୁରରେ ପକ୍ଷପାତ କରିବ ନାହିଁ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦଗ୍ଧ ପ୍ରତି ସତ୍ତ୍ୱ ସ୍ତବଧା ଦେବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ବିଗୁରରେ ଧନୀ ପ୍ରତି ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେବ ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭର ପଡ଼ୋଶୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ନ୍ୟାୟ ବିଗୁର କରିବ । 16ତୁମ୍ଭେ ଖଳ କହି ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏଣେତେଣେ ବୁଲିବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ପ୍ରତିବେଶୀର ଦାବି ପ୍ରତି ବିପଦ ଆସିଲା ଭଳି କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ନାହିଁ । ଆମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁ ।

17“ତୁମ୍ଭେ ହୃଦୟରେ ଆପଣା ଭାଇ ପ୍ରତି ଘୃଣାଭାବ ରଖିବ ନାହିଁ । ଯଦି ତୁମ୍ଭର ପଡ଼ୋଶୀ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି କିଛି ଅନ୍ୟାୟ କରେ ତେବେ ତାକୁ ଅନୁଯୋଗ କରିବ, ମାତ୍ର ତାକୁ କ୍ଷମା ଦେବ । 18ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ ପ୍ରତିହଂସା କି ଦୈଷ୍ଟ୍ୟ କରିବ ନାହିଁ । ବରଂ ଆପଣା ପ୍ରତିବେଶୀକୁ ଆତ୍ମତୁଲ୍ୟ ପ୍ରେମ କରିବ, ଆମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁ ।

19“ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆତ୍ମର ସକଳବଧୂ ପାଳନ କରିବ । ତୁମ୍ଭେ ଭିନ୍ନଜାତୀୟ ପଶୁ ସହିତ ଆପଣା ପଶୁମାନଙ୍କୁ ସଙ୍ଗମ କରିବାକୁ ଦେବ ନାହିଁ । ପୁଣି ନିଜ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମିଶ୍ରିତ ବୀଜ ବୁଣିବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଦୁଇପ୍ରକାର ସୂତା ମିଶ୍ରିତ ବସ୍ତୁ ପିନ୍ଧିବ ନାହିଁ ।

20“ଅନ୍ୟ ଲୋକର କ୍ରୀତଦାସୀ ସହିତ ନଣେ ଯଦି ଯୌନ ସଂପର୍କ ରଖେ ତେବେ ସେ ଦଣ୍ଡନୀୟ ହେବ । ଅବଶ୍ୟ ତା’ର ପ୍ରାଣଦଣ୍ଡ ହେବ ନାହିଁ, କାରଣ ସେ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ ମୃତ୍ୟୁ ନୁହେଁ । 21ପୁଣି ସେ ପୁରୁଷ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସମାଗମ ତମ୍ବୁ ଦ୍ୱାର ନିକଟକୁ ଆପଣାର ଦୋଷାର୍ଥକ ବଳି ଅର୍ଥାତ୍ ଦୋଷାର୍ଥକ ମେଷ ଆଣିବ । 22ଆଉ ଯାଦକ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସେହି ଦୋଷାର୍ଥକ ମେଷ ଦ୍ୱାର ସେ ଯେଉଁ ପାପଗୁଡ଼ିକ କରିଅଛୁ, ସେହି ପାପଗୁଡ଼ିକ ସକାଶେ ସେ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରିବ ଓ ସେହି ପାପଗୁଡ଼ିକ କ୍ଷମା ହେବ ।

23“ଉବଷ୍ୟତରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦେଶରେ ପ୍ରବେଶ କରିବ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭୋଜନାର୍ଥେ ସେତେବେଳେ ବହୁପ୍ରକାର ଫଳବୃକ୍ଷ ରୋପଣ କରିବ । ମାତ୍ର ବୃକ୍ଷରୋପଣ ପରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତିନି ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପେକ୍ଷା କରିବ । ସେଥିରୁ କୌଣସି ଫଳ ବ୍ୟବହାର କରିବ ନାହିଁ । କାରଣ ତାହା ଅଶୁଚି । 24ତତ୍ପୂର୍ବ ବର୍ଷରେ ତହିଁର ସମସ୍ତ ଫଳ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରଶଂସାର୍ଥକ ଉପହାରରୂପେ ପବିତ୍ର ହେବ । 25ତା’ପରେ ପଞ୍ଚମ ବର୍ଷରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେ ବୃକ୍ଷରୁ ଫଳ ଖାଇ ପାରିବ । ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଭୁର ଫଳ ଫଳିବ, ଆମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ଅଛୁ ।

26“ତୁମ୍ଭେମାନେ ରକ୍ତ ସହତ କୌଣସି ଦ୍ରବ୍ୟ ଭୋଜନ କରିବ ନାହିଁ।

“ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗଣକତା ବା ଗୁଣ୍ଡଗୁଣ୍ଡ କହିବାର ବିଦ୍ୟା ବ୍ୟବହାର କରିବ ନାହିଁ।

27“ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜ ନିଜ ମସ୍ତକର କୋଣସବୁ ଗୋଲକାର କରିବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ନିଜ ନିଜ ଦାଢ଼ର କୋଣ ମୁଣ୍ଡନ କରିବ ନାହିଁ। 28ପୁଣି ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୃତ ଲୋକ ପାଇଁ ନିଜ ନିଜ ଗରୀରରେ ଅସ୍ତ୍ରାଘାତ କରିବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଦେହରେ ଚିତା କୁଟାଇବ ନାହିଁ। ଆମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଛୁ।

29“ତୁମ୍ଭେ ନିଜର କନ୍ୟାକୁ ବେଶ୍ୟା କରି ଅପବିତ୍ର କରିବ ନାହିଁ। ତାହାହେଲେ ଦେଶ ବେଶ୍ୟାବୃତ୍ତିରେ ପତିତ ହେବ ଓ ଦେଶ ପାପରେ ପରିପୁଣ୍ଣ ହେବ।

30“ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆତ୍ମ ବିଗ୍ରାମବନ ପାଳନ କରିବ ଓ ଆତ୍ମର ପବିତ୍ରସ୍ଥାନକୁ ସମାଦର କରିବ। ଆମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଛୁ।

31“ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭୁତୁଡ଼ିଆ କି ବୁଣିଆମାନଙ୍କର ଅନୁସରଣ କରନାହିଁ। ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲେ, ସେମାନଙ୍କର ଦ୍ଵାର ଅପବିତ୍ର ହେବ। ଆମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ଵର ଅଛୁ।

32“ବୃଦ୍ଧ ଲୋକଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଦିଅ। ସେମାନେ ତୁମ ପାଖକୁ ଆସିଲେ ଛଟା ହୋଇଯାଅ, ଛଟାହୋଇ ଥିଲେ ତାଙ୍କୁ ସମାଦର କରିବ। ତୁମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଭୟ କରିବା ଉଚିତ୍। ମୁଁ ନିତ୍ୟ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଟେ।

33“ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହତ ବାସ କରୁଥିବା ବିଦେଶୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମନ୍ଦ ଆଚରଣ କରିବ ନାହିଁ। 34ତୁମ୍ଭେମାନେ ସ୍ଵଦେଶୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେପରି ଆଚରଣ କରିବ, ତୁମ୍ଭ ସହବାସୀ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଆଚରଣ କରିବ। ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭଭୂଲ୍ୟ ପ୍ରେମ କରିବ। କାରଣ ମିଶର ଦେଶରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଦେଶୀ ଥିଲ। ଆମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ଵର ଅଛୁ।

35“ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିରୁର କଲବେଲେ କିମ୍ବା ମାପ କି ତୌଲ କଲବେଲେ ଅଧର୍ମ କରିବ ନାହିଁ। 36ଯଥାର୍ଥ ଦଣ୍ଡି, ଯଥାର୍ଥ ବଟକର, ଯଥାର୍ଥ ଝିଫା ଓ ଯଥାର୍ଥ ପଳା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ହେବ। ଯେ ମିଶର ଦେଶରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲେ ଆମ୍ଭେ ସେହି ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ଵର ଅଛୁ।

37“ଏଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋର ସମସ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ସମସ୍ତ ବିଧି ମାନ୍ୟକରି ପାଳନ କରିବ। ଚିରଦିନ ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଟେ।”

ପ୍ରତିମାପୂଜା ବିରୁଦ୍ଧରେ ସତର୍କବାଣୀ

20 ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗାଙ୍କୁ କହିଲେ, 2“ଆଉ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭ ଇଗ୍ରାୟେଲ ସମ୍ମାନଗଣଙ୍କୁ କହିବ ଇଗ୍ରାୟେଲ ସମ୍ମାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ହେଉ କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କ ସହତ ସହବାସୀ ପ୍ରବାସୀ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଲୋକ ଯଦି ଆପଣା ବଂଶର କାହାକୁ ମୋଲକ୍ ଦେବତା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପ୍ରଦାନ କରେ, ତେବେ ତାହାର ନିଗୂଢ଼ ପ୍ରାଣଦଣ୍ଡ ହେବ ଓ

ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନେ ତାକୁ ପଥର ମାରି ହତ୍ୟା କରିବେ। 3ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତା’ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଛଟା ହେବ। ତା’ର ଦେଶର ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ପୃଥକ୍ ରଖିବି। କାରଣ ସେ ମୋର ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ ଅପବିତ୍ର କରିଛ ଓ ମୋର ପବିତ୍ର ନାମକୁ ଅପବିତ୍ର କରିବାକୁ ମୋଲକ୍ ଦେବତା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିଜର ସମ୍ମାନମାନଙ୍କୁ ଦେଇଅଛି। 4ଯେଉଁ ଲୋକ ନିଜର ସମ୍ମାନମାନଙ୍କୁ ମୋଲକ୍ ଦେବତା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରେ, ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ବଧ କରାଯିବ। ଉଚିତ୍। ଦେଶର ଲୋକମାନେ ଯଦି ତାହା ପ୍ରତି ଚଷ୍ଟୁ ମୁଦ୍ରିତ କରନ୍ତି ଓ ତାହାକୁ ବଧ ନ କରନ୍ତି, 5ତେବେ ମୁଁ ସେହି ଲୋକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଓ ତା’ର ବଂଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯିବି, ସେମାନଙ୍କର ମୋଲକ୍ ଦେବତା ସହତ ଜଡ଼ିତ ହେବା କାରଣରୁ, ତା’ର ଦେଶବାସୀଠାରୁ ତାକୁ ଓ ତା’ର ଅନୁସରଣକାରୀମାନଙ୍କୁ ଦୂରେଇ ରଖିବି।

6“ଯେଉଁ ଲୋକ ଭୁତୁଡ଼ିଆ ଓ ବୁଣିଆମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟଭିଚାର କରିବାକୁ ଅନୁସରଣ କରେ ସେହି ପ୍ରାଣୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆମ୍ଭେ ଯିବ। ଯେହେତୁ ସେ ଆତ୍ମ ପ୍ରତି ଅବିଶ୍ଵାସ, ଆମ୍ଭେ ତାକୁ ତାହାର ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପୃଥକ୍ ରଖିବ।

7“ଏଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜକୁ ପବିତ୍ର କର ଓ ପବିତ୍ର ହୁଅ। କାରଣ ଆମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ଵର ଅଛୁ। 8ମନେରଖ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋର ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ କରିବା ଉଚିତ୍। ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କଲି।

9“ଯେ ନିଜର ପିତାମାତାଙ୍କୁ ଅଭିଗାପ ଦିଏ, ସେ ନିରୀକ୍ଷିତ ହତ ହେବ। ଯେହେତୁ ସେ ପିତାମାତାଙ୍କୁ ଅଭିଗାପ ଦେଇଥିଲ, ସେଥିପାଇଁ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡରେ ଅପରାଧୀ।

ଯୌନ ଫଂପକର୍ଯ୍ୟ ପାପବୃତ୍ତକପାଇଁ ଦଣ୍ଡ

10“ଯଦି କୌଣସି ପୁରୁଷ ତା’ର ପ୍ରତିବେଶୀର ଭ୍ରାଯ୍ୟା ସହତ ଯୌନ ଫଂପକର୍ଯ୍ୟ ରଖେ, ତେବେ ସେ ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ଉଭୟେ ବ୍ୟଭିଚାର ପାଇଁ ଅପରାଧୀ ଓ ଉଭୟେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବା ଉଚିତ୍। 11ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ତା’ର ପିତୃଭ୍ରାଯ୍ୟା ସହତ ଦୈହକ ଫଂପକର୍ଯ୍ୟ ରଖେ, ସେ ତାଙ୍କର ପିତାକୁ ଅସମ୍ମାନ କରିଥାଏ। ତେବେ ସେ ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ଉଭୟେ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ପାଇବେ। ସେମାନେ ନିଜର ଅପରାଧ ପାଇଁ ଦାୟୀ ରହିବେ। ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ତା’ର ପିତାର ଅଟେ।

12“ଯଦି କୌଣସି ଲୋକ ତା’ର ପୁତ୍ରବଧୂ ସହତ ଯୌନ ଫଂପକର୍ଯ୍ୟ ରଖେ, ତେବେ ସେ ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ଉଭୟଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରାଯିବ। ସେମାନେ ଅତି ଦୟନୀୟ ଅପରାଧ କରିଛନ୍ତି ଓ ସେମାନେ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ପାଇବେ।

13“ଯଦି କୌଣସି ପୁରୁଷ ଅନ୍ୟ ଏକ ପୁରୁଷ ସହତ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକପରି ଯୌନ ଫଂପକର୍ଯ୍ୟ ରଖେ ତେବେ ସେମାନେ ଉଭୟେ ଅତି ଭୟଙ୍କର ପାପ କରିଛନ୍ତି। ସେମାନେ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ପାଇବା ଉଚିତ୍। ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଅପରାଧ ବହନ କରିବେ।

14“ଯଦି କେହି କୌଣସି ସ୍ତ୍ରୀ ସହତ ଓ ତା’ର ମାତା ସହତ ଯୌନକ୍ରିୟା କରେ, ତେବେ ସେ ପୁରୁଷ ସହତ ସେ ଦୁଇ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କରାଯିବ। ଏପରି ଦୟନୀୟ ପାପ ଯେପରି ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନ ହୁଏ।

15“ଯଦି କେହି କୌଣସି ପଶୁକୁ ସଙ୍ଗ୍ରହ କରେ, ତେବେ ସେ ନିଶ୍ଚୟ ହତ ହେବ ଓ ଭ୍ରମ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହି ପଶୁକୁ ବଧ କରିବ। 16ଯେବେ କୌଣସି ସ୍ତ୍ରୀ କୌଣସି ପଶୁ ସହତ ସଙ୍ଗ୍ରହ କରେ, ତେବେ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ସେହି ପଶୁ ଉଭୟଙ୍କୁ ବଧ କରାଯିବ। ସେମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ହତ ହେବେ। ସେମାନଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁଦିନିତ ଅପରାଧ ପାଇଁ ସେମାନେ ଦାୟୀ ହେବେ।

17“ଯଦି କେହି ନିଜର ଭଗିନୀଙ୍କ ଅର୍ଥାତ୍ ପିତୃକନ୍ୟା କିମ୍ବା ମାତୃକନ୍ୟାକୁ ବିବାହ କରେ ଓ ଉଭୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯୌନ ସଂପର୍କ ହୁଏ, ତେବେ ତାହା ଲଜ୍ଜାଦନକ। ସେମାନେ ସର୍ବସାଧାରଣରେ ଦଣ୍ଡିତ ହେବା ଉଚିତ୍ ଓ ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କ ଠାରୁ ପୃଥକ୍ ରହିବେ। ଯେଉଁ ଲୋକ ତା’ର ନିଜର ଭଉଣୀ ସହତ ଶାରୀରିକ ସଂପର୍କ ଥିଲା ଏବଂ ସେ ନିଜେ ତା’ର ପରଶାପ ଭୋଗ କରିବ।

18“ଯଦି କେହି ରଜସ୍ୱଳା ନାରୀ ସହତ ଯୌନସଂପର୍କ ରଖେ, ତେବେ ଉଭୟେ ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ପୃଥକ୍ ରହିବା ଉଚିତ୍। ସେମାନେ ଅପରାଧୀ କାରଣ ସେମାନେ ତା’ର ମାସିକ କ୍ଷରଣ ଅନାବୃତ୍ତ କରିଛନ୍ତି।

19“ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ମାଉସୀ କିମ୍ବା ପିଉସୀ ସହତ ଯୌନ ସଂପର୍କ ରଖିବ ନାହିଁ। ତାହା ନିଜର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ସଂପର୍କୀୟ ସହତ ଅପରାଧ ହେବ ଓ ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ ନିଜନିଜ ଅପରାଧ ବହନ କରିବେ।

20“ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ କକାର ସ୍ତ୍ରୀ ସହତ ଯୌନ ସଂପର୍କ ରଖିବ, ଏହା କରିବା ଦ୍ୱାରା ସେ ତାଙ୍କର କକାକୁ ଅସମ୍ମାନ ଦେଖାଇବ। ସେହି ସ୍ତ୍ରୀର ଶାରୀରିକ ସଂପର୍କ, ସେ ଲୋକର କକା ପାଇଁ ଆରକ୍ଷିତ। ଉଭୟେ ପୁରୁଷ ଓ ଶୁଦ୍ରୀ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଦଣ୍ଡିତ ହେବ ଓ ସେମାନେ ନିଃସନ୍ତାନ ହୋଇ ମରିବେ।

21ଯଦି କେହି ଭ୍ରତୃବଧୁକୁ ବିବାହ କରେ, ଏହା ଗୋଟିଏ ଅଶୁଭ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ, ସେ ତାଙ୍କର ଭାଇଙ୍କୁ ଅସମ୍ମାନ କରିଥାଏ। ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ତା’ର ଭାଇର ଅଟେ। ସେମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ ହେବ ନାହିଁ।

22“ଏଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆତ୍ମର ସମସ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ବିଧି ମାନ୍ୟ କରି ପାଳନ କରିବ। ଆତ୍ମେ ଯେଉଁ ଦେଶରେ ବାସ କରିବାକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଯାଉଅଛୁ, ସେହି ଦେଶ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍‌ଗାର କରିବ ନାହିଁ। 23ପୁଣି ଆତ୍ମେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରୁ ଯେଉଁ ଦେଶୀୟମାନଙ୍କୁ ତଡ଼ି ଦେଉଛୁ, ସେମାନଙ୍କ ଆଚରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ କରିବ ନାହିଁ। କାରଣ ସେମାନେ ସେହିସବୁ ଦୁଷ୍ଟକର୍ମ କରିବାରୁ ଆତ୍ମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୂଷ୍ଟ କଲୁ।

24“ମୁଁ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ କହିଲି, “ସେମାନଙ୍କର ଭୃମି ତୁମ୍ଭେ ଅକ୍ଷୟ କରିବ, ମୁଁ କହିବି ଏହା ତୁମ୍ଭେ ଅକ୍ଷୟ କରିବ। ଏହା ଗୋଟିଏ ଭୃମି ଯେଉଁଠାରେ ଦୁଧ ଓ ମଧୁ ବହ ଯାଉଥାଏ।

“ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ଅଟେ। ଏବଂ ମୁଁ ଅନ୍ୟ ଦେଶଗୁଡ଼ିକଠାରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପୃଥକ କଲି। 25ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣ-ଅଶୁଣ ପଶୁ ଓ ଶୁଣ-ଅଶୁଣ ପକ୍ଷୀ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଭେଦ ଜାଣିବ। କୌଣସି ଅଶୁଣ ପଶୁ କିମ୍ବା ପକ୍ଷୀ ଭୋଜନ କରିବ ନାହିଁ ଓ ଉରୋଗାମୀ ପ୍ରାଣୀ ମଧ୍ୟ ଖାଇବ

ନାହିଁ। ଆତ୍ମେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଦୂଷ୍ଟାୟୋଗ୍ୟ କରିଅଛୁ। 26ପୁଣି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆତ୍ମ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ପବିତ୍ର ହେବ। କାରଣ ଆତ୍ମେ ସଦାପ୍ରଭୁ ପବିତ୍ର ଅଛୁ। ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ଆତ୍ମର ହେବ ଏଥିପାଇଁ ଆତ୍ମେ ଅନ୍ୟ ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ତୁମ୍ଭକୁ ପୃଥକ୍ କରିଅଛୁ।

27“ଯେଉଁ ପୁରୁଷ ବା ସ୍ତ୍ରୀ ଭୁରୁଡ଼ିଆ ବା ଗୁଣିଆ ହେବ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ହତ ହେବେ। ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଥର ଫିଙ୍ଗି ବଧ କରିବେ। ସେମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ନିହତ ହେବେ।”

ଯାଦକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଧି

21 ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ହାରୋଣଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯାଦକଗଣଙ୍କୁ କୁହ, ଜଣେ ଯାଦକ ଏକ ମୃତବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଛୁଇଁ ନିଜକୁ ଅଶୁଣ କରିବ ନାହିଁ। 2କେବଳ ନିଜର ନିକଟ ଛାତି ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜର ପିତା, ମାତା, ପୁତ୍ର, କନ୍ୟା ଓ ଭ୍ରାତା ନିମନ୍ତେ ସେ ଅଶୁଣ ହେବ। 3ପୁଣି ନିଜର ଅବିବାହିତା ଭଗିନୀର ମୃତ୍ୟୁ ହେଲେ ସେ ତା’ପାଇଁ ଅଶୁଣ ହେବ। 4ମାତ୍ର ସେ ଯାଦକ ନିଜର କ୍ରୀତଦାସର ମୃତ୍ୟୁରେ ନିଜକୁ ଅଶୁଣ କରିବ ନାହିଁ।

5“ଆଉ ଯାଦକଗଣ ସେମାନଙ୍କର ମସ୍ତକ ମୁଣ୍ଡନ କରିବେ ନାହିଁ। ଆପଣା ଦାଢ଼ର କୋଣ କ୍ଷୌର କରିବେ ନାହିଁ, କିମ୍ବା ନିଜ ନିଜ ଶରୀରରେ ଅସ୍ତ୍ରାଘାତ କରିବେ ନାହିଁ। 6ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଇଁ ପବିତ୍ର ହେବେ। ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନାମକୁ ଅପବିତ୍ର କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ। କାରଣ ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଉପହାର ଦିଅନ୍ତି। ଅର୍ଥାତ୍ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଖାଦ୍ୟ ସେମାନେ ଦିଅନ୍ତି। ତେଣୁ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ପବିତ୍ର ହେବା ଉଚିତ୍।

7“ଜଣେ ଯାଦକ ତା’ର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ପବିତ୍ର ସେବକ। ତେଣୁ ସେ କୌଣସି ବେଶ୍ୟାକୁ, କଳଙ୍କିନୀକୁ କିମ୍ବା ସ୍ୱାମୀ ପରିତ୍ୟକ୍ତା ନାରୀକୁ ବିବାହ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ। 8ତୁମ୍ଭେ ନିଶ୍ଚିତ୍ ହୁଅ ଯେ, ଯାଦକ ପବିତ୍ର ଅଟେ। କାରଣ ସେ ତୁମ୍ଭର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ନୈବେଦ୍ୟ ଅର୍ପଣ କରିଥାଏ। ତୁମ୍ଭେ ତାକୁ ପବିତ୍ର ବୋଲି ବିବେଚନା କରିବା ଉଚିତ୍। କାରଣ ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଯିଏ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରେ। ମୁଁ ନିଜେ ପବିତ୍ର।

9“ଆଉ କୌଣସି ଯାଦକର କନ୍ୟା ବ୍ୟଭିଚାରଣୀ ହେଲେ ସେ ନିଜକୁ ଅପବିତ୍ର କରେ ଓ ନିଜ ପିତାକୁ ମଧ୍ୟ ଅପବିତ୍ର କରେ। ତେଣୁ ସେ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ ହେବ।

10“ଆଉ ନିଜ ଭ୍ରାତାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଯେଉଁ ଲୋକ ମହାଯାଦକ ହୋଇଅଛୁ, ଯାହାର ମସ୍ତକରେ ଅଭିଷେକାର୍ଥକ ତୈଳ ଢଳା ଯାଇଅଛୁ, ଆଉ ଯିଏ ପବିତ୍ର ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରିବାକୁ ପଦବୀରେ ନିୟୁକ୍ତ ହୋଇଅଛୁ, ସେ ନିଜ ମସ୍ତକର କେଶ ମୁକୁଳା କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ଓ ନିଜ ବସ୍ତ୍ର ଶରିରା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ। 11ସେ ଗୃହ ଭିତରେ ଗବକୁ ଛୁଇଁ ନିଜକୁ ଅଶୁଣ କରିବ ନାହିଁ। ସେ ନିଜର ପିତାମାତାଙ୍କ ଗବ ନିକଟକୁ ମଧ୍ୟ ଯିବ ନାହିଁ। 12ଆଉ ଜଣେ ମହାଯାଦକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନରୁ ବାହାରିବ ନାହିଁ। କିମ୍ବା ଆପଣା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନକୁ ଅପବିତ୍ର କରିବ ନାହିଁ। କାରଣ

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅଭିଷେକାର୍ଥକ ତୈଳ ତାହା ମସ୍ତକରେ ଢଳାଯାଇ ତାଙ୍କୁ ମହାଯାଜକ ପଦରେ ଅଭିଷିକ୍ତ କରାଯାଇଛି । ଆମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଛୁ ।

13“ଦଣ୍ଡେ ମହାଯାଜକ କେବଳ ଦଣ୍ଡେ ଅନୁଭାକୁ ବା କୁମାରୀକୁ ବିବାହ କରିବ । 14ସେ ବିଧବା, ପରିତ୍ୟକ୍ତା, କଳଙ୍କିନୀ କମ୍ପା ବେଶ୍ୟାକୁ ବିବାହ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ସେ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେବଳ ଏକ କୁଆଁରୀ କନ୍ୟାକୁ ବିବାହ କରିବା ଉଚିତ୍ । 15ଆଉ ସେ ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିଜ ବଂଶ ଅପବିତ୍ର କରିବ ନାହିଁ, କାରଣ ଆମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାହାକୁ ପବିତ୍ର କରୁ ।”

16ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, 17“ତୁମ୍ଭେ ହାରୋଣଙ୍କୁ କୁହ, ତୁମ୍ଭର ବଂଶଧରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯାହାର ଗରୀରରେ ଖୁଣ ଆଏ, ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଶିଷ୍ଟ ରୋଚି ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା ପାଇଁ ନିକଟକୁ ଯିବ ନାହିଁ । 18ଯେକୌଣସି ଲୋକର ଖୁଣ ଅଛି, ସେ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେବନାହିଁ ।

- ବିଶେଷ କରି ଅନ୍ଧଲୋକ,
- କି ଛୋଟା,
- କି ବିକୃତ ନସିକା,
- କି ଅଧିକାଙ୍ଗ ।
- 19 କି ଭଗ୍ନପଦ, କି ଭଗ୍ନହସ୍ତ,
- 20 କି କୁଦା, କି ବାମନ,
- କି ଖୁଣ ଥିବା ଚକ୍ଷୁ,
- କି ଯାଦୁରୋଗୀ,
- କି କାନ୍ଧୁରୋଗୀ
- କି ଭଗ୍ନକୋଷା ।

21ହାରୋଣ ଯାଜକର ବଂଶଧର ମଧ୍ୟରେ ଏପରି ଖୁଣ ବିଶିଷ୍ଟ ଲୋକ ଥିଲେ, ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉପହାର ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା ପାଇଁ ବେଦୀ ନିକଟକୁ ଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଆଉ ତା’ର ଖୁଣ ଥିବାରୁ ସେ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ନିକଟକୁ ଗସ୍ୟ ଉଷ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା ପାଇଁ ଆସିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । 22ସେ ଆପଣା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ମହାପବିତ୍ର ବା ପବିତ୍ର ରୋଚି ଭୋଜନ କରିବ । 23ମାତ୍ର ବିଜ୍ଞେଦବସ୍ତ୍ରର ଭିତରକୁ ଯିବ ନାହିଁ କମ୍ପା ଯଜ୍ଞବେଦୀ ନିକଟକୁ ଆସିବ ନାହିଁ, କାରଣ ତାହାର ଖୁଣ ଅଛି, ସେ ଆମ୍ଭର ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ସକଳ ଅପବିତ୍ର କରିବ ନାହିଁ । କାରଣ ଆମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେହି ସମସ୍ତ ପବିତ୍ର କରୁ ।”

24ଏହପରି ମୋଶା ହାରୋଣଙ୍କୁ, ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରଗଣଙ୍କୁ ଓ ଇଗ୍ରାୟେଲର ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ ଏହିସବୁ କହିଲେ ।

22 ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, 2“ତୁମ୍ଭେ ହାରୋଣଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରଗଣଙ୍କୁ କୁହ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ସନ୍ତାନଗଣର ପବିତ୍ରୀକୃତ ଦ୍ରବ୍ୟ ବିଷୟରେ ସାବଧାନ ହୁଅ, ସେହି ପବିତ୍ର ଦ୍ରବ୍ୟ ମୋ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ସର୍ଗୀକୃତ । ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେ ଯାଜକମାନେ ତାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବ ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେସବୁ ବ୍ୟବହାର କରି ଆମ୍ଭ ନାମରେ ଅପବିତ୍ର କର ନାହିଁ । ଆମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଛୁ ।

3ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ ବଂଶଧରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଯଦି ସେ ଦ୍ରବ୍ୟକୁ ଛୁଁଏ ସେ ଲୋକ ଅପବିତ୍ର ହେବ ଓ ସେ ମୋଠାରୁ ପୃଥକ୍ ରହିବ । କାରଣ ଇଗ୍ରାୟେଲର ସନ୍ତାନଗଣ ଆମ୍ଭ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେ ସବୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିଛନ୍ତି । ଆମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଛୁ ।

4“ଯଦି ହାରୋଣ ବଂଶଧରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ କେହି ଚର୍ମରୋଗୀ କମ୍ପା ବୀର୍ଯ୍ୟ କ୍ଷତ ରୋଗୀ ହୁଏ, ସେ ଶୁଣି ନହେବା ଯାଏ ମୋର ପବିତ୍ର ଦ୍ରବ୍ୟ ଭୋଜନ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହଁ । ଯିଏ କେହି ଗବକୁ ଛୁଁଏ କମ୍ପା ବୀର୍ଯ୍ୟପାତ ହେଉଥିବା କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟକୁ ଛୁଁଏ, ସେ ଅଶୁଣି ହୁଏ । ଗୋଟିଏ ଗବକୁ ଛୁଇଁବା ଦ୍ୱାରା ସେ ମଧ୍ୟ ଅଶୁଣି ହେବ କମ୍ପା ଗୋଟିଏ ମଣିଷ ଯାହାର ଗାରୀରକ କ୍ଷରଣ ହୋଇଛି, 5ଅବା ସେ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଅଶୁଣି ହୋଇପାରେ ଏପରି କୌଣସି ଉରୋଗୀମା ଦନ୍ତକୁ କି କୌଣସି ପ୍ରକାର ଅଶୁଣି ମନୁଷ୍ୟକୁ ଛୁଁଏ । 6ଯଦି ସେ ସେହିସବୁ ଦ୍ରବ୍ୟ ଛୁଁଏ ତେବେ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଶୁଣି ରହିବ । ସେ ଆପଣା ଗରୀରକୁ ଜଳରେ ନଧୋଇବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ପବିତ୍ର ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବ ନାହିଁ । 7ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ପରେ ସେ ପବିତ୍ର ଖାଦ୍ୟ ଭୋଜନ କରିବା ଉଚିତ୍ । କାରଣ ପବିତ୍ର ଖାଦ୍ୟ ମଧ୍ୟରୁ କିଛି ଖାଦ୍ୟ ତାହାର ଅଟେ ।

8“ସେ ସ୍ୱୟଂମୃତ ବା ପଶୁଦ୍ୱାରା ହତ ଜନ୍ତୁର ମାଂସ ଭୋଜନ କରି ନିଜକୁ ଅଶୁଣି କରିବ ନାହିଁ । ଆମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଛୁ ।

9“ଏଣୁ ସେମାନେ ମୋର ନିୟମ ଯନ୍ ସହକାରେ ରକ୍ଷା କରିବା ଉଚିତ୍ । ଯଦି ସେମାନେ ତାହା ନ କରନ୍ତି, ତେବେ ସେଥିସକାଶେ ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ପାପ ବହନ କରିବେ ଓ ତହିଁରେ ମରିବେ, ମୁଁ ସର୍ବଦା ଆଗାମୀ ସବୁସମୟର ସଦାପ୍ରଭୁ । ଏବଂ ଯାଜକମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ମୁଁ ବାଛିଛି । 10କେବଳ ଯାଜକ ପରିବାରର ଲୋକ ପବିତ୍ର ଖାଦ୍ୟ ଭୋଜନ କରିବେ । ଅନ୍ୟ ବଂଶୀୟ କୌଣସି ଲୋକ ଅବା ଯାଜକ ଗୃହରେ ପ୍ରବାସକାରୀ ଅବା ବର୍ତ୍ତନକାରୀ ଦାସ ପବିତ୍ର ଖାଦ୍ୟ ଭୋଜନ କରିବେ ନାହିଁ । 11ମାତ୍ର ଯାଜକର ରୂପାରେ କିଣା ଯାଇଥିବା କ୍ରୀତଦାସ ସେହି ପବିତ୍ର ଖାଦ୍ୟ ଭୋଜନ କରିପାରିବ । ଆଉ ତା’ର ଗୃହଦାତ କ୍ରୀତଦାସମାନେ ତାହାର ଅନ୍ନ ଭୋଜନ କରିପାରିବେ । 12ଯାଜକର କନ୍ୟା ଯଦି ଯାଜକ ଭିନ୍ନ ଅନ୍ୟ ଲୋକକୁ ବିବାହ କରେ ତେବେ ସେ ପବିତ୍ର ନୈବେଦ୍ୟ ମଧ୍ୟରୁ ଭୋଜନ କରିବ ନାହିଁ । 13ମାତ୍ର ଯାଜକର କନ୍ୟା ଯଦି ବିଧବା ବା ପରିତ୍ୟକ୍ତା ହୋଇ ନିଃସନ୍ତାନ ହୋଇଥାଏ ଓ ପୁନର୍ବୀର ଆସି ପିତୃଗୃହରେ ବାଲ୍ୟାବସ୍ଥାପରି ବାସ କରେ, ତେବେ ସେ ଆପଣା ପିତାର ଅନ୍ନ ଭୋଜନ କରିବ, ମାତ୍ର ଭିନ୍ନ ବଂଶୀୟ ଲୋକେ ତାହା ଭୋଜନ କରିବେ ନାହିଁ ।

14“ଯଦି କେହି ଅଜ୍ଞାତସାରରେ ପବିତ୍ର ଖାଦ୍ୟ ଭୋଜନ କରିଥାଏ, ତେବେ ସେ ଦ୍ରବ୍ୟର ମୂଲ୍ୟର ଏକ ପଞ୍ଚମାଂଶ ଅଧିକ ମୂଲ୍ୟ ଯାଜକକୁ ପବିତ୍ର ନୈବେଦ୍ୟ ରୂପେ ପରିଗୋଧ କରିବ ।

15“ଇଗ୍ରାୟେଲର ସନ୍ତାନଗଣ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯେଉଁସବୁ ପବିତ୍ର ଉପହାର ଉତ୍ସର୍ଗ କରନ୍ତି, ଯାଜକଗଣ ତାହାସବୁ ଅପବିତ୍ର କରିବେ ନାହିଁ । 16ପୁଣି ତାହା ହୋଇପାରେ,

ଯଦି ଯାଦକଗଣ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ନିଜର ପବିତ୍ର ନୈବେଦ୍ୟ ଖାଇବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦେଇ ନୋରୀମାନା କରିପାରନ୍ତି । କାରଣ କେବଳ ମୁଁ ଯେ କି ନୈବେଦ୍ୟକୁ ପବିତ୍ର କରିଅଛି ।”

17 ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, 18 “ତୁମ୍ଭେ ହାରୋଣଙ୍କୁ, ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ ଓ ଇଗ୍ରାୟେଲର ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ କୁହ, ଇଗ୍ରାୟେଲ ବଂଶର ହୁଅନ୍ତୁ କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କ ସହବାସୀ ବିଦେଶୀ ହୁଅନ୍ତୁ, ଯେଉଁମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ହୋମବଳି ନିମନ୍ତେ ମାନତପୂର୍ବକ ବା ସ୍ୱେଚ୍ଛାପୂର୍ବକ କୌଣସି ନୈବେଦ୍ୟ ଆଣନ୍ତି । 19-20 ସେମାନେ ଗ୍ରାହ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ନିଖୁଣ ଅଣ୍ଡିର ମେଷ, ଗୋରୁ କିମ୍ବା ଫୁଛାଗ ଉତ୍ତର କରିବା ଉଚିତ୍ । ମାତ୍ର ଖୁଣ୍ଟାଏ ପ୍ରାଣୀକୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଉତ୍ତର କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । କାରଣ ତାହା ନୈବେଦ୍ୟରୂପେ ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ ।

21 “ମାତ୍ର କୌଣସି ଲୋକ ମାନସିକ ସିଦ୍ଧି ନିମନ୍ତେ ଅବା ସ୍ୱେଚ୍ଛାଦତ୍ତ ଉପହାର ନିମନ୍ତେ ଗୋଠରୁ ଅବା ପଲରୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ମଙ୍ଗଳାର୍ଥକ ବଳି ଉତ୍ତର କରେ, ତେବେ ତାହା ଗ୍ରାହ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ନିଖୁଣ ପଶୁ ହେବ ଓ ତାହାଠାରେ କୌଣସି ଖୁଣ ନ ଥିବ । 22 ଅକ୍ଷ, ଖଞ୍ଜା, ଛୋଟା, ଆବୁଆ, ଦାଦୁଆ କି ରୁଗ୍ଣ ଧପର ପଶୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଉତ୍ତର କରିବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ନୈବେଦ୍ୟ ରୂପେ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ଉପରେ ଉତ୍ତର କରିବ ନାହିଁ ।

23 “ତୁମ୍ଭେ ଗୋଟିଏ ପଶୁର, ଯାହାର ଗୋଟିଏ ଗୋଡ଼ ଅତି ଲମ୍ବା କିମ୍ବା ଗୋଟିଏ ଅସମାନ ପାଦ ଉତ୍ତର କରିପାର, ମାତ୍ର ମାନସିକ ଗାନ୍ଧ ନିମନ୍ତେ ସେପରି ଗାଈ କିମ୍ବା ମେଣ୍ଟା ଗ୍ରାହ୍ୟ ହେବନାହିଁ ।

24 “ଆଉ ମଧ୍ୟ ଯେଉଁ ପ୍ରାଣୀର କୋଷ ମୋଡ଼ା କି ଛେରା କି ଭଙ୍ଗା କି କଟା ଧପର ପଶୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ତର କରିବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଦେଶରେ ଧପର କରିବ ନାହିଁ ।

25 “ବିଦେଶରୁ ଆସିଥିବା କୌଣସି ପଶୁକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ବଳିଦାନ କରିବ ନାହିଁ, କାରଣ ସେଗୁଡ଼ିକ ଆଘାତପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଇ ପାରନ୍ତି କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କଠାରେ ଖୁଣ ଥାଇପାରେ । ତେଣୁ ସେଗୁଡ଼ିକ ଗ୍ରାହ୍ୟ ହେବନାହିଁ ।”

26 ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, 27 “ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ଗୋରୁ କି ମେଷ କି ଛାଗ ଦନ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ସାତଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତା’ର ମାଆ ସହିତ ରହିବ । ଅଷ୍ଟମ ଦିନପରେ ତାହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନୈବେଦ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଗ୍ରାହ୍ୟ ହେବ । 28 ଗାଈ କିମ୍ବା ମେଷୀ ହେଉ, ତାହାକୁ ଓ ତାହାର ଛୁଆକୁ ଏକାଦିନ ଦୁହିଁଙ୍କୁ ବଧ କରିବ ନାହିଁ ।

29 “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେତେବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟାସର୍ଥ ବଳିଦାନ ଉତ୍ତର କର, ତୁମ୍ଭେ ଏହା ଠିକ୍ ପଦ୍ଧତିରେ ଉତ୍ତର କରିବା ଉଚିତ୍ ଯାହା ଫଳରେ ତାହା ଗ୍ରାହ୍ୟ ହେବ । 30 ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେହିଦିନ ସମସ୍ତ ମାଂସ ଭକ୍ଷଣ କରିବ, ପ୍ରଭୃତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତହିଁରୁ କିଛି ଅବଶିଷ୍ଟ ରଖିବ ନାହିଁ, ଆମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଛୁ ।

31 “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭର ଆଜ୍ଞା ମାନ୍ୟକରି ପାଳନ କରିବ ।

ଆମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଛୁ । 32 ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭର ପବିତ୍ର ନାମ ଅପବିତ୍ର କରିବ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରେ ପବିତ୍ରରୂପେ ମାନ୍ୟ ହେବା । 33 ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମିଶର ଦେଶରୁ ଆଣିଛନ୍ତି ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରିଛନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ସେହି ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ଅଛୁ ।”

ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବିଗ୍ରାମଦାନ

23 ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, 2 “ତୁମ୍ଭେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ କୁହ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଯେଉଁସବୁ ନିରୂପିତ ପର୍ବ ପବିତ୍ର ସତ୍ତା ବୋଲି ଘୋଷଣା କରିବ, ଆମ୍ଭର ସେସମସ୍ତ ପର୍ବ ଏହି ।

ବିଗ୍ରାମ ଦାନ

3 “ଛଅଦିନ କାମ କରାଯିବ, ମାତ୍ର ସପ୍ତମଦିନ ବିଗ୍ରାମଦାନ । ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର ସତ୍ତା ହେବ । ତୁମ୍ଭେମାନେ କୌଣସି ପ୍ରକାର କର୍ମ କରିବ ନାହିଁ । ତାହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ନିବାସ ସ୍ଥାନରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବିଗ୍ରାମଦାନ ହେବ ।

ନିସ୍ତାର ପର୍ବ

4 “ଏଗୁଡ଼ିକ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିରୂପିତ ପର୍ବ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେହି ନିରୂପିତ ଦିନରେ ପବିତ୍ର ସତ୍ତା ଘୋଷଣା କରିବ । 5 ପ୍ରଥମ ମାସରେ, ମାସର ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଦିନରେ ସନ୍ଧ୍ୟାବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିସ୍ତାରପର୍ବ ହେବ ।

ତାଡ଼ିଗୁନ୍ୟ ରୋଚାର ପର୍ବ

6 “ପୁଣି ସେହି ମାସର ପଞ୍ଚଦଶ ଦିନରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତାଡ଼ିଗୁନ୍ୟ ରୋଚାର ପର୍ବ ହେବ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ସାତଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଡ଼ିଗୁନ୍ୟ ରୋଚା ଭୋଜନ କରିବ । 7 ପର୍ବର ପ୍ରଥମ ଦିନରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପବିତ୍ର ସତ୍ତା ହେବ । ସେଦିନ ତୁମ୍ଭେମାନେ କୌଣସି ବ୍ୟବସାୟ କର୍ମ କରିବ ନାହିଁ । 8 ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ସାତଦିନ ଯାଏ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବଳିଦାନ ଉତ୍ତର କରିବା ଉଚିତ୍ । ସପ୍ତମ ଦିନରେ ବିଶେଷ ସତ୍ତା ହେବ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେଦିନ କୌଣସି ବ୍ୟବସାୟ କିମ୍ବା କୌଣସି ଚରାଚରତ କର୍ମ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ।”

ପ୍ରଥମ ଗସ୍ୟ ଅମଳର ପର୍ବ

9 ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, 10 “ତୁମ୍ଭେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ କୁହ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେବୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେ ଦେଶରେ ପ୍ରବେଶ କରିବ । ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗସ୍ୟ କାଟିବ, ସେତେବେଳେ ପ୍ରଥମ କଟା ଗସ୍ୟରୁ ଏକବିଠା ଯାଦକ ନିକଟକୁ ଆଣିବ । 11 ତହିଁରେ ସବୁଦିନ ପାଇଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଗ୍ରାହ୍ୟ ହେବ । ନିମନ୍ତେ ଯାଦକ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସେହି ବିଠା ଟେକିବ । ବିଗ୍ରାମଦାନ ପରେ ସେ ଏହାକୁ ଝୁଲାଇବା ଉଚିତ୍ ।

12 “ପୁଣି ଯେଉଁଦିନ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେହି ବିଠା ଦୋଳାଇବ ସେହିଦିନ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ହୋମବଳି

ନିମନ୍ତେ ଏକବର୍ଷାୟ ନିଖୁଣ ମେଷବସ୍ତ୍ର ଗୋଟିଏ ଉତ୍ତର କରବ । 13ପୁଣି ଏହିଫାର ଦୁଇ ଦଶମାଂଶ ତୈଳ ମିଶ୍ରିତ ସରୁ ମଇଦା ସେହଦନ ଗନ୍ଧ ନୈବେଦ୍ୟରୂପେ ଉତ୍ତର କରାଯିବ । ଡାହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସ୍ତ୍ରାବିତ ନୈବେଦ୍ୟ ହେବ, ଆଉ ଏକ ଚତୁର୍ଥାଂଶ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ତହିଁର ପେୟ ନୈବେଦ୍ୟରୂପେ ଉତ୍ତର କରାଯିବ । 14ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନୂତନ ଗନ୍ଧ୍ୟର ନୈବେଦ୍ୟ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନ ଆଣିଛ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭେମାନେ ରୋଟି, କି ଉଦା ଗନ୍ଧ୍ୟ କି ଫଳ ଖାଇବ ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ନିବାସସ୍ଥାନରେ ଏହା ପରୁଷାନୁକ୍ରମେ ପାଳନୀୟ ଅନନ୍ତକାଳୀନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ହେବ ।

ପେଣିକ୍ଷୁ ପର୍ବ

15“ଅନନ୍ତର ସେହ ବିଗ୍ରାମବାର ପରଦିନଠାରୁ ଯେଉଁଦିନ ଦୋଳନୀୟ ନୈବେଦ୍ୟରୂପେ ବିଡ଼ା ଆଣିଲ ସେହଦିନଠାରୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସାତ ସପ୍ତାହ ଗଣନା କରବ । 16ଏହାରୂପେ ତୁମ୍ଭେ ବିଗ୍ରାମଦିନ ପରେ ସପ୍ତମ ଦିନଠାରୁ, ପରୁଷ ଦିନ ଗଣନା କରବା ଉଚିତ୍ । ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନୂତନ ଗନ୍ଧ୍ୟ ନୈବେଦ୍ୟ ଉତ୍ତର କରବା ଉଚିତ୍ । 17ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜ ନିଜ ଘରୁ ଦୋଳନୀୟ ନୈବେଦ୍ୟାର୍ଥେ ଏକ ଏହିଫାର ଦୁଇ ଦଶମାଂଶର ଦୁଇ ରୋଟି ଆଣିବ । ଡାହା ସରୁ ମଇଦାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବ ଓ ତାଡ଼ିରେ ପାକ କରାଯିବ, ଡାହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପ୍ରଥମଦାତ ଉପହାର ହେବ ।

18“ପୁଣି ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେହ ରୋଟି ସହତ ଏକବର୍ଷାୟ ସାତଟି ନିଖୁଣ ମେଷବସ୍ତ୍ର, ଗୋଟିଏ ବୃଷଭ ଓ ଦୁଇଟି ମେଷ ବଳିଦାନ କରବା ଉଚିତ୍ । ଡାହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ହୋମବଳି ହେବ । ଗନ୍ଧ୍ୟ ନୈବେଦ୍ୟ ଓ ପେୟ ନୈବେଦ୍ୟ ସହତ ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ସ୍ତ୍ରାବିତ ନୈବେଦ୍ୟ ହେବ । 19ତା’ପରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପାପାର୍ଥକ ବଳି ନିମନ୍ତେ ଏକ ଛାଗ ଓ ମଙ୍ଗଳାର୍ଥକ ବଳି ନିମନ୍ତେ ଦୁଇଟି ଏକବର୍ଷାୟ ମେଷବସ୍ତ୍ର ଉତ୍ତର କରବ ।

20“ପୁଣି ଯାଜକ ପ୍ରଥମଦାତ ଫଳର ରୋଟି ସହତ ଦୁଇ ମେଷବସ୍ତ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଦୋଳନୀୟ ନୈବେଦ୍ୟରୂପେ ଦୋଳାଇବ । ଡାହାସବୁ ଯାଜକ ନିମନ୍ତେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପବିତ୍ର ହେବ । 21ଠିକ୍ ସେହ ଦିନ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏକ ପବିତ୍ର ସତ୍ତା ପାଇଁ ଘୋଷଣା କରବ । ସେହ ଦିନ କୌଣସି ବ୍ୟବସାୟ କର୍ମ କରବ ନାହିଁ । ଏହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ଗୃହରେ ପୁରୁଷାନୁକ୍ରମେ ପାଳନୀୟ ଅନନ୍ତକାଳୀନ ବିଧି ହେବ ।

22“ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗନ୍ଧ୍ୟ କାଟିଲବେଳେ, କ୍ଷେତ୍ରରୁ ସମସ୍ତ ଗନ୍ଧ୍ୟ ନିଃଶେଷ କରି କାଟିବ ନାହିଁ । ଆଉ ତଳେ ପଡ଼ିଥିବା ଗନ୍ଧ୍ୟକୁ ସାଉଁଟିବ ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେସବୁ ଦୁଃଖୀ ଓ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଛାଡ଼ିବ । ଆମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ଵର ଅଛୁ ।”

ତୁରୀଧନ ପର୍ବ

23ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, 24“ଇଗ୍ରାୟେଲର ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେ କୁହ, ସପ୍ତମ ମାସର ପ୍ରଥମ ଦିନରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମହାବିଗ୍ରାମ, ତୁରୀଧନ ଦ୍ଵାରା ସ୍ମରଣାର୍ଥକ ପବିତ୍ର ସତ୍ତା ହେବ । 25ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେହ ଦିନ କୌଣସି ବ୍ୟବସାୟିକ

କମ୍ପା କୌଣସି କର୍ମ କରବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ମାତ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ନୈବେଦ୍ୟ ଉତ୍ତର କରବ ।”

ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତର ଦିନ

26ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ । 27“ସେହ ସପ୍ତମ ମାସର ଦଶମ ଦିନ ଅବଶ୍ୟ ପାପରୁ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତର ଦିନ ହେବ । ସେଦିନ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏକ ପବିତ୍ର ସତ୍ତା ହେବା ଉଚିତ୍ । ତୁମ୍ଭେମାନେ କିଛି ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ଓ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ସ୍ତ୍ରାବିତ ଉପହାର ଉତ୍ତର କରବା ଉଚିତ୍ । 28ସେହଦିନ ତୁମ୍ଭେମାନେ କୌଣସି ପ୍ରକାର କାର୍ଯ୍ୟ କରବ ନାହିଁ । କାରଣ ଏହା ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତର ଦିନ । ସେଦିନ ଯାଜକ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ଯାଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରବ ।

29“ଯେବେ କୌଣସି ଲୋକ ସେହଦିନ ଉପବାସ କରବାକୁ ବିରତ ହୁଏ, ତେବେ ସେ ତା’ର ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ପୃଥକ୍ ରହବ । 30ଯଦି କୌଣସି ପ୍ରାଣୀ ସେହଦିନ କୌଣସି କର୍ମ କରେ ତେବେ ଆମ୍ଭେ ତାହା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତାକୁ ବିନାଶ କରବୁ । 31ତୁମ୍ଭେମାନେ କୌଣସି ପ୍ରକାର କାର୍ଯ୍ୟ ସେଦିନ କରବ ନାହିଁ । ଏହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଗୃହରେ ପୁରୁଷାନୁକ୍ରମେ ପାଳନୀୟ ଅନନ୍ତକାଳୀନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଟେ । 32ସେହ ଦିନ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ବିଗ୍ରାମଦିନ ହେବ । ତୁମ୍ଭେମାନେ କୌଣସି ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବ ନାହିଁ । ମାସର ନବମ ଦିନର ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳରେ, ଏକ ସନ୍ଧ୍ୟାଠାରୁ ଆଉ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜ ନିଜର ବିଗ୍ରାମଦିନ ପାଳନ କରବ ।”

ପତ୍ରକୁଟୀର ପର୍ବ

33ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, 34“ତୁମ୍ଭେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ କୁହ, ସପ୍ତମ ମାସର ପଞ୍ଚଦଶ ଦିନଠାରୁ ସାତଦିନ ଯାଏ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପତ୍ରକୁଟୀର ପର୍ବ ପାଳିତ ହେବ । 35ପ୍ରଥମ ଦିନରେ ପବିତ୍ର ସତ୍ତା ହେବ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କୌଣସି ବ୍ୟବସାୟିକ କର୍ମ କରବ ନାହିଁ । 36ସାତଦିନ ଯାଏ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ନୈବେଦ୍ୟ ଉତ୍ତର କରବା ଉଚିତ୍, ଅଷ୍ଟମ ଦିନରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପବିତ୍ର ସତ୍ତା ହେବା ଉଚିତ୍ ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ନୈବେଦ୍ୟ ଉତ୍ତର କରବା ଉଚିତ୍ । ଡାହା ଏକ ମହାନ ସତ୍ତା ଅଟେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କୌଣସି ବ୍ୟବସାୟିକ କର୍ମ କରବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ।

37“ଏହସବୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ପାଇଁ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ପର୍ବ, ଯାହା ତୁମ୍ଭେ ପବିତ୍ର ସତ୍ତାପର ପ୍ରକାଶ କରିଥାଅ, ସେହଥିରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପର୍ବର ନିରୂପିତ ଦିନରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ନୈବେଦ୍ୟ, ହୋମବଳି, ଗନ୍ଧ୍ୟ ନୈବେଦ୍ୟ, ବଳିଦାନ ଓ ପେୟ ନୈବେଦ୍ୟ ଉତ୍ତର କରବା ଉଚିତ୍ । ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ପବିତ୍ର ସତ୍ତାରେ ଘୋଷଣା କରବା ଉଚିତ୍ । 38ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିଗ୍ରାମଦିନ ଛଡ଼ା, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ତରାକୃତ ଦାନ ଛଡ଼ା, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସକଳ ମାନତ ଛଡ଼ା ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସ୍ଵେଚ୍ଛାଦତ୍ତ ସକଳ ନୈବେଦ୍ୟ ଛଡ଼ା ଏହସବୁ ପର୍ବ ପାଳନ କରବ ।

39“ସପ୍ତମ ମାସର ପଞ୍ଚଦଶ ଦିନ ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭୂମିରୁ ଗନ୍ଧ୍ୟ ଫଗ୍ରହ କରିସାରବ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସାତଦିନ ଯାଏ

ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅବଶ୍ୟ ପର୍ବ ପାଳନ କରିବ । ପ୍ରଥମ ଦିନ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବିଗ୍ରାମଦିନ ହେବ ଓ ଅଷ୍ଟମ ଦିନ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବିଗ୍ରାମଦିନ ହେବ । 40ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରଥମ ଦିନରେ ଉତ୍ତମ ବୃକ୍ଷର ଫଳ, ବାତାପି ଗଛର ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାର ଖଦୁର ବାହୁଙ୍ଗା, ଗହଳିଆ ବୃକ୍ଷର ଗାଖା ଓ ନଦୀ ତୀରସ୍ଥ ବାଇସା ବୃକ୍ଷ ଘେନ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସାତ ଦିନ ଯାଏ ଆନନ୍ଦ କରିବ । 41ପୁଣି ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ସାତ ଦିନ ଧରି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେହି ପର୍ବ ପାଳନ କରିବ । ଏହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୁରୁଷାନୁକ୍ରମେ ପାଳନୀୟ ଅନନ୍ତକାଳୀନ ବ୍ୟବସ୍ଥା, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସପ୍ତମ ମାସରେ ତାହା ପାଳନ କରିବ । 42ତୁମ୍ଭେମାନେ ସାତଦିନ ପତ୍ର କୁଟୀରରେ ରହିବ । ଇଗ୍ରାୟେଲ ବଂଶଧର ସମସ୍ତେ ପତ୍ର କୁଟୀରରେ ବାସ କରିବେ । 43ଆମ୍ଭେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ ମିଶର ଦେଶରୁ ବାହାର କରି ଆଣିବା ବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ପତ୍ର କୁଟୀରରେ ବାସ କରାଇଥିଲୁ ଏହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟତ ବଂଶଧର ଜାଣିପାରବେ । ଆମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ଅଛୁ ।”

44ତତ୍ପୁଁ ମୋଗା ଇଗ୍ରାୟେଲ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମାନାର୍ଥେ ସ୍ଥାପିତ ସମସ୍ତ ପର୍ବ ବିଷୟରେ କହିଲେ ।

ପ୍ରଦୀପ ରୁଖା ଓ ପବିତ୍ର ରୋଟି

24 ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗାଙ୍କୁ କହିଲେ, 2“ତୁମ୍ଭେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ ଏହ ଆଜ୍ଞା ଦିଅ । ସେମାନେ ପ୍ରତିଦିନ ପ୍ରଦୀପ ଦ୍ୱିଜନ ପାଇଁ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ନିର୍ମଳ ଭାବେ ପେଷା ଯାଇଥିବା ଜାତ ତୈଳ ଆଣିବେ । 3ହାରୋଣ ସମାଗମ ତମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ନିୟମ ସିନୁକ ବିଚ୍ଛେଦବସ୍ତୁ ବାହାରେ ସନ୍ଧ୍ୟାଠାରୁ ପ୍ରଭାତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସର୍ବଦା ତାହା ସ୍ଥାପନ କରିବ । ଏହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବଂଶାନୁକ୍ରମେ ପାଳନୀୟ ଅନନ୍ତକାଳୀନ ବ୍ୟବସ୍ଥା । 4ହାରୋଣ ଶୁଦ୍ଧ ସ୍ତବ୍ଧର ଦୀପରୁଖା ଉପରେ ପ୍ରଦୀପ ରଖି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସର୍ବଦା ଜଳାଇ ରଖିବ ।

5“ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ସରୁ ମଇଦା ନେଇ ତହିଁରେ ବାରଗୋଟି ପିଠା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବ; ପ୍ରତ୍ୟେକ ପିଠା ଏକ ଧର୍ମଫାର ଦୁଇ ଦଗମାଂଶ ହେବ । 6ସ୍ତବ୍ଧର ମେଦ ଉପରେ ପ୍ରତି ଧାଡ଼ିରେ ଛଅ ଛଅ କରି ଦୁଇ ଧାଡ଼ିରେ ସେହିସବୁ ପିଠାକୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖିବ । 7ଆଉ ରୋଟି ପରିବର୍ତ୍ତେ ସ୍ୱରଣାର୍ଥକ ନୈବେଦ୍ୟରୂପେ ପ୍ରତି ଧାଡ଼ିର ଉପରେ ନିର୍ମଳ ସ୍ତବ୍ଧସିତ ଲୋବାନ୍ ଦେବ । 8ଯାଜକ ପ୍ରତି ବିଗ୍ରାମବାର ଦିନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରୋଟି ସବୁ ସମୟ ପାଇଁ ରଖିବ । ଇଗ୍ରାୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହା ଅନନ୍ତକାଳୀନ ବଧ ହେବା ଉଚିତ୍ । 9ସେହି ରୋଟି ହାରୋଣ ଓ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରଗଣଙ୍କର ହେବ । ଆଉ ସେମାନେ ସେହି ରୋଟିକୁ ଏକ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନରେ ଭକ୍ଷଣ କରିବା ଉଚିତ୍ । କାରଣ ସେଗୁଡ଼ିକ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନୈବେଦ୍ୟର ପବିତ୍ର ଅଂଶ । ଏହି ରୋଟି ଚରଦିନ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ଅଂଶ ହେବ ।”

ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଗାପ ଦେଇ

10ଅନନ୍ତର ଜଣେ ମିଶରୀୟ ପୁରୁଷର ଓପରସରେ

ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟ ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀଠାରୁ ଜାତ ଏକ ଇଗ୍ରାୟେଲ ପୁତ୍ର; ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କ ଛାଡ଼ଣୀ ଭିତରକୁ ଗଲା । ସେ ଛାଡ଼ଣୀରେ ପ୍ରବେଶ କଲୁ ଓ ଜଣକ ସହତ କଳି କଲା । 11ସେହି ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟ ସ୍ତ୍ରୀର ସନ୍ତାନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମକୁ ନିନ୍ଦାକରି ଅଭିଶାପ ଦେଲା । ତେଣୁ ଲୋକମାନେ ତାହାକୁ ମୋଗାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ । ସେହି ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟ ସ୍ତ୍ରୀର ନାମ ଗଲେମୀର୍ ଓ ସେ ଦାନ ବଂଶୀୟ ଦବ୍ବିର କନ୍ୟା ଥିଲା । 12ପୁଣି ଲୋକମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମୁଖରୁ ଆଦେଶ ପାଇବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାକୁ ବନ୍ଦୀ କରି ରଖିଲେ ।

13ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗାଙ୍କୁ କହିଲେ, 14“ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଅଭିଶାପ ଦେଇଥିବା ଲୋକକୁ ଛାଡ଼ଣୀ ବାହାରକୁ ଆଣ; ପୁଣି ଯେଉଁମାନେ ତା’ର କଥା ଶୁଣିଲେ, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଅଭିଶାପ ଦେଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିର ମସ୍ତକରେ ହାତ ଦିଅନ୍ତୁ । ତା’ପରେ ଲୋକମାନେ ତାକୁ ପଥର ମାରି ହତ୍ୟା କରନ୍ତୁ ।

15ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ କୁହ ଯେ କେହି ଆପଣା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଅଭିଶାପ ଦିଏ, ସେ ଆପଣା ପାପ ବହବ । 16ଯେ କେହି ଆପଣା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମରେ ନିନ୍ଦା କରେ ସେ ଅବଶ୍ୟ ହତ ହେବ । ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀ ତାହାକୁ ପଥର ମାରି ବଧ କରିବେ । ବିଦେଶୀ ହେଉ କି ସୁଦେଶୀ ହେଉ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ନିନ୍ଦାକଲେ ହତ ହେବ ।

17“ଆଉ ଯେଉଁଲୋକ ଅନ୍ୟଲୋକଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରେ ସେ ନିଶ୍ଚୟ ହତ ହେବ । 18ଯିଏ କେହି କୌଣସି ପଶୁକୁ ହତ୍ୟା କରେ ସେ ମାରିଥିବା ପଶୁର ପ୍ରାଣ ଫେରାଇ ଆଣି ତା’ର କ୍ଷତିପୂରଣ ଦେବ ।

19“ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ପ୍ରତିବେଶୀକୁ ଆଘାତ କରେ, ତେବେ ସମପରିମାଣର ଆଘାତ ସେହି ଲୋକକୁ ଦିଆଯିବ । 20କ୍ଷତ ବଦଳରେ କ୍ଷତ, ଚକ୍ଷୁ ବଦଳରେ ଚକ୍ଷୁ, ଦାନ୍ତ ବଦଳରେ ଦାନ୍ତ, ମନୁଷ୍ୟ ଗରୀରରେ ଯିଏ ଯେଉଁପରି ଆଘାତ କରିଅଛି ତାହାପ୍ରତି ସେହି ପ୍ରକାର ଆଘାତ କରାଯିବ । 21ଜଣେ ଯଦି ପଶୁ ବଧ କରେ, ତେବେ ସେ ତାହାର ପରିଶୋଧ କରିବ, ମାତ୍ର ଜଣେ ଲୋକ ଯଦି ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଲୋକକୁ ହତ୍ୟା କରେ, ତେବେ ସେ ହତ ହେବ ।

22“ବିଦେଶୀ ହେଉ କି ସୁଦେଶୀ ହେଉ, ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମାନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ହେବ । କାରଣ ଆମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ଅଛୁ ।”

23ତା’ପରେ ମୋଗା ଇଗ୍ରାୟେଲ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ କହିବାରୁ ସେମାନେ ଅଭିଶାପ ଦେଇଥିବା ଲୋକକୁ ଛାଡ଼ଣୀ ବାହାରକୁ ଆଣିଲେ, ତତ୍ପୁଁ ଲୋକମାନେ ତାକୁ ପଥର ମାରି ବଧ କଲେ । ଇଗ୍ରାୟେଲ ସନ୍ତାନଗଣ ମୋଗାଙ୍କୁ ପ୍ରତି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଅନୁସାରେ କର୍ମ କଲେ ।

ଭୂମି ବିଗ୍ରାମର ସମୟ

25 ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁ ସୀନୟ ପର୍ବତରେ ମୋଗାଙ୍କୁ କହିଲେ, 2“ତୁମ୍ଭେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ କୁହ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେବା, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେହି ଦେଶରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଭୂମି ବିଗ୍ରାମ କରିବ । 3ଛଅବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜ ନିଜ

କ୍ଷେତ୍ରରେ ବୀଜ ବୁଣିବ ଓ ଛଅବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜ ଦ୍ରାକ୍ଷାଲତା ଝାଡ଼ୁବ ଓ ତହିଁର ଫଳ ସଂଗ୍ରହ କରିବ । 4ମାତ୍ର ସପ୍ତମ ବର୍ଷରେ ଭୂମିକୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଗ୍ରାମ ଦେବ । ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏହା ମହାବିଗ୍ରାମ ହେବ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବୀଜ ବୁଣିବ ନାହିଁ କି ନିଜ ଦ୍ରାକ୍ଷାଲତା ଝାଡ଼ୁବ ନାହିଁ । 5ଯେଉଁ ଶସ୍ୟ ତୁମ୍ଭ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆପେ ହୋଇଥିବ, ତାକୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ କାଟିବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ତୁମ୍ଭ ଅଝଡ଼ା ଦ୍ରାକ୍ଷାଲତାର ଫଳ ସଂଗ୍ରହ କରିବ ନାହିଁ । ତାହା ଭୂମିର ମହାବିଗ୍ରାମ ବର୍ଷ ହେବ ।

6ଯଦିଓ ଭୂମି ପାଇଁ ବିଗ୍ରାମ ଅଟେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଖାଦ୍ୟର ଅଭାବ ହେବ ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭ ଦାସମାନଙ୍କର, ତୁମ୍ଭ ବର୍ତ୍ତନିଦାବୀମାନଙ୍କର ଓ ତୁମ୍ଭ ସହବାସୀ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କର ଭକ୍ଷ୍ୟର ଅଭାବ ହେବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କାହାରି ଖାଦ୍ୟର ଅଭାବ ରହିବ ନାହିଁ । 7ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପଶୁର ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବନପଶୁମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରଚୁର ଖାଦ୍ୟ ହେବ ।

ଯୋବେଲ-ମୁକ୍ତ ବର୍ଷ

8ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ନିଜ ପାଇଁ ସାତ ବିଗ୍ରାମ ବର୍ଷ, ଅର୍ଥାତ୍ ସାତଗୁଣ ସାତବର୍ଷ ଗଣନା କରିବ, ତାହା ଧାରା ସେହି ସାତଗୁଣ ସାତବର୍ଷର ସମୟ ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ଅଣଗୁଣ ବର୍ଷ ହେବ । 9ତହିଁ ସପ୍ତମ ମାସର ଦଶମ ଦିନରେ ତୁମ୍ଭେ ମହାଶବ୍ଦକାରୀ ତୁରୀ ବଜାଇବ, ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ଦିନରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜର ସମଗ୍ର ଦେଶରେ ତୁରୀ ବଜାଇବ । 10ପୁଣି ତୁମ୍ଭେ ପରୁଗତମ ବର୍ଷକୁ ପବିତ୍ରରୂପେ ବିବେଚନା କରିବ । ସମ୍ଭାଷଣ ଦେଶରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବାସିନ୍ଦାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମୁକ୍ତ ଘୋଷଣା କରିବ । ତାହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଯୋବେଲ (ମହୋଲ୍ଲାସ-ଉତ୍ସବ) ହେବ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ନିଜ ନିଜର ସମ୍ପତ୍ତି ନିକଟକୁ ଫେରିଯିବ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜନିଜ ବଂଶ ନିକଟକୁ ଫେରିଯିବେ । 11ସେହି ପରାଗତମ ବର୍ଷ ବ୍ୟାପି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଯୋବେଲ ହେବ । ତୁମ୍ଭେମାନେ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଶସ୍ୟ ବୁଣିବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଆପେ ବଢ଼ିଥିବା ଶସ୍ୟ କାଟିବ ନାହିଁ ଓ ଅଝଡ଼ା ଦ୍ରାକ୍ଷାଲତାର ଫଳ ସଂଗ୍ରହ କରିବ ନାହିଁ । 12କାରଣ ସେହି ବର୍ଷ ମହୋଲ୍ଲାସ-ଉତ୍ସବ ଅଟେ, ତାହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପବିତ୍ର ହେବ । ତଥାପି ତୁମ୍ଭେମାନେ କ୍ଷେତ୍ରୋତ୍ପନ୍ନ ଶସ୍ୟାଦି ଖାଇ ପାରିବ । 13ସେ ମହୋଲ୍ଲାସ-ଉତ୍ସବ ବର୍ଷରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜ ନିଜ ଅଧିକାରକୁ ଫେରିଯିବା ଉଚିତ୍ ।

14“ତୁମ୍ଭେ ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭର ପ୍ରତିବେଶୀ ନିକଟରେ ନିମି ବକ୍ରୟ କରିବ, ସେତେବେଳେ ତାହା ସହତ କୌଣସି ପ୍ରକାରଣା କର ନାହିଁ । ପୁଣି ଯେତେବେଳେ କଣିବ, ତେବେ ତା’ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ କରିବ ନାହିଁ । 15ତୁମ୍ଭେ ମହୋଲ୍ଲାସ-ଉତ୍ସବ ପରବର୍ଷର ସଂଖ୍ୟା ଅନୁସାରେ ଆପଣା ପ୍ରତିବେଶୀଠାରୁ କଣିବ ଓ ଫଳ-ଉତ୍ପତ୍ତି ବର୍ଷର ସଂଖ୍ୟା ଅନୁସାରେ ସେ ତୁମ୍ଭଠାରେ ବକ୍ରୟ କରିବ । 16ତୁମ୍ଭେ ମହୋଲ୍ଲାସ-ଉତ୍ସବ ବର୍ଷର ଆଧିକ୍ୟ ଅନୁସାରେ ତହିଁର ମୂଲ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି କରିବ ଓ ବର୍ଷର ନ୍ୟୁନତା ଅନୁସାରେ ମୂଲ୍ୟ ଉଣା କରିବ; କାରଣ ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ବର୍ଷର ସଂଖ୍ୟା ଅନୁସାରେ ଭୂମି ନୀତି ଦ୍ରବ୍ୟ ବକ୍ରୟ କରିବ । 17ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରସ୍ପର ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ କରିବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ

ଆପଣା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୟ କରିବ, କାରଣ ଆମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ଅଛୁ ।

18“ଆମ୍ଭର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁସାରେ ଆଚରଣ କରିବ ଓ ଆମ୍ଭର ଶାସନ ସକଳ ମାନବ ଓ ପାଳନ କରିବ । ତାହା ହେଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦେଶରେ ନିର୍ଭୟରେ ବାସ କରିପାରିବ ।

19ପୁଣି ଭୂମିରେ ପ୍ରଚୁର ଶସ୍ୟ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭୃତ୍ତିରେ ଭୋଜନ କରିବ ଓ ଦେଶରେ ନିର୍ଭୟରେ ବାସ କରିବ ।

20“ତୁମ୍ଭେମାନେ କହପାର, ‘ଆମ୍ଭେମାନେ ତ ବୁଣିବୁ ନାହିଁ, କି ଉତ୍ପନ୍ନ ଫଳ ସଂଗ୍ରହ କରିବୁ ନାହିଁ, ତେବେ ଆମ୍ଭେମାନେ ସପ୍ତମ ବର୍ଷରେ କ’ଣ ଖାଇବୁ ।’ 21ସେଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବ୍ୟସ୍ତ ହୁଅ ନାହିଁ, ଆମ୍ଭେ ଷଷ୍ଠ ବର୍ଷରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆଶୀର୍ବାଦ ଆଜ୍ଞା କରିବା ତହିଁରେ ତାହା ତିନିବର୍ଷର ଅମଳ ଦେବ । 22ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅଷ୍ଟମ ବର୍ଷରେ ଯେତେବେଳେ ବୁଣିବ ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୁରୁତନ ଶସ୍ୟ ଖାଉଥିବ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ନବବର୍ଷ ଫଳ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ପୁରୁତନ ଶସ୍ୟ ଖାଇବ ।

ଭୂସମ୍ପତ୍ତି ଆଇନ

23“ଭୂମି ଆମ୍ଭର, ତୁମ୍ଭେ ସବୁଦିନ ପାଇଁ ତାକୁ ବକ୍ରୟ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭେମାନେ କେବଳ ଆୟସହତ ବାସ କରୁଥିବା ବିଦେଶୀ ଓ ପ୍ରବାସୀ ଅଟ । 24ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଭୂମି ବକ୍ରୟ କରିପାରନ୍ତି, ମାତ୍ର ପରିବାର ସେହି ନିମି ସର୍ବଦା ଫେରିପାଇବେ । 25ଯଦି ତୁମ୍ଭର ଭ୍ରାତା ଅତି ଦରିଦ୍ର ହୋଇ ନିଜର ଭୂମି ବକ୍ରୟ କରେ ତେବେ ତାହାର ମୁକ୍ତକର୍ତ୍ତା ନିକଟ ସଂପର୍କୀୟ ଆସି ନିଜର ଭ୍ରାତାର ବକ୍ରୀତ ଭୂମି ମୁକ୍ତ କରିନେବ । 26ଯଦି ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିର ନିକଟ ସଂପର୍କୀୟ କେହି ତା’ର ଭୂମି ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ନ ଥାଏ, ତେବେ ସେ ନିଜେ ଅଧିକ ଧନ ଲାଭ କଲପରେ ତା’ର ଭୂମି ମୁକ୍ତ କରିବ । 27ସେ ଭୂମି ବକ୍ରୀ ହେଲ ବର୍ଷର ଗଣନା କରୁ ଓ ତଦନୁସାରେ ଅତିରିକ୍ତ ମୂଲ୍ୟ କ୍ରୟକର୍ତ୍ତାକୁ ଫେରିଲ ଦେଉ । ତହିଁରେ ସେ ପୁନର୍ବାର ନିଜର ଅଧିକାର ଫେରି ପାଇବ । 28ଯେବେ ସେ ଲୋକ ନିଜର ଅଧିକାର ଫେରିଲ ନେବାକୁ ଯଥେଷ୍ଟ ଅର୍ଥ ନ ପାଏ, ତେବେ ସେ ଯାହା ବକ୍ରୟ କରିଅଛି ତାହା ମହୋଲ୍ଲାସ-ଉତ୍ସବ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କ୍ରୟକର୍ତ୍ତା ହସ୍ତରେ ରହିବ । ପୁଣି ତାହା ମହୋଲ୍ଲାସ-ଉତ୍ସବ ସମୟରେ ମୁକ୍ତ ହେବ ଓ ପୁନର୍ବାର ସେ ପ୍ରକୃତ ଲୋକର ଅଧିକାରକୁ ଫେରିଯିବ ।

29“ଆଉ ଯଦି କେହି ପ୍ରାଚୀର ବେଷ୍ଟିତ ନଗରର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ବାସଗୃହ ବକ୍ରୟ କରେ, ତେବେ ସେ ବକ୍ରୟ ବର୍ଷର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହା ମୁକ୍ତ କରିପାରିବ । ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ତାହା ମୁକ୍ତ କରିବାର ଅଧିକାର ରହିବ ।

30ଯଦି ନଗରରେ ସେହି ଗୃହଟିର ଗୃହପତି ପ୍ରାଚୀର ବେଷ୍ଟିତ ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ପଞ୍ଚିକା ବର୍ଷ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ତାହା ବକ୍ରୈତା ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ମିଳିବ ନାହିଁ । ସବୁଦିନ ପାଇଁ ଏହି ଗୃହଟି କ୍ରୟ କର୍ତ୍ତାର ହୋଇ ରହିବ । ମହୋଲ୍ଲାସ-ଉତ୍ସବ ବର୍ଷରେ ମଧ୍ୟ ତାହା ମୁକ୍ତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । 31ମାତ୍ର

ଗ୍ରାମଗୁଡ଼ିକର ଗୃହମାନ ପ୍ରାଚୀର ଦ୍ୱାରା ଘେରା ହୋଇନାହିଁ । ସେହି ନିର୍ମିତ ଗୃହ ମହୋଲ୍ଲାସ-ଉତ୍ସବ ସମୟରେ ପ୍ରଥମ ବିକ୍ରେତା ନିକଟକୁ ଫେରିଯିବ ।

32“ମାତ୍ର ଲେବୀୟମାନଙ୍କର ନଗରମାନ, ସେଠାରେ ଥିବା ଗୃହସବୁ ମୁକ୍ତ କରିବାର ଅଧିକାର ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ ହେବ । 33ଯଦି କେହି ଲେବୀୟଠାରୁ ଏକ ଗୃହ କ୍ରୟ କରେ ତେବେ ସେହି ବିକ୍ରୀତ ଗୃହ ଓ ତାହାର ଅଧିକୃତ ନଗର ମହୋଲ୍ଲାସ-ଉତ୍ସବ ସମୟରେ ମୁକ୍ତ ହେବ, କାରଣ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟ ମଧ୍ୟରେ ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ଗୃହସବୁ ସେମାନଙ୍କର ଅଟେ । 34ମାତ୍ର ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ନଗରର ଗୁରୁପାଖରେ ଥିବା କ୍ଷେତ୍ର ଓ ପ୍ରାନ୍ତର ଭୂମି ବିକ୍ରୟ କରିଯିବ ନାହିଁ, କାରଣ ତାହା ସେମାନଙ୍କର ଅନନ୍ତକାଳୀନ ଅଧିକାର ।

କ୍ରୀତଦାସ ମାଲକଙ୍କ ପାଇଁ ନୟମ

35“ଆଉ ଯେବେ ତୁମର ଭାଇ ଦରିଦ୍ର ହୋଇଯାଏ ଓ ନୀବିକା ନିର୍ବାହ ପାଇଁ ଅକ୍ଷମ ହୁଏ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ତାହାକୁ ରଖିବ; ସେ ବିଦେଶୀ ଓ ପ୍ରବାସୀ ପରି ତୁମ୍ଭ ସହତ ନୀବନ ଧାରଣ କରିବ । 36ତୁମ୍ଭେ ତା’ଠାରୁ ରଣ ବାବଦରେ କୌଣସି ସୁଧ ନେବ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଆପଣା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୟ କରି ଏବଂ ତୁମର ଭାଇକୁ ତୁମ୍ଭ ସହତ ନୀବନଧାରଣ କରିବାକୁ ଦିଅ । 37ତାକୁ ଟଙ୍କା ଧାର ଦେଇ ତା’ଠାରୁ ସୁଧ ଆଦାୟ କରି ନାହିଁ । ଆଉ ତାକୁ ଅନ୍ନ ଦେଇ ତା’ଠାରୁ ଲାଭ ଗ୍ରହଣ କରି ନାହିଁ । 38ଯେ ତୁମର ପରମେଶ୍ୱର ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା ଦେବ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ମିଶର ଦେଶରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲେ, ସେହି ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ଆମ୍ଭେ ଅଛୁ ।

39“ଆଉ ଯଦି ତୁମର ଭାଇ ଦରିଦ୍ର ହୋଇଯାଏ ଓ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ନିଜକୁ ବିକ୍ରୟ କରେ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ତାହାକୁ ବନ୍ଦୀ ଦାସପରି ପରିଗ୍ରହ କରାଇବ ନାହିଁ । 40ସେ ବର୍ତ୍ତନିଦୀବୀ ଓ ପ୍ରବାସୀ ପରି ତୁମ୍ଭ ସହତ ବାସ କରିବ ଓ ମହୋଲ୍ଲାସ-ଉତ୍ସବ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମର ଦାସ୍ୟକର୍ମ କରିବ । 41ତା’ପରେ ସେ ନିଜର ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କ ସହତ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ନିଜ ବଂଶ ନିକଟକୁ ଓ ତାହାର ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କ ଅଧିକାରକୁ ଫେରିଯିବ । 42କାରଣ ସେମାନେ ଆତ୍ମର ଦାସ, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ମିଶର ଦେଶରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଅଛୁ । ସେମାନେ ପୁନର୍ବାର ଆଉ କ୍ରୀତଦାସ ହେବେ ନାହିଁ । 43ତୁମ୍ଭେ ତାକୁ ନିଶ୍ଚୟ ସ୍ୱାମୀରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରିବ ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭେ ତୁମର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭକ୍ତ କରିବ ।

44“ଯଦି ତୁମର କ୍ରୀତଦାସ କିମ୍ବା କ୍ରୀତଦାସୀ ଦରକାର ହୁଏ, ତେବେ ତୁମ୍ଭ ରତ୍ନଦିଗସ୍ତ୍ର ଅନ୍ୟଦେଶୀୟମାନଙ୍କଠାରୁ କ୍ରୀତ ଦାସଦାସୀ କଣିବ । 45ଯେଉଁ ପ୍ରବାସୀ ବିଦେଶୀମାନେ ତୁମ୍ଭ ସହତ ବାସ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପରିବାରର ସତ୍ୟ ତୁମ୍ଭ ଦେଶରେ ନିଜନ୍ତ, ସେମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେ କିଣିପାରିବ । ସେମାନେ ତୁମର କ୍ରୀତଦାସ ଓ କ୍ରୀତଦାସୀ ହେବେ । 46ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜ ଅନ୍ତେ ଆପଣା ଭବିଷ୍ୟତ ସନ୍ତାନଗଣ ଅଧିକାର ନିମନ୍ତେ ପୈତୃକ ସମ୍ପତ୍ତିରୂପେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଇପାରିବ । ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଓ ତୁମର ପରିବାରର

ସବୁଦିନ ପାଇଁ ଦାସ ହୋଇ ରହିବେ । ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜ ଭ୍ରାତା ଇଗ୍ରାୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ କଠୋର କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ କରିବ ନାହିଁ ।

47“ଆଉ ଯଦି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେହି ପ୍ରବାସୀ କି ବିଦେଶୀ ଧନୀ ହୋଇଯାଏ ଓ ତୁମର ସୁଦେଶୀ ଲୋକ ଦରିଦ୍ର ହୋଇଯାଏ, ଆଉ ସେହି ବିଦେଶୀ ବା ପ୍ରବାସୀ ନିକଟରେ ସେ ନିଜକୁ ବିକ୍ରୀ କରେ, 48ତେବେ ସେ ବ୍ୟକ୍ତ ପରେ ମୁକ୍ତ ହୋଇପାରିବ । ତାହାର ଜ୍ଞାତି ମଧ୍ୟରୁ କେହି ତାକୁ ମୁକ୍ତ କରିପାରିବ । 49ତାହାର କକା କିମ୍ବା କକାର ପୁତ୍ର ତାକୁ ମୁକ୍ତ କରିପାରିବ । ଆଉ ତା’ର ବଂଶଜାତ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ କୌଣସି ଜ୍ଞାତି ତାକୁ ମୁକ୍ତ କରିପାରିବ କିମ୍ବା ତାହାର ସ୍ୱହସ୍ତରେ ଅଧିକ ଧନ ହେଲେ ସେ ନିଜକୁ ମଧ୍ୟ ମୁକ୍ତ କରିପାରିବ ।

50“ତହିଁରେ ତାହାର ବିକ୍ରୟ ବର୍ଷଠାରୁ ମହୋଲ୍ଲାସ-ଉତ୍ସବ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ କ୍ରୟକର୍ତ୍ତା ସହତ ଗଣନା କରିବ, ପୁଣି ବିକ୍ରୟ ବର୍ଷର ସଂଖ୍ୟା ଅନୁସାରେ ତାହାର ମୂଲ୍ୟ ହେବ; ବର୍ତ୍ତନିଦୀବୀର ଦିନ ତୁଲ୍ୟ ତାହାର ଦାସତ୍ୱ ହେବ । 51ଯେବେ ମହୋଲ୍ଲାସ-ଉତ୍ସବ ବର୍ଷକୁ ଅନେକ ବର୍ଷ ବାକିଥାଏ ତେବେ କ୍ରୟ ମୂଲ୍ୟର ଏକ ବଡ଼ ଅଂଶ ତାକୁ ଫେରାଇ ଦେବ । 52ଯଦି ମହୋଲ୍ଲାସ-ଉତ୍ସବ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଳ୍ପ ବର୍ଷ ବାକି ଥାଏ, ତେବେ ତାହା ସହତ ସେ ଗଣନା କରିବ, ସେହି ବର୍ଷ ଅନୁସାରେ ସେ ଆପଣା କ୍ରୟ ମୂଲ୍ୟର ଏକ ଛୋଟ ଅଂଶ ତାକୁ ଫେରାଇ ଦେବ । 53ମାତ୍ର ସେହି ବ୍ୟକ୍ତ ତା’ ସହତ ନିଶ୍ଚୟ କ୍ଷମାସ୍ଥାୟୀ ଘରୋଇ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ହସାବରେ ରହିବ । ତୁମ୍ଭ ସାକ୍ଷାତରେ ତାହା ଉପରେ କେହି କଠୋର କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ।

54“ଯଦି ତାକୁ କେହି ମୁକ୍ତ ନକରେ, ତେବେ ସେ ଆପଣା ସନ୍ତାନଗଣ ସହ ମହୋଲ୍ଲାସ-ଉତ୍ସବ ବର୍ଷରେ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ବାହାର ଯିବ । 55କାରଣ ଇଗ୍ରାୟେଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଆତ୍ମର ଦାସ । ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ମିଶର ଦେଶରୁ ଦାସତ୍ୱରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଅଛୁ । ଆମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ଅଛୁ ।

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ମାନ ଚଳିବାର ପୁରସ୍କାର

26 “ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜ ପାଇଁ ଦେବମୂର୍ତ୍ତି ନିର୍ମାଣ କରିବ ନାହିଁ । କିମ୍ବା ନିଜ ପାଇଁ ଖୋଦିତ ପ୍ରତିମା କି ସ୍ତମ୍ଭ ସ୍ଥାପନ କରିବ ନାହିଁ, ଆଉ ତାହା ନିକଟରେ ଦଣ୍ଡ ପ୍ରଣାମ କରିବା ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦେଶର କୌଣସି ଖୋଦିତ ପ୍ରସ୍ତର ରଖିବ ନାହିଁ । କାରଣ ଆମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ଅଛୁ ।

2“ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆତ୍ମର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବିଶ୍ୱାସବସ୍ୟ ପାଳନ କରିବ ଓ ଆତ୍ମର ପବିତ୍ରସ୍ଥାନକୁ ସମ୍ମାନ କରିବ, ଆମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଛୁ ।

3“ତୁମ୍ଭେ ଯଦି ତାହା କର, ତେବେ ମୋର କରୁଣା ଦୃଷ୍ଟି ପାଇବ । ଦରକାର ଅନୁସାରେ ତୁମ୍ଭେ ବୃଷ୍ଟି ପାଇବ । ଆତ୍ମର ସମସ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କର ଓ ମାନ ଚଳ । 4ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ତାହା କର, ମୁଁ ଠିକ୍ ଋତୁରେ ବର୍ଷା କରିବ,

ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସର୍ବଦା ମୋର କରୁଣା ପାଇବ ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦରକାର ଅନୁସାରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବୃଷ୍ଟି ପାଇ ପାରିବ । ଭୂମି ଯଥେଷ୍ଟ ଶସ୍ୟ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବ ଓ ବୃକ୍ଷଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରଚୁର ଫଳଧାରଣ କରିବେ । 5ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଶସ୍ୟମନ୍ଦନ କାଳ ଦ୍ରାକ୍ଷାଫଂଗ୍ରହକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୁଲିବ ଓ ଦ୍ରାକ୍ଷାଫଂଗ୍ରହ କାଳ ବୀଜବପନ କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲାଗିବ, ପୁଣି ତୁମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ନ ଭୋଜନ କରିବ ଓ ନିରାପଦରେ ଆପଣା ଦେଶରେ ବାସ କରିବ । 6ଆମ୍ଭେ ଦେଶର ଶାନ୍ତ ସ୍ଥାପନ କରିବା, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗୟନ କଲବେଳେ କେହି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଭୟ ଦେଖାଇବେ ନାହିଁ । ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ହିସ୍ତନୁମାନଙ୍କୁ ଦେଶରୁ ଦୂରେଇ ଦେବା ଏବଂ ତୁମ୍ଭ ଦେଶରେ ଶତ୍ରୁ ପ୍ରବେଶ କରିପାରିବ ନାହିଁ ।

7“ତୁମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁକୁ ଘଡ଼ିତାଇ ଦେବ । ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଖତ୍ତୁରେ ଧରାଗାୟାଁ ହେବେ । 8ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପାଞ୍ଚ ନିଶ ଶତ୍ରୁ ପକ୍ଷରୁ ଗହେ ଲୋକଙ୍କୁ ଘଡ଼ିତାଇ ଦେବେ ଓ ଗହେ ନିଶ ଦଶସହସ୍ର ନିଶଙ୍କୁ ଘଡ଼ିତାଇ ଦେବେ । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଖତ୍ତୁରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଶତ୍ରୁର ବନାଶ ଘଟିବ ।

9“ଆଉ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରସନ୍ନ ହେବା, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ ଓ ବହୁବଂଶ କରିବା, ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହତ ଆପଣା ନିୟମ ସ୍ଥିର କରିବା । 10ତୁମ୍ଭେମାନେ ବହୁକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁରାତନ ଶସ୍ୟକୁ ଭୋଜନ କରିବ । ପୁଣି ନୂତନ ଶସ୍ୟ ଅମଳ ବେଳକୁ ରଖିବା ପାଇଁ ପୁରାତନ ଶସ୍ୟକୁ ବାହାର କରିବ । 11ଆମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ପବିତ୍ର ତମ୍ବୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଥାପନ କରିବା । ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କରିବା ନାହିଁ । 12ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗମନ-ଗମନ କରିବା ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ହେବା । ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନେ ଆମ୍ଭର ଲୋକ ହେବ । 13ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଅଟେ । ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦାସ ହେବାରୁ ରକ୍ଷା କଲି । ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମିଶର ଦେଶରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲି । ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର । ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଯୁଆଳର ଯୋଡ଼ ଭାଙ୍ଗି ଅଛୁ ଓ ତୁମ୍ଭମାନେ ମୁଣ୍ଡ ଉପରକୁ ଉଠାଇ ସିଧା ଗୁଲିବ ।

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅବଜ୍ଞାପାଇଁ ଦଣ୍ଡ

14“ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯଦି ଆମ୍ଭର ବାକ୍ୟରେ ମନୋଯୋଗ ନ କରିବ ଓ ଆମ୍ଭର ସକଳ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ ନ କରିବ ତେବେ ଏହି ସବୁ ଅଘଟଣମାନ ଘଟିବ । 15ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯଦି ମୋର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅବଜ୍ଞା କର ଓ ମୋର ଆଜ୍ଞାକୁ ଘୃଣା କର ଓ ମୋର ଆଜ୍ଞାକୁ ଅନୁସରଣ ନକର, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋର ରୁକ୍ତ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବ । 16ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହା କର, ତେବେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଭୟଙ୍କର ଅଘଟଣ ଘଟାଇବା । ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯକ୍ଷ୍ମା ଓ ଢୁର ନିରୁପଣ କରିବା, ତାହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ କ୍ଷୀଣ କରିବ, ପ୍ରାଣ କ୍ଷୟ କରିବ । ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବୃଥାରେ ବୀଜ ବୁଣିବ, କାରଣ ଶତ୍ରୁମାନେ ତାକୁ ଖାଇଯିବେ । 17ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯିବି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରାଜିତ ହେବ,

ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କରନ୍ତି ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶାସନ କରିବେ ଓ କେହି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପଛରେ ନ ଗୋଡ଼ାଇଲେହେଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦୌଡ଼ି ପଳାଇଯିବ ।

18“ଏସବୁ ହେଲେପରେ ଯେବେ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭ ବାକ୍ୟରେ ମନୋଯୋଗ ନ କରିବ ତେବେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାପ ଯୋଗୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସାତଗୁଣ ଅଧିକ ଦଣ୍ଡ ଦେବା । 19ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ବଳର ଗର୍ବକୁ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବା ଓ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଆକାଶକୁ ଲୌହତୁଲ୍ୟ ଓ ଭୂମିକୁ ପିତଳତୁଲ୍ୟ କରିବା । 20ତୁମ୍ଭେମାନେ ବୃଥା ପଶୁପକ୍ଷୀ କରିବ, କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭୂମି ଶସ୍ୟ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବ ନାହିଁ ଓ କ୍ଷେତ୍ରର ବୃକ୍ଷ ସକଳ ଫଳ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବ ନାହିଁ ।

21“ଆଉ ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୁନର୍ବାର ଆମ୍ଭର ପ୍ରତିକୂଳାଚରଣ କରିବ, ତେବେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସାତଗୁଣ କ୍ଳେଶ ଦେବା । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେତେ ଅଧିକ ପାପ କରିବ ସେତେ ଅଧିକ ଦଣ୍ଡ ପାଇବ । 22ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତିକୂଳରେ ମୁଁ ବନ୍ୟପଶୁମାନଙ୍କୁ ପଠାଇବି, ତହିଁରେ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସନ୍ଧାନ ବନ୍ଧନ କରିବେ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଗୃହପାଳିତ ପଶୁମାନଙ୍କୁ ବଧ କରିବେ, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ପ ସଂଖ୍ୟକ କରିବେ, ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ରାଜପଥ ସକଳ ଗୁନ୍ୟ ହେବ ।

23“ଏହାସବୁ ହେଲେପରେ ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭ ପ୍ରତି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବ ନାହିଁ ଓ ଆମ୍ଭର ପ୍ରତିକୂଳାଚରଣ କରିବ, 24ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରତିକୂଳାଚରଣ କରିବି ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାପ ସକାଶେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସାତଗୁଣ ଦଣ୍ଡିତ କରିବି । 25ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରକୁ ଖତ୍ତୁ ଆଣିବା, ତାହା ନିୟମ ଲକ୍ଷ୍ୟର ପ୍ରତିଫଳ ଦେବ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ନଗର ମଧ୍ୟରେ ଏକତ୍ର ହେଲେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟକୁ ମହାମାରୀ ପଠାଇବା, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶତ୍ରୁ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପିତ ହେବ । 26ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ରୋଚି ପଠାଇବା ବନ୍ଦ କରେ, ଦଶ ନିଶ ସ୍ତ୍ରୀ ଗୋଟିଏ ରୁହୀରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ରୋଚି ପାକ କରିବେ ଓ ପୁନର୍ବାର ତୈଳ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ରୋଚି ଦେବେ, ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହା ଭୋଜନ କରିବ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ହେବ ନାହିଁ ।

27“ଏହା ହେଲେପରେ ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭ କଥା ଗୁଣିବ ନାହିଁ ଓ ଆମ୍ଭର ପ୍ରତିକୂଳାଚରଣ କରିବ । 28ତେବେ ଆମ୍ଭେ କ୍ରୋଧରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରତିକୂଳାଚରଣ କରିବା ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାପ ଯୋଗୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସାତଗୁଣ ଶାସ୍ତି ଦେବା । 29ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏତେ କ୍ଷୁଧିତ ହେବ ଯେ ଆପଣା ପୁତ୍ର ଓ କନ୍ୟାମାନଙ୍କର ମାଂସ ଭୋଜନ କରିବ । 30ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳ ସକଳ ଭାଙ୍ଗିବା ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସୂର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରତିମା ସକଳ କାଟି ପକାଇବା ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତିମାଗଣଙ୍କ ଦେହ ଉପରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମୃତଦେହ ପକାଇବା ଓ ଆମ୍ଭର ପ୍ରାଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କରିବ । 31ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ନଗର ସକଳ ମରୁଭୂମି କରିବା ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ସକଳ ଗୁନ୍ୟ କରିବା । ଆଉ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦତ୍ତ ଭୂସ୍ଥିଳନକ ସ୍ତରାଣି ଆଦ୍ରାଣ କରିବା ନାହିଁ । 32ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ଦେଶକୁ ଗୁନ୍ୟସ୍ଥାନ କରିବା ଓ ତନ୍ନିବାସୀ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଶତ୍ରୁଗଣ ତହିଁରେ ଆଶୂର୍ଯ୍ୟଜ୍ଞାନ କରିବେ । 33ଆଉ ଆମ୍ଭେ ନାନାଦେଶୀୟ

ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ କରିବା ଓ ଆମ୍ଭେ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଖଡ୍ଗ ଉତ୍ତୋଳନ କରିବା । ତହିଁରେ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ଦେଶ ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନ ହେବ ଓ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ନଗର ସକଳ ମରୁଭୂମି ହେବ ।

34“ତା’ପରେ ଦେଶ ଶୂନ୍ୟ ହୋଇଯିବ ଓ ଭୃତ୍ୟମାନେ ଆପଣା ଗତୁଗଣ ଦେଶରେ ରହିବ, ତା’ପରେ ଭୂମି ଆପଣା ବିଗ୍ରାମ ଗ୍ରହଣ କରିବ, ଅର୍ଥାତ୍ ଭୂମି ଆପଣା ବିଗ୍ରାମ ଉପଭୋଗ କରିବ । 35ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁସାରେ ଭୂମି ପ୍ରତି ସାତବର୍ଷରେ ଆପଣା ବିଗ୍ରାମ ଏକ ବର୍ଷ ନେବ । ଭୂମ୍ଭେ ବାସ କରୁଥିଲବେଳେ ଯେଉଁ ବିଗ୍ରାମ ପାଇ ନଥିଲ । ସ୍ଥାନ ଶୂନ୍ୟ ଥିଲବେଳେ ସେ ବିଗ୍ରାମ ଗ୍ରହଣ କରିବ । 36ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିବେ ସେମାନେ ଗତୁମାନଙ୍କ ଦେଶରେ ସାହସିକତା ହରାଇବେ । ସେମାନେ ପତ୍ରଝଡ଼ାର ଶବ୍ଦ ଶୁଣିଲେ ମଧ୍ୟ ଦୌଡ଼ି ପଳାଇବେ । ପୁଣି ଖଡ୍ଗଧାରୀ ପଳାଇଲ ଲୋକପରି ସେମାନେ ଦୌଡ଼ିବେ ଓ କେହି ସେମାନଙ୍କୁ ନ ଗୋଡ଼ାଇଲେହେଁ ସେମାନେ ପଡ଼ିତ ହେବେ । 37ପୁଣି କେହି ନ ଗୋଡ଼ାଇଲେହେଁ ଖଡ୍ଗ ସମ୍ମୁଖରେ, ସେପରି ଏକ ଅନ୍ୟ ଉପରେ ଝୁଣ୍ଟି ପଡ଼ିବେ,

“ଆଉ ଗତୁଗଣର ସମ୍ମୁଖରେ ଛଡ଼ା ହେବାକୁ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କର ବଳ ପାଇବ ନାହିଁ । 38ଭୂମ୍ଭେ ଅନ୍ୟଦେଶୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିନଷ୍ଟ ହେବ ଓ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କର ଗତୁଗଣର ଦେଶ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ କରିବ । 39ପୁଣି ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିବେ, ସେମାନେ ଦୁଃଖ ଭୋଗିବେ ଏବଂ ଗତୁର ଦେଶରୁ ଉଦ୍ଧେଦ ହେବେ ନିଜ ଅପରାଧ ଯୋଗୁଁ ଓ ଆପଣା ପିତୁଗଣର ଅପରାଧ ହେତୁ ସେମାନେ କଷ୍ଟ ଭୋଗ କରିବେ ।

ଚରକାଳ ଆଶା

40“ମାତ୍ର ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପାପ ସ୍ୱୀକାର କରି ପାରନ୍ତ ଓ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପୁର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କର ଅପରାଧ ସ୍ୱୀକାର କରିପାରନ୍ତ ଓ ସେମାନେ ଆମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରିଛନ୍ତ ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରି ପାରନ୍ତ । 41ଆଉ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ପ୍ରତିକୂଳାଚରଣ କରିବା ହେତୁ ଆମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତିକୂଳାଚରଣ କଲୁ । ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଗତୁଗଣର ଦେଶରୁ ଆଣିଲୁ, ଏହା ସେମାନେ ସ୍ୱୀକାର କରିବେ । ତହିଁରେ ଯେବେ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ନମ୍ର ହେବ ଓ ସେମାନେ ନିଜନିଜ ଅପରାଧର ଦଣ୍ଡ ଗ୍ରହଣ କରିବେ । 42ତେବେ ଆମ୍ଭେ ଯାକୁବ ସହତ, ଇସହାକ ସହତ ଅବୁହାମଙ୍କ ସହତ ଆପଣା ନିୟମ ସ୍ମରଣ କରିବା ଓ ଆମ୍ଭେ ଦେଶକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣ କରିବା ।

43“ଦେଶ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତ୍ୟକ୍ତ ହୋଇ ରହିବ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଅବତୀମାନର ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନ ହୋଇ ପଡ଼ିଥିବା ସମୟରେ ଆପଣା ବିଗ୍ରାମ ଗ୍ରହଣ କରିବ, ପୁଣି ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ଅପରାଧର ଦଣ୍ଡ ଗ୍ରହଣ କରିବେ; ଏଥିର କାରଣ ଏହି ଯେ, ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ବିଧି ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରାଣ ଆମ୍ଭ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଘୃଣା କଲ । 44ସେମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ପାପୀ, ମାତ୍ର ଯଦି ସେମାନେ ସାହାଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ

ଆମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆସନ୍ତ, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବିମୁଖ ହେବା ନାହିଁ, ସେମାନେ ଗତୁଗଣଙ୍କ ଦେଶରେ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣିବା, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିନାଶ କରିବା ନାହିଁ କି ସେମାନଙ୍କ ସହତ ଆପଣା ନିୟମ ଭଙ୍ଗ ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିବା ନାହିଁ । କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କରିବା ନାହିଁ, କାରଣ ଆମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ଅଛୁ । 45ମାତ୍ର ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ଲାଗି ସେମାନଙ୍କ ପୁର୍ବପୁରୁଷଙ୍କ ସହତ କରିଥିବା ନିୟମ ସ୍ମରଣ କରିବା, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ହେବା ନିମନ୍ତେ ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ସେମାନଙ୍କୁ ମିଶର ଦେଶରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଅଛୁ । ଆମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଛୁ ।”

46ଏହସବୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା, ବିଧି ଓ ଶିକ୍ଷାମାନ ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେଲେ । ଏହସବୁ ବିଧି ଇଗ୍ରାୟେଲ ସନ୍ତାନଗଣ ଓ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲ । ଆଉ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହି ସମସ୍ତ ବିଧି ମୋଶାଙ୍କୁ ସୀନୟ ପର୍ବତରେ ଦେଇଥିଲେ ଓ ମୋଶା ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତାହା ଦେଲେ ।

ଗପଥମାନ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ

27 ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, 2“ଭୂମ୍ଭେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୁହ, ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଉତ୍ତରାଡ଼ି ଲୋକକୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ମହାନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ମାନସିକ କରେ, ତେବେ ତା’ର ମୂଲ୍ୟ ଯାଦକ ଦ୍ୱାରା ନିରୂପିତ ହେବ ଓ ସେ ଲୋକଟି ଚିରଦିନ ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ହେବ । ଯଦି ଲୋକମାନେ ସେହି ମାନତ ଲୋକକୁ ଫେରାଇ ଆଣିବାକୁ ଗୁହାଁନ୍ତ ତେବେ ସେମାନେ ନିରୂପିତ ମୂଲ୍ୟ ଦେଇ ଫେରାଇ ଆଣିବେ । 3କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ ଠାରୁ ଷାଠିଏ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁରୁଷ ହେଲେ ଭୂମ୍ଭର ନିରୂପିତ ମୂଲ୍ୟ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନର ଶେକଲ ଅନୁସାରେ ପରୁଶ ଶେକଲ ରୂପା ହେବ । 4ଆଉ କୋଡ଼ିଏରୁ ଷାଠିଏ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକର ନିରୂପିତ ମୂଲ୍ୟ ତିରିଶ ଶେକଲ ରୂପା ହେବ । 5ଆଉ ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷରୁ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେଲେ ଭୂମ୍ଭର ନିରୂପିତ ମୂଲ୍ୟ ପୁରୁଷ ପାଇଁ କୋଡ଼ିଏ ଶେକଲ ରୂପା ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ପାଇଁ ଦଶ ଶେକଲ ରୂପା ହେବ । 6ପୁଣି ଏକମାସଠାରୁ ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶିଶୁ ହେଲେ ଭୂମ୍ଭର ନିରୂପିତ ମୂଲ୍ୟ ପୁରୁଷ ନିମନ୍ତେ ପାଞ୍ଚ ଶେକଲ ରୂପା ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ନିମନ୍ତେ ତିନି ଶେକଲ ରୂପା ହେବ । 7ପୁଣି ଷାଠିଏ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ହେଲେ ଭୂମ୍ଭର ନିରୂପିତ ମୂଲ୍ୟ ପୁରୁଷ ପାଇଁ ପନ୍ଦର ଶେକଲ ରୂପା ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ନିମନ୍ତେ ଦଶ ଶେକଲ ରୂପା ହେବ ।

8“ଯଦି ଲୋକଟି ଅତି ଦରିଦ୍ର ଓ ନିରୂପିତ ମୂଲ୍ୟ ଦେଇ ପାରିବ ନାହିଁ, ତେବେ ତାକୁ ଯାଦକ ନିକଟକୁ ଅଣାଯିବ, ଯାଦକ ତାହାର ମୂଲ୍ୟ ନିରୂପଣ କରିବ । ମାନତକାରୀର ଶକ୍ତ ଅନୁସାରେ ଯାଦକ ତାହାର ମୂଲ୍ୟ ନିରୂପଣ କରିବ ।

ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରତି ଉପହାର

9“କେତେକ ପ୍ରକାର ପଶୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଉତ୍ତରା କରାଯାଇ ପାରିବ, ସେହି ପଶୁଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଯଦି କେହି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ

ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବାକୁ ଗପଥ କରେ, ସେହି ପଶୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ପବିତ୍ର ହୋଇଥିବ । 10କାରଣ ସେହି ପଶୁଟି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ଉପହାର । ସେ ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ବଦଳରେ ତାକୁ ବଦଳ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଯଦି ନଣେ ବ୍ୟକ୍ତ ଗୋଟିଏ ପଶୁକୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପ୍ରତିଜ୍ଞାରୂପେ ବଳିଦାନ କରେ, ତେବେ ସେ ତା' ବଦଳରେ ଅନ୍ୟ ପଶୁ ବଦଳାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ସେ ଭଲ ପଶୁ ବଦଳରେ ମଧ୍ୟ ପଶୁ କି ମଧ୍ୟ ବଦଳରେ ଭଲ ପଶୁ ବଦଳାଇବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଯଦି ସେ ବଦଳାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରେ, ତେବେ ଦୁଇଟି ପଶୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପବିତ୍ର ହେବେ । 11କେତେକ ପ୍ରାଣୀ ଅଛନ୍ତି ଯାହାକୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବଳିଦାନ କରାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ସେପରି ଅଗୁଚ ପଶୁ ହୋଇଥିଲେ ଯାଦକ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଅଣାଯିବ । 12ପୁଣି ସେହି ପଶୁ ଭଲ ହେଉ କି ମଧ୍ୟ ହେଉ ଯାଦକ ତହିଁର ମୂଲ୍ୟ ନିରୂପଣ କରିବ । ଯାଦକର ନିରୂପିତ ମୂଲ୍ୟ ଅନୁସାରେ ତାହାର ମୂଲ୍ୟ ହେବ । 13ଯଦି ସେ ଲୋକ କୌଣସି ମତେ ତାକୁ ଫେରାଇ ନେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ, ତେବେ ସେ ନିରୂପିତ ମୂଲ୍ୟର ପଞ୍ଚମାଂଶ ଅଧିକ ଦେବ ।

ଏକ ଗୃହର ମୂଲ୍ୟ ନିରୂପଣ

14“ଯଦି କୌଣସି ଲୋକ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପବିତ୍ର କରିବା ପାଇଁ ନିଜର ଗୃହକୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରେ । ତେବେ ଗୃହଟି ତାହା ଭଲ ହେଉ କି ମଧ୍ୟ ହେଉ, ଯାଦକ ତହିଁରେ ମୂଲ୍ୟ ନିରୂପଣ କରିବ । ଯାଦକ ନିରୂପିତ ମୂଲ୍ୟ ଅନୁସାରେ ତାହାର ମୂଲ୍ୟ ସ୍ଥିର ହେବ । 15ଆଉ ଯଦି ଗୃହ ଉତ୍ସର୍ଗକାରୀ ନିଜ ଗୃହ ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ, ତେବେ ସେ ନିରୂପିତ ମୂଲ୍ୟର ପଞ୍ଚମାଂଶ ଅଧିକ ଦେବ, ତା'ପରେ ସେ ଗୃହ ତା'ର ହେବ ।

ଭୂସମ୍ପତ୍ତିର ମୂଲ୍ୟ ନିରୂପଣ

16“ଆଉ ଯଦି କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ଆପଣା ଅଧିକୃତ କ୍ଷେତ୍ରର କିଛି ଅଂଶ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରେ, ତେବେ ତାହାର ମୂଲ୍ୟ ନିରୂପଣ ତାହାର ବପନୀୟ ବହନ ଅନୁସାରେ ହେବ; ଏକ ହୋମର-ପରିମିତ ଯଦି-ବହନର ମୂଲ୍ୟ ପରୁଗ ଶେକଲ ରୂପା ହେବ । 17ଯଦି ନଣେ ମନୁଷ୍ୟ ମହୋଲ୍ଲାସ-ଉତ୍ସବ ବର୍ଷରେ ଆପଣା କ୍ଷେତ୍ର ଉତ୍ସର୍ଗ କରେ, ତେବେ ଯାଦକର ନିରୂପିତ ମୂଲ୍ୟ ଅନୁସାରେ ତାହାର ମୂଲ୍ୟ ସ୍ଥିର ହେବ । 18ମାତ୍ର ଯଦି ସେ ମହୋଲ୍ଲାସ-ଉତ୍ସବ ପରେ ଆପଣା କ୍ଷେତ୍ର ଉତ୍ସର୍ଗ କରେ, ତେବେ ଯାଦକ ମହୋଲ୍ଲାସ-ଉତ୍ସବ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବଶିଷ୍ଟ ବର୍ଷର ଫଣ୍ୟା ଅନୁସାରେ ତା' ସହତ ମୂଲ୍ୟର ଗଣନା କରିବ । ପୁଣି ତଦନୁସାରେ ତା'ର ନିରୂପିତ ମୂଲ୍ୟରୁ ଉଣା କରାଯିବ । 19ଯଦି ସେହି ବ୍ୟକ୍ତ ତା'ର କ୍ଷେତ୍ର ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବ, ତେବେ ସେ କ୍ଷେତ୍ରମୂଲ୍ୟ ସହତ ଆଉ ପଞ୍ଚମାଂଶ ଅଧିକ ମୂଲ୍ୟ ଯୋଗ କରିବ । ତହିଁରେ ସେ କ୍ଷେତ୍ର ତାହାର ହେବ । 20ସେ ଯଦି କ୍ଷେତ୍ରକୁ ମୁକ୍ତ କରି ନ ପାରିଲେ ସେହି କ୍ଷେତ୍ରଟି ଯାଦକମାନଙ୍କର ହେବ । ଯଦି ସେହି କ୍ଷେତ୍ର ଅନ୍ୟକୁ ବିକ୍ରୟ କରାଯାଇଛି, ତେବେ ତାହା ଆଉ କେବେ ମୁକ୍ତ ହେବ ନାହିଁ । 21ମାତ୍ର

ସେହି କ୍ଷେତ୍ର ମହୋଲ୍ଲାସ-ଉତ୍ସବ ସମୟରେ ମୁକ୍ତ ହେଲେ ତାହା ବିଶେଷ ଉପହାର ଭୂଲ୍ୟ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପବିତ୍ର ହେବ ଓ ତହିଁରେ ଯାଦକର ଅଧିକାର ହେବ ।

22“ଯଦି କେହି ଆପଣା ସମ୍ପତ୍ତି ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ତାକୁ କିଛି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରେ, 23ତେବେ ଯାଦକ ତା'ର ନିରୂପିତ ମୂଲ୍ୟ ଅନୁସାରେ ମହୋଲ୍ଲାସ-ଉତ୍ସବ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହା ପାଇଁ ଗଣନା କରିବ, ପୁଣି ସେ ସେହିବଦନ ତା'ର ନିରୂପିତ ମୂଲ୍ୟ ଦେବ । ସେହି କ୍ଷେତ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପବିତ୍ର ବସ୍ତୁଭୂଲ୍ୟ ହେବ । 24ମହୋଲ୍ଲାସ-ଉତ୍ସବ ବର୍ଷରେ ସେହି କ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରକୃତ ନିମି ମାଲିକ ନିକଟକୁ ଫେରିଯିବ ।

25“ପୁଣି ଭୂମିର ନିରୂପିତ ସମସ୍ତ ମୂଲ୍ୟ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନର ଶେକଲ ଅନୁସାରେ ହେବ, କୋଡ଼ିଏ ଗେରରେ ଏକ ଶେକଲ ହୁଏ ।

ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କର ମୂଲ୍ୟ ନିରୂପଣ

26“ପଶୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋରୁ ହେଉ କି ମେଷ ହେଉ ପ୍ରଥମତାତ ସର୍ବଦା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର । ତାକୁ କେହି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । କାରଣ ତାହା ଆଗରୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଅଟେ । 27ମାତ୍ର ପ୍ରଥମତାତ ପଶୁ ଯଦି ଅଗୁଚ ହୁଏ, ତେବେ ସେ ଭୂମି ନିରୂପିତ ମୂଲ୍ୟ ଅନୁସାରେ ତାହା ମୁକ୍ତ କରିବ ଓ ସେହି ମୂଲ୍ୟର ପଞ୍ଚମାଂଶ ଅଧିକ ଦେବ । ସେ ଯଦି ମୁକ୍ତ କରି ନ ପାରେ ତେବେ ଯାଦକ ତାହା ନିରୂପିତ ମୂଲ୍ୟରେ ବିକ୍ରୀ କରିବ ।

ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଉପହାର

28“ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବିଶେଷ ଉପହାର ଉତ୍ସର୍ଗ କରେ, ଏହା ବ୍ୟକ୍ତ, ପଶୁ କିମ୍ବା ଖଣ୍ଡେ ନାଗା ହୋଇପାରେ । ତାହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଅଧିକୃତ ବସ୍ତୁ, ତାହା ବିକ୍ରୀ ବା ମୁକ୍ତ ହେବ ନାହିଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନିଷ ଗୋଟିଏ ମହାନ ଉପହାର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ଅତି ପବିତ୍ର ଅଟେ ।

29“ମନୁଷ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଯେ ବଦିତ ହେବ, ସେ କେବେ ମୁକ୍ତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ, ସେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ହତ ହେବ ।

30“ଭୂମିର ଶସ୍ୟ ହେଉ କି ବୃକ୍ଷର ଫଳ ହେଉ, ଉତ୍ପନ୍ନ ଦ୍ରବ୍ୟର ଦଗମାଂଶ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ହେବ । ତାହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପବିତ୍ର ହେବ । 31ଯଦି କେହି ସେ ଦଗମାଂଶରୁ କିଛି ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ ତେବେ ସେ ତହିଁର ମୂଲ୍ୟର ପଞ୍ଚମାଂଶ ଅଧିକ ଦେବ ।

32“ପୁଣି ଗୋମେଷାଦି ପଲରୁ ଦଗମାଂଶ ଯାଦକ ନେବ । ପ୍ରତି ଦଗଟିରେ ଗୋଟିଏ ପଶୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପବିତ୍ର ହେବ । 33ତାହା ଭଲ କି ମଧ୍ୟ ପଶୁ ମାଲିକ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବ ନାହିଁ । ଆଉ ମଧ୍ୟ ତାହା ବଦଳ କରିବ ନାହିଁ । ଯଦି ବଦଳ କରେ ତେବେ ଉଭୟ ପଶୁ ପବିତ୍ର ହେବେ ଓ ତାହା ମୁକ୍ତ କରାଯିବ ନାହିଁ ।”

34ଏ ସମସ୍ତ ଆଜ୍ଞା ଯାହାକୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ସୀନୟ ପର୍ବତରେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ମୋଶାଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ।